

NORSK BRIDGEFORBUND

Europamesterskapet 1958

EUROPA- MESTERSKAPET I OSLO 1958

REDAKTØR:

WILLIAM B. HERSETH

MEDARBEIDERE:

AMUNDSEN, AMBJØRG: Billedredaksjon

BRUN, JOHANNES: Det internasjonale bridgeforbund

HALLE, RANIK: Velkommen til Oslo

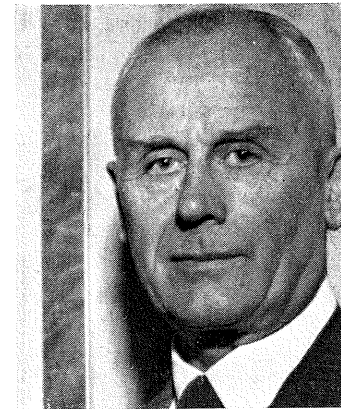
HERSETH, RANDI: Er De en god tilskuer?

HAAGENSEN, SVERRE: Pressen i bridgens tjeneste

UTHEIM, JON: Europamesterskapene i tall

WAGLE, ERLING: Organisatoren fra 1938, Otto Krefling

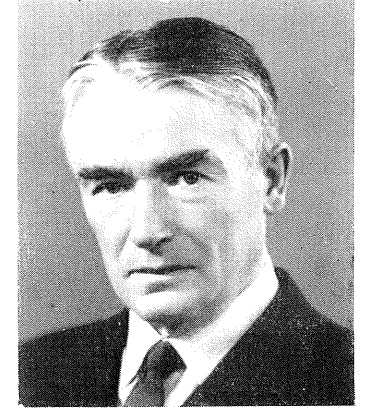
JOHANSEN & NIELSEN · OSLO 1958

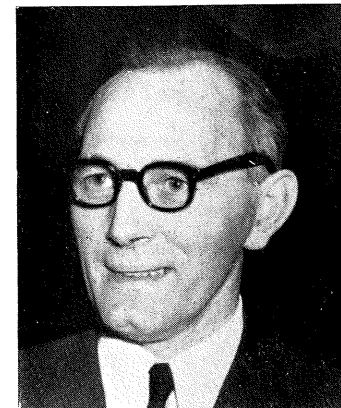
*Johannes Brun,
president 1934—37.*

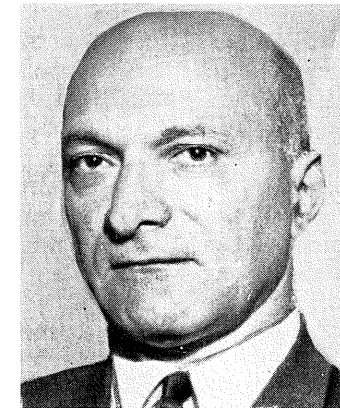
*Wilh. Schibbye,
president 1939—45.*

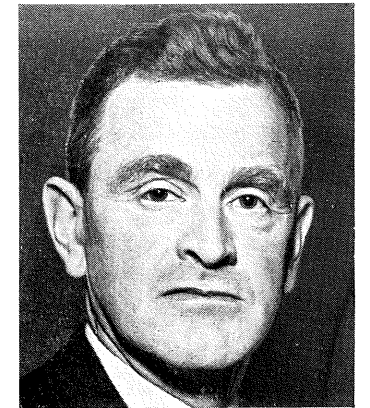
*N. M. Nielsen,
president 1949—50.*

*K. Fr. Dawes,
president 1950—54.*

*R. Halle,
president 1954—*

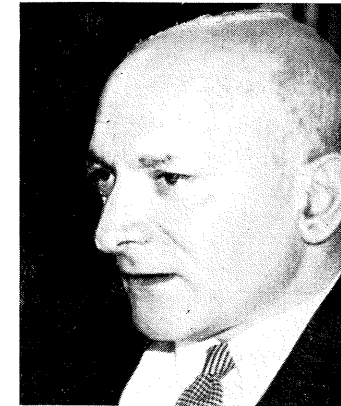

*Bjarne Mathiesen,
varapresident 1949—*

Fra venstre: Redaktør Willam B. Herseth, finansutvalgets medlemmer Ranik Halle, Odd Syse, Arne Ramn Johansen og generalsekretær Bjørn Larsen.

Velkommen
til Oslo!

Welcome
to Oslo!

Ranik Halle.
President i Norsk Bridgeforbund.
President of the Norwegian Bridge Association.

Hvert år kjempes det om Europamesterskapet i bridge, den fineste og mest fascinerende av all åndelig idrett. Det er etter hvert blitt et meget stort og krevende arrangement, med flere hundre deltagere, som ikke bare er bridgespillere, men også turister og mennesker! Det siste er ikke det minst viktige, måtte det aldri bli glemt.

De skal alle anbringes i en overfylt by (alle byer er overfylt i vår tid), de skal ha et hotellrom som både er pent og komfortabelt og sentralt og billig, de skal inn ta sine måltider på en restaurant som er fortrolig med deres lands utsøkte matkultur og oppmerksom på at de alltid har dårlig tid, og de skal helst spille i lokaler som både er rommelige og intime, tradisjonsrike og tidsmessige. De skal ha et publikum som både er strengt objektivt og udelt sympatisk innstilt, og en turneringsledelse som både er elskverdig og rettferdig, og som avgjør alle tvistemål til deres fordel. Dertil skal de alle beskjefliges på en like fornuftig som morsom måte når de hverken sover, spiser eller spiller kort.

Alt dette er lettere i en riktig stor by, med mange variasjonsmuligheter på alle

Each year, a European Championship in Bridge — the finest and most fascinating of all intellectual sports — is being fought. This has gradually become a very big and very exacting arrangement, with several hundred participants who are not merely bridgeplayers, but also tourists and human beings! This is by no means the least important — and should never be forgotten.

Accommodation has to be found for them all, in an overcrowded town (all towns seem to be overcrowded these days) they must have hotel rooms, which are supposed to be both attractive and comfortable, central and cheap. They must have their meals in a restaurant which is acquainted with their own country's finest culinary traditions and fully aware, that they are always in a hurry. They are to play in premises that are both spacious and intimate, full of tradition and at the same time, up to date. They want a public which is strictly objective but also entirely sympathetic, and a tournament management which is obliging and just and which will determine all disputes in their favour. On top of this, they must be kept occupied in a sensible, and yet amusing manner, when they are neither sleeping, eating or playing cards.

All this is much easier in a really large town, with many different and

felte, eller i en ganske liten, hvor alt kan satses på og konsenteres om et enkelt arrangement.

Men Oslo er ingen stor by, og heller ikke så helt liten. Det siste kan naturligvis diskuteres, men vi som bor her, vil gjerne tro det er slik.

Derfor er det med en viss bekymring vi ser vårt eget arrangement i møte. Men også med glede. Og gleden er den dominerende faktor, det tør jeg forsikre. Europamesterskapet har en stamme av spillere som går igjen fra år til år. Noen faller fra, noen kommer til, men stammen vil alltid være der. Den fornyes meget langsomt, og setter sitt sterke preg på hvert arrangement. Det er spillere som hvert år pakker sin koffert og drar av sted, møter venner, spiller og har det hyggelig. For dem er Europamesterskapet ingen begivenhet, bare en institusjon. Her taler jeg med en viss erfaring. Men for det arrangerende land er Europamesterskapet en begivenhet av rang, den største en nasjonal bridgeorganisasjon i det hele tatt kan få sitt navn knyttet til. I år er det Norsk Bridgeforbund som opplever en slik begivenhet og skal ha ansvaret for den.

Vi skal gjøre vårt beste, noe mer kan vi ikke love. Og det er ikke stort, iallfall ikke nok til å sikre en suksess. Det står til deltagerne selv å fylle ut den ramme vi skal prøve å trekke opp, med et levende og bærende innhold. De alene kan skape den atmosfære av tillit og vennskap, av spenningsmettet konkurranse og høvisk sport, som et slikt mesterskap må ha hvis det skal bli vellykket.

På vegne av Norsk Bridgeforbund ønsker jeg hver især hjertelig velkommen til Oslo. EBL's ledelse så vel som alle tilreisende bridgeentusiaster, spillere så vel som delegerte, pressefolk og ektefeller, veteraner og debutanter. Måtte de alle få 14 hyggelige og minnerike dager i Norges hovedstad!

R. Halle.

varied possibilities, or, in a very small one, where everything can be concentrated on the one arrangement.

But Oslo is not a large town, nor a very small one, although that may be open to debate, but we, who live here, like to think of it this way.

Thus it is with some concern, that we look forward to this gathering. But also with pleasure. And pleasure is the prevailing factor — I can assure you of this. The European Championship has a stem of players, who turn up from year to year. Some fall away, some come instead, but the stem will always be there. It is renewed very slowly, but its impact is always felt. They are the players who pack their bags year after year, travel from place to place, meet friends, play and have a good time. For them the European Championship is no big event, only an institution. I am speaking with some experience. For the country, however, where the championship is held, it is an outstanding event. The biggest a national bridge organization can have its name linked to. This year it will be The Norwegian Bridge Association which is staging this event and will be responsible for it.

We will do our best — more we cannot promise. At any rate, we hope it will be enough to secure success. But it is up to the participants themselves, to fill the frame which we are trying to draw up, with a live and rich contents. They alone can create the atmosphere of trust and friendship, of excitement and fairness which is essential to such a championship, if it is to be a success.

On behalf of The Norwegian Bridge Association I wish you, one and all, heartily welcome to Oslo. EBL's management as well as all the visiting bridge enthusiasts, players and delegates, members of the press, husbands and wives, veterans and beginners, may you all spend 14 pleasant and memorable days in Norway's capital!

R. Halle.

Litt om Norsk Bridgeforbund

Norsk Bridgeforbund ble stiftet i 1932 etter initiativ av oberst, daværende kaptein, Johannes Brun. Rektor Midsem ble forbundets første president. Oberst Brun, som etterfulgte ham på presidentplassen, ble senere også president i EBL.

Norsk Bridgeforbund har i dag vel 14 000 medlemmer, og er i forhold til landets befolkningensmengde, som er 3,5 millioner, den største bridgeorganisasjon i verden. Dette er så meget mer bemerkelsesverdig som Norge er et langstrakt og tynt befolket land, med store avstander og vanskelige kommunikasjoner. Fra sydspissen av landet, Lindesnes, til det nordligste punkt, er det like langt som fra hovedstaden Oslo til Roma.

Norsk Bridgeforbund omfatter ca. 550 klubber, spredt over det hele land. Forbundet driver en omfattende opplysnings- og propagandavirksomhet for konkurransebriden, og organiserer, enten selv eller gjennom de tilsluttede kretser, en rekke forskjellige turneringer, med til dels meget betydelig deltagelse. I Norges mesterskapet for lag var det i år 336 lag og i Norges mesterskapet for par deltok 6530 spillere. Men det er selvfølgelig det mangedobbelte antall som i en eller annen form dyrker bridge som hobby.

Norge har helt fra starten av deltatt i de fleste større internasjonale bridgearrangementer, således også i de årlige Europamesterskap. Stort sett har ikke plasseringene stått i forhold til den sterke stilling som bridgesporten har i vårt land. Men vi kan, tross alt, peke på så pass respektable plasseringer som nr. 2 og nr. 3 i Europamesterskapsturneringene.

Some facts of the Norwegian Bridge Association

The Norwegian Bridge Association (NBF) was founded in 1932, on the initiative of colonel Johannes Brun. The first president of NBF was rector A. Midsem. He was followed by colonel Brun, who later also became president of the International Bridge League.

At present NBF has more than 14.000 members, and is, based on a population of 3.5 millions, relatively the greatest bridge association in the world. This is rather remarkable, because Norway is an extensive and sparsely populated country, which makes communications difficult.

The NBF has about 550 clubs, scattered all over the country. The Association conducts an extensive informative activity to promote the competitive game of bridge, and organizes a great number of tournaments all over Norway, some of which have a considerable number of participants.

This year 336 teams of four took part in the Norwegian Championship and in the Championship for Pairs there were 6.530 competitors. Of course only a minority of bridge players in this country are members of a bridge club and take part in competitions. A great number of excellent players enjoy the game of bridge as a hobby inside the family circle or amongst good friends.

From the start in 1932 Norway has been represented in a large number of international bridge tournaments and has taken part in every European Championship. Although Bridge has such a strong position in Norway, we have not succeeded in the international competitions to the extent we would like. We note, however, with pleasure such excellent results as the second and third prize in the European Championships.

Det internasjonale bridgeforbund

IBL før den annen verdenskrig

Initiativet til dannelsen av et internasjonalt bridgeforbund ble tatt av hollendere. I Nederland var det stiftet bridgeforbund i 1930, og dette sendte våren 1932 innbydelse til en rekke land til å delta i en kongress med bridgeturning i Scheveningen sommeren samme år.

Denne innbydelse ble mottatt av representanter for Belgia, England, Norge, Tyskland og Østerrike. Arrangementet var tilrettelagt av det nederlandske bridgeforbunds formann, oberst A. E. J. Lucardie og dets sekretær W. E. Kroesen. På et møte 10. juni 1932 i Scheveningen besluttet man så å danne et internasjonalt bridgeforbund, International Bridge League (IBL). Stifterne av dette forbund var Curt Bendix (Tyskland), kaptein Johannes Brun (Norge), W. E. Kroesen og A. E. J. Lucardie (Nederland), J. Melville Smith (England) og dr. Paul Stern (Østerrike).

Formålet med forbundet var: a) bridgespillets utvikling og fremme på amatørbasis, b) avfattelse av lover og spilleregler for bridge, gjeldende internasjonalt, c) å skape kontakt mellom de forskjellige lands forbund og bridgespillere, og d) å arrangere internasjonale mesterskapsturneringer.

Det nystiftede forbunds første presi-

Johannes Brun,
Norsk Bridgeforbunds stifter, tidligere president i
Norsk Bridgeforbund og European Bridge League.
Æresmedlem i Norsk Bridgeforbund og i
European Bridge League.

dent ble Lucardie, og dets permanente sekretær Kroesen, som virket helt til IBL's reorganisasjon i 1947. Forbundets sete var i Haag. Foruten av president og sekretær ble forbundet ledet av et styre, fra 1936 kalt Superior Council. Alle viktigere beslutninger ble forelagt en bridgekongress som ble holdt hvert år og hvor det møtte delegerte fra de fleste tilsluttede land.

Mens sekretariatet i Haag var permanent, vekslet presidentene hyppig, idet man hvert år valgte en ny. Det var kutyme at det til denne verdighet ble valgt en representant for det land som skulle arrangere Europamesterskapet det følgende år. Presidenter inntil den annen verdenskrigs utbrudd har vært:

A. J. E. Lucardie, Holland ..	1932—33
A. E. Manning Foster, England	1933—34
Østerrike	1934—35
Raymond Delhay, Belgia	1935—36
Emil Henriques, Sverige	1936—37
Raymond Delhay, Belgia	1937—38
Johannes Brun, Norge	1938—39
A. J. E. Lucardie, Holland ..	1939

International Bridge League knyttet tidlig forbindelser med The Portland Club, London, Commission Française du Bridge, Paris, og The Whist Club i New York angående samarbeid om kodifisering av bridgelovene — et arbeid som stadig er fortsatt. Lovene både for robber- og turneringsbridge utgis nå av disse organisasjoner i fellesskap. Dette arbeid var særlig i begynnelsen ikke så liketil, men stort sett gjelder nå de samme lover og bestemmelser for spillet over hele verden. IBL har også ofte virket som appellinstans for spørsmål vedrørende lover og etikette.

Sin oppgave å skape kontakt mellom de forskjellige lands forbund og bridgespillere har IBL søkt å løse både ved korrespondanse og ved de nevnte årlige kongresser. Men først og fremst har denne kontakt vært skapt ved de årlige Europamesterskap som er holdt i IBL's regi.

Som nevnt var den første kongress i Scheveningen forbundet med en turnering — den første større internasjonale turnering som har vært avholdt. På kongressen ble det bestemt at man skulle spille et Europamesterskap hvert år. Det første fant sted i London 1933, og senere har de vært avholdt i Wien 1934, Bryssel 1935, Stockholm 1936, Budapest 1937 (verdensmesterskap), Oslo 1938 og Haag 1939. Fra 1935 har det samtidig vært spilt Europamesterskap for damer.

Man kan trygt si at alle disse turneringene var vellykket, og de bidro i høy grad til å heve forbundets anseelse og vekst. Etter få år var 16 land representert i IBL gjennom sine bridgeforbund. Under turneringene forsøkte man mange forskjellige beregningsmåter for duplikatbridge, og de var ikke alle like gode. Tvert om var enkelte av dem meget uhel-

dige, skjønt man allerede fra 1934 hadde «Wienerberegning», hvis grunntrekk er de samme som den EBL-beregning som hersker i dag.

IBL søkte ofte kontakt med USA i årene før krigen, uten at dette arbeid hadde noen positive resultater. Ely Culbertson hadde imidlertid i midten av 30-årene uten noen større framgang stiftet et eget bridgeforbund i USA (The United States Bridge Association), til tross for at det allerede fantes en American Bridge League. Ingen av disse forbund hadde noen særlig innflytelse, men ved et besøk i Stockholm 1936 under IBL's kongress der, kontaktet Culbertson IBL's styre og foreslo samarbeid. Hensikten var en sammenslutning så man kunne opprette et verdensforbund for bridge.

Dette var en tanke som man lenge hadde syslet med i IBL, og en sammenslutning som nevnt ble også vedtatt på et møte i Paris i september 1936, hvor også Culbertson deltok. Man besluttet der at International Bridge League skulle ha to divisjoner, en europeisk og en amerikansk (også omfattende Canada og Syd- og Mellom-Amerika). Disse to divisjoner skulle hver for seg skjøtte sine egne affærer uavhengig av hverandre, men samarbeide om alle bridgespørsmål og arrangere verdensmesterskap i bridge.

Til å lede forbundet ble det opprettet et Superior Council som skulle bestå av 5 europeiske og 5 amerikanske medlemmer. De fem europeiske ble Delhay, Manning Foster, Bohus Rieger, Lucardie og Brun. Det amerikanske innslag besto bare av Culbertson, og de adviserte fire andre medlemmer fra Nord- og Syd-Amerika ble aldri oppnevnt.

Noen forandring i IBL's struktur medførte ikke dette forsøk på internasjonalt

samarbeid. Forbundets sete skulle fremdeles være i Haag, og IBL's sekretær skulle fortsette. En president skulle velges med ett års funksjon, og antagelig hadde Culbertson tenkt seg å bli valgt til denne stilling. Styret i IBL valgte imidlertid belgieren R. Delhay, som derfor ekstraordinært var president ved kongressen i Budapest det følgende år.

Det kortvarige amerikanske innslag i IBL ble manifestert i en beslutning om at turneringen i Budapest 1937 skulle gjelde som verdensmesterskap, og Culbertson garanterte at minst to amerikanske lag skulle stille opp der. Det gjorde de også, og Culbertson var selv deltager på og leder av det ene laget. Noe ordentlig samarbeid med Amerika kom dog aldri i stand. Riktignok deltok Culbertson i forhandlingene i Superior Council i Budapest, men han trakk seg straks etter ut av aktiv bridge, og det kom aldri noen annen representant i hans sted. IBL fortsatte sin virksomhet som tidligere som en helt europeisk institusjon.

EBL etter den annen verdenskrig

Krigen satte naturligvis en stopper for IBL. Men etter krigens slutt satte den siste president i IBL, Lucardie, seg i forbindelse med tidligere delegerte, så vidt disse kunne finnes. Han kom også i kontakt med den danske ingeniør *Dedichen*, som alltid hadde vist forbundet stor interesse. Da IBL's mangeårige sekretær, Kroesen var syk, anmodet Lucardie Dedichen om inntil videre å fungere som sekretær. Dette verv påtok heldigvis Dedichen seg, og etter å ha kontaktet flere ledende bridgefolk i Europa, ble det på Dedichens initiativ av Dansk Bridgeforbund arrangert et møte i København

våren 1947, med henblikk på reorganisering og gjenopplivning av IBL.

Til dette møtet kom det representanter fra 9 forskjellige land, blant dem dr. Paul Stern, sir E. Noel Mobbs, England, og den franske baron R. de Nexon. Møtet ble ledet av oberst Brun, som var den eneste gjenværende av det gamle styre. Her ble det så vedtatt en reorganisering av IBL. Sant å si besto reorganiseringen ikke i stort annet enn at man foreløpig utelukket Tyskland fra deltagelse. Særlig fra engelsk og fransk side satte man meget inn på dette, ja, det ble endog truet med at disse organisasjoner ville forlate forbundet hvis aksemaktene (i virkeligheten Tyskland) skulle ha adgang.

For øvrig fastsatte man sammenslutningens navn til *European Bridge League* for å betegne dens geografiske begrensnings. Til å lede forbundets anliggender ble valgt en Executive Committee som tilsvarte det tidligere Superior Council, og for kort-tekniske spørsmål en Card Committee. Da oberst Lucardie trakk seg tilbake, ble sir Noel Mobbs valgt som forbundets første president etter krigen, med ingeniør Dedichen som sekretær. Oberst Brun ble valgt til EBL's første æresmedlem.

Hollenderne Lucardie og Kroesen døde meget snart etter. EBL står i stor takknemlighetsgjeld til disse menn og også til sin tidligere president A. E. Manning Foster og til dr. Paul Stern, som begge likeledes er avgått ved døden.

Sir Noel Mobbs ble ved kongressen i Brighton 1950 avløst av baron R. de Nexon, Europamester fra 1935, som fremdeles er president (1958). Dedichen har fungert som sekretær helt siden reorganiseringen og har ydet forbundet store tjenester. Sir Noel Mobbs er senere ut-

nevnt til æresmedlem i EBL, og likeså nordmannen N. M. Nielsen som var flerårig formann i kortkomiteén.

Forbundet har fortsatt sin virksomhet etter krigen med årlige turneringer om Europamesterskapet, i København 1948, Paris 1949, Brighton 1950, Venezia 1951, Dun Laoghaire (Irland) 1952, Helsingfors 1953, Montreux 1954, Amsterdam 1955, Stockholm 1956, Wien 1957, og i 1958 er det altså Oslos tur.

Det har lyktes EBL å få i stand matcher om Verdensmesterskapet etter krigen, hvert år fra 1951. Inntil i år (1958) har dette vært kamper mellom vinnerne av Europamesterskapet og et representativt lag fra USA; et enkelt år har det dog vært 2 europeiske og 1 amerikansk lag. I 1958 var det også en trekant-duell mellom Europa, USA og Syd-Amerika. EBL's internasjonale forbindel-

ser utvides stadig, og muligens kan det snart bli tale om en ny verdenssammenslutning, et nytt International Bridge League.

EBL har stadig vokst etter krigen og teller nå representanter fra følgende land: Belgia, Danmark, Egypt, England, Finland, Frankrike, Irland, Island, Israel, Libanon, Nederland, Norge, Polen, Spania, Sveits, Sverige, Tyskland og Østerrike. Fire land som tidligere var representert, savnes: Jugoslavia, Tsjekkoslovakia, Ungarn og Estland.

President for European Bridge League er for tiden baron R. de Nexon, visepresidenter grev Carl Bonde, Sverige, og ingeniør S. Carini, Italia. De øvrige medlemmer av Executive Committee er: G. L. Butler, England, E. Heldring, Nederland, D. Pigot, Irland, R. Skoroupo, Finland, foruten sekretæren Dedichen, Danmark.

Fremtidsperspektiver for internasjonal bridge?
Fra venstre: Arild Feldborg, Bjørn Larsen og Sverre Haagensen planlegger en radiobridge.

Stavanger-Staal

«Den baune de tente, lyser langt...»

I 1932 skrev Isak Nielsen i Nordisk Bridge Magasin:

«Når nå kaptein Johannes Brun får sitt landsforbund i Bridge i stand, vil man i det ha en samlingsinstitusjon, hvor klubber og enkeltpersoner fra det hele land

kan utveksle sine erfaringer og skape ensartede regler og samtidig lage mangt og meget til fremme av bridgen».

Like etter kom innbydelsen til dannelse av Norges Bridgeforbund:

Undertegnede tillater seg herved å innby til dannelse av et *landsomfattende bridgeforbund for Norge*. Sammenslutningens formål vil bli nærmere presisert av et nedsettendes arbeidsutvalg, men vi nevner bl. a.:

Å gi medlemmene råd og veiledning i alle spørsmål vedrørende bridge.

Å bidra til spillets sunne utvikling.

Å formulere lover passende for vårt land.

Å etablere samarbeid med tilsvarende institusjoner i utlandet.

Oslo, 26. januar 1932.

Aall, Oluf, høyesterettsadvokat. *Amundsen, Ivar*, ingeniør. *Arnesen, Inga*, fru, Bergen. *Bernt, Liv*, fru, Drammen. *Brun, Johannes*, kaptein. *Brynildsen, Bj.*, agent, Bergen. *Christensen, Arne Emil*, disponent. *Dedichen, H. G.*, doktor. *Falsen, Georg*, sekretær. *Gram, Jak.*, kaptein. *Gundersen, R. W.*, overrettssakfører. *Heiberg, Eilif*, høyesterettsadvokat. *Helmer, Per*, disponent. *Helmer, J. G.*, disponent. *Hermanrud, T.*, ingeniør, Bergen. *Holst, Olav T.*, ingeniør. *Holst, Wilh.*, grosserer, Stavanger. *Holter-Sørensen, S.*, kontorsjef. *Irgens, Olav*, disponent, Bergen. *Johnsen, Bj.*, agent, Bergen. *Krefting, Otto*, overrettssakfører. *Langberg, Chr.*, lege, Stavanger. *Lepsøe, Kristoffer*, kjøpmann, Bergen. *Lexow, Peter*, agent. *Midsem, A.*, rektor, Ålesund. *Nielsen, Isak*, fondsmegler. *Nielsen, N. M.*, disponent. *Prydz, Mimi*, fru. *Roalkvam, Odd*, grosserer, Stavanger. *Sommerfelt, T.*, fondsmegler. *Stansberg, T.*, overlærer, Drøbak. *Stang, Hedevig*, fru. *Torjusen, Finn*, høyesterettsadvokat, Bergen. *Wagle, Morten*, arkitekt. *Wiers-Jensen, J.*, direktør.

Og perspektivene var vide. Vi siterer Nordisk Bridge Magasin nr. 1 1932:

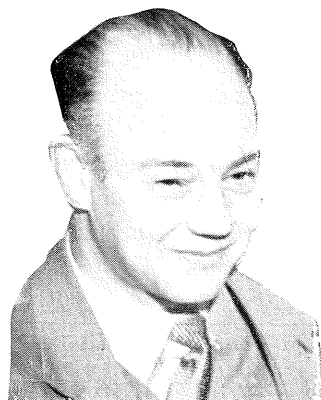
«Utviklingen vil fortsette. En dag har vi landskamper i bridge, som vil samle minst like mange interesserte i radio som nå landskamper i fotball.»

Og i år — 26 år etter starten — arran-

gerer Norge for annen gang *Europamesterskap* — som i sin tur er kvalifiseringen for selveste *Verdensmesterskapet* — i Rio de Janeiro.

Den baune de tente, lyser langt...

Og hermed går vi så over til:

Christian Mathiesen
som fikk skjønnhetspremie for det beste
spill i EM i Amsterdam.

Før slaget. Fra venstre: Ambjørn Amundsen,
Leif Christiansen, Ranik Halle og Robert Larssen.

Damelaget som har nådd den hittil beste norske plassering i Europamesterskapet (nr. 2 i Dun Laoghaire
1952). Første rekke fra venstre: Inger Johanne Isachsen, Martha Uarvang, Aaslaug Ramn Johansen.
Annen rekke fra venstre: Ingeborg Rønsdal, Ambjørn Amundsen (kaptein), Sigrid Huun, Solveig Bergh.

Europamesterskapene i norsk perspektiv

Streiftog gjennom de første 18 årene.

William B. Herseth.

Scheveningen 1932

Det begynte i det små. Vi siterer en
pressemelding fra 1932:

«Fra 4. til 10. juni holdes en inter-
nasjonal duplicate bridgeturning i
Scheveningen i Holland for «teams» på
4 spillere. Vi har fått innbydelse til å
sende et team for Norge, og lignende inn-
bydelser er utgått til 15 andre land. Flere
familier i Haag har erklært seg beredt til
å motta de fremmede deltagere som gjes-
ter i sine hjem.

Det er uvisst om vårt nystiftede
bridgeforbund kan være i stand til å orga-
nisere et sådant team i den korte frist som
er gitt oss; men det ville være meget
ønskelig og interessant om det kunne
skje.»

Forbundet gjorde det på den måten
at det sendte åpen innbydelse til samtlige
sine medlemmer med spørsmål om noen
hadde interesse av å reise for egen reg-
ning. Det meldte seg 7 spillere: Bergen-
serne Bj. Johnsen og Bj. Brynildsen, som
senere trakk sin anmeldelse tilbake av
private grunner, og følgende 5 Oslo-
herrer:

kaptein Johannes Brun,
fondsmegler Trygve Sommerfelt,
kontorsjef Jan Groos Helmer,

o.r.sakfører Reidar W. Gundersen og
advokat Erling Onsager.

Disse siste 5 ble deretter uttatt av For-
bundsstyret og dro til Scheveningen.

Det norske laget, som var helt ukjent,
overrasket med en meget pen plassering,
idet det ble nr. 3. Ja, laget var faktisk
oppe og snuste på 1. plassen. Da det gjen-
sto bare 2 runder, lå det norske laget på
annenplass, kun 18 poeng etter øster-
rikerne som vant. Laget satset dermed
sterkt på å vinne, tok sjanser som ikke
holdt, og ble følgelig passert av Holland.
Hvis de beskjedent hadde «spilt på plass»,
er det all grunn til å tro at de var blitt
nr. 2, for forskjellen mellom nr. 2 og 3
var relativt beskjeden. Men vi er enig
med en av Oslo-avisene som skrev:

«Vi er ikke bedrøvet over at laget
gjorde hva gjøres kunne for å vinne.
Tvert imot. Vi er glad for det. Det viser
god sport.»

Resultatet ble:

1. Østerrike	698 poeng
2. Holland	672 »
3. Norge	656 »
4. Belgia	631 »
5. Tyskland	630 »
6. England	612 »

A
Why not
have a
breather —

A
at lunch time —
take a 2 minutes walk —
and have your luncheon
at the restaurant Frascati,
pleasant interior
and famous
for fine
food

A
FRASCATI
Stortingsgt. 20

— just across
the park

Albion på sisteplass! Det var i de gamle, gamle dager!

Det fremgår av pressen at nordmennenes innsats var den store overraskelsen i turneringen, «idet man ikke hadde tenkt seg noen som helst motstand fra den kanten». Men de viste at de kunne. Se bare:

Nord—Syd i sonen.

♠ D		♠ E 9 6 5
♥ D 9 8 4		♥ K Kn 7 3
♦ K Kn 6		♦ 7 5 2
♣ E K Kn 8 3		♣ 6 2
♠ K Kn 7 2		
♥ 5		
♦ 10 9 8 3		
♣ D 10 7 4		
	N V S Ø	
	♠ 10 8 4 3	
	♥ E 10 6 2	
	♦ E D 4	
	♣ 9 5	

I betraktning av det temmelig elementære meldenivå som man dengang hadde — uten slemkonvensjoner og med usikre kravsituasjoner — var det ikke forbauende at psykiske meldinger var på moten.

Brødrene Goudsmit — Europas daværende desiderte topp-par, som i parentes bemerket forsvarte sin stilling i internasjonal bridge gjennom mer enn 20 år — satt Øst—Vest mot Onsager Nord og Brun Syd.

Det var første gang nordmennene møtte det hollandske laget, og hollenderne prøvde straks å bringe nordmennene ut av stilen ved en psykisk grandåpning på Vests kort. «2 kløver,» var Onsagers korte replikk. «2 hjerter,» svarte Øst. Og så gir vi ordet til Johannes Brun: «Det var første gang vi møtte det berømte hollandske makkerpar, og det var ikke lett å vite hva slags grand det dreide seg

Trygve Sommerfelt,
Norges første store internasjonale spiller.

om. Nå syntes Syd at det sluktet svidd av de hollandske meldinger etter som Nord, som hadde utspillet, ikke hadde passet til grandmeldingen. Syd meldte derfor 2 grand, Vest pass og Nord gikk i 3 grand som ble passet rundt, og bløffen var åpenbar.»

Bløff var i høyeste grad på moten den gangen, og Goudsmit-brødrene åpnet stadig med grand når de var ute for å bløffe. De hadde ganske stor suksess med disse bløffmeldingene, men overfor det norske laget tok de lærdom og holdt seg unna bløffmeldinger senere, takket være den pene paraden.

At brødrene Goudsmit med god grunn var berømte for sin gode bridge, viser det følgende spillet:

♠ D Kn		♠ K 10 8 6
♥ E K 5 3		♥ 8 7
♦ K 7 4 2		♦ Kn 9 5 3
♣ K 10 2		♣ 8 6 3
♠ 4		
♥ D Kn 10 9 2		
♦ D 10 8 6		
♣ Kn 9 5		
	N V S Ø	
	♠ E 9 7 5 3 2	
	♥ 6 4	
	♦ E	
	♣ E D 7 4	

50 000 TONN CELLULOSE

Spillefuglen

Alt om spill for hele familien. En moderne spillebok som inneholder 150 forskjellige kortspill, derav 60 sider om bridge ved Einar Werner.

— en av håndbøkene fra

CHR. SCHIBSTEDS FORLAG

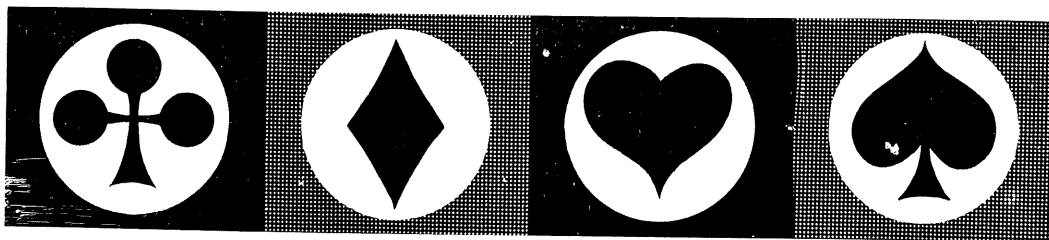
Aftenpostens bridge

ved Johannes Brun.

Hver dag: Dagens bridge i aftennummeret.

Hver uke: Bridgekronikk og bridgeproblem.

Aftenposten

♠ D x x	♠ 10 x x
♥ E 10 x x x	♥ D x x x x
♦ D 9	♦ E Kn x x x
♣ K D x	♣ —
♠ K Kn x x x x	♠ 9
♥ K Kn x	♥ K Kn 9 x x x
♦ x x	♦ E K x x x
♣ 10 x	♣ E

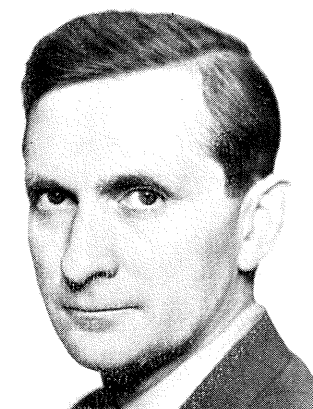
Dette spillet viste seg å bli turneringens største svingspill. Hollenderne som skulle være ekstra «taktiske», *passet rundt!* Syd regnet nemlig med at han skulle få seg en fin dobling når han tilsynelatende «stampet» i kløver, idet han var sikker på at det ville bli åpnet på en av de andre hendene når det satt 13 hjerter og 12 spar på de tre andre hendene. Men dengang ei! Det ble pass rundt!

Ved det andre bordet synes vi Sommerfelt—Onsager fortjener stor honnør for å melde en *lilleslem* som slett ikke er så enkel å melde selv med nåtidens langt bedre teknikk.

♠ x x x x	♠ K Kn x x x
♥ 10 x	♥ E x
♦ x x	♦ D Kn x x
♣ K x x x x	♣ Kn x
♠ E D x	♠ 9
♥ D x x	♥ K Kn 9 x x x
♦ x x	♦ E K x x x
♣ D 10 x x x	♣ E

I dette spillet kom ikke nordmennene i utgang. Brun—Sommerfelt startet som Syd med 2 hjerter, som paret brukte som sterk åpning, men ikke som kravmelding. Nord passet og Syd vant 10 stikk.

Likevel ble spillet vunnet fordi Gun-

Reidar W. Gundersen.
en av pionérene i norsk bridge.

dersen—Helmer betet 4 hjerter på følgende elegante måte ved det andre bordet: Vest startet med ♠ E og ♠ D som Syd stjal. Nå kom ♦ E og ♦ K samt mer ruter til stjeling. Men Vest stjal med ♥ D og ga mer hjerter!! Øst stakk med esset og ga mer hjerter, hvorved han sikret seg beten i ruter.

Det norske paret var det eneste som fant dette fremragende motspillet!

Som man vil se, hevdet det norske laget seg ypperlig, og dets topp-plasering var virkelig fortjent. Det kan i denne forbindelse fortjenes å nevnes at det norske laget ikke alene satte runderekorden, men også i den siste hektiske innspurten, da alle sjanser ble tatt for om mulig å vinne turneringen — også bunnrekorden.

Østerrikerne som vant, fortjente fullt ut seieren. Laget besto av dr. Stern, Urvater, Pollak og Fleischmann — og denne siste spiller ble alment ansett som lagets sterkeste. «Deres spill var av høy klasse, og det var ikke mange ekstrastikk å innkassere når man hadde dem som motstandere,» het det i et referat fra turneringen. At «de var bestemte motstandere av Culbertsons system,» forbauser oss i dag ikke meget.

EUROPAMESTERSKAPET i SERVICE

er ennu ikke arrangert, men med våre verkstedsforbindelser i *Belgien, England, Frankrike og Tyskland* skulle vi være sikret en ubestridt *Top-score*.

Vår *Trumf* er *Service* og våre makkerer kommer ikke i *Bet* med de gode kort vi har på hånden.

S for SCHYTZ SCHYTZ for SERVICE

REED OLSEN & SCHYTZ
Kongensgate 6
OSLO

Telex: 1170 OSLO
Teleg: REED OSLO
Telef: 42 49 15

London 1933

Europamesterskapet i London bød på nye tekniske detaljer som viste seg å være meget gode. Det var første gang boards ble anvendt, og det var likeledes første gang stikkene ble markert.

Norge var dette år representert ved fjorårslaget: Brun, Sommerfelt, Gundersen og Onsager, sammen med bergenserne Bjarne Johnsen og Lars Frønsdal. Og nordmennene plaserte seg meget hederlig som nr. 3 — samme plassiffer som foregående år.

Men i motsetning til Scheveningen, hvor kampen om mesterskapet hadde vært meget hard og spennende, ble dette års Europamesterskap nærmest en «Via Triumphalis» for østerrikerne, som vant som de ville. Fleischmann—Pollak var turneringens avgjort beste par, mens brødrene Goudsmid ikke tilnærmelsesvis var så gode som på hjemmebane året før.

Kampene ble dette år arrangert i serier à 6 spill. Det medførte at et enkelt svingspill ble helt avgjørende, og da nordmennene bare møtte med 1 samspilt par, ble alle klar over at vi måtte ha samspilte par ved neste korsvei, hvis vi ville gjøre oss håp om å høre med blant tetlagene i EM.

Ellers noterer vi som et bevis på framgangen på meldefronten — Culbertsons Blue Book hadde jo nettopp sett dagens lys — at svindelmeldinger forekom det temmelig lite av — «i motsetning til i fjor,» sier referatene.

Resultatene ble:

1. Østerrike
2. Holland
3. Norge
4. Danmark
5. England
6. Belgia

hvilket altså vil si at stillingen for de tre beste var uforandret fra året før.

Fra Europamesterskapet i London bringer vi turneringens i særklasse vakreste spill — et spill Johannes Brun har all grunn til å minnes med stolthet og glede:

♠ E K x x x
♥ D x
♦ x
♣ E K x x x

	N	
V		Ø
	S	

♠ x
♥ K Kn 10 x x x
♦ Kn x x x x
♣ x

Her ble kontrakten ved alle bord 4 hjerter, men Brun var den *eneste* som vant sin kontrakt. Når vi så forteller Dem at Vest startet med å spille ut ♦ K hvorpå Øst la ♦ D, og så skiftet til hjerter som Øst stakk og fortsatte med hjerter, kan De selv få lov til å forsøke å vinne kontrakten før vi nedenfor gir Dem løsningen.

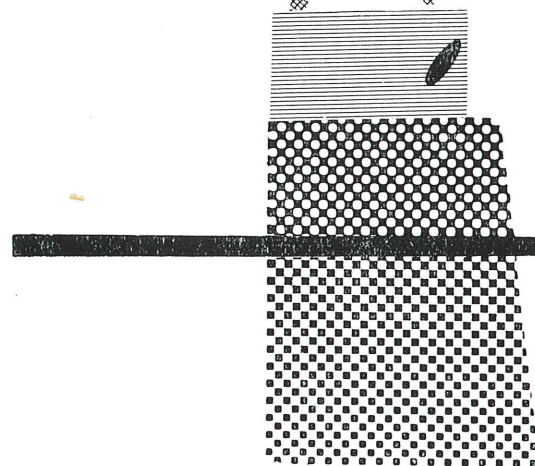
I forbindelse med Europamesterskapet ble det arrangert en stor internasjonal parturnering. Brun—Sommerfelt gjorde her en fremragende innsats. De ledet turneringen inntil nest siste spilledag, men måtte se seg så vidt beseiret i en «foto-finish» som ga følgende resultater:

1. Fleischmann—Pollak 481½ p.
2. van Bommel Suyck—Einhorn 481 »
3. Brun—Sommerfelt 480 »

Men tilbake til Bruns strålende spill:

Motparten startet altså med 1 ruterstikk og spilte så hjerter til esset og hjerter tilbake. Brun gikk opp med kongen, slik at han kunne ta ut siste trumf med knekten.

...en
uslåelig
hånd...

W. EIDE & Søn

BOKTRYKKERI

NYGÅRDSGATEN 9 BERGEN

Men nå var gode råd dyre. Blindemann hadde jo bare 2 inntømster, og det var ikke nok til å etablere sparfarven eller kløverfarven til avkast av Syds rutertapere.

Vel, Brun gikk løs på sparfarven. Liten spar til esset, ♠ K og liten spar til stjeling.

Blindemann ble så spilt inn på ♣ K, og så kom fjerde spar. Øst dekket med ♠ D som han fikk beholde, idet Brun kastet en rutertaper. Hvorfor?

Fordi Brun hadde nøyaktig telling på Østs hånd: ♦ D i første stikk hvor han selv sitter med knekten, måtte bety singleton.

All trumf var tatt ut — altså var de røde farvene eliminert. ♠ D var siste uteværende spar — altså måtte Øst bare ha kløver tilbake!

Ganske riktig, Øst måtte gi Nord inntømst på ♣ E, og på den siste godspilte sporen forsvant Bruns siste rutertaper!!

«Dette spill er et av de peneste spill jeg har sett. Det ble rost fra alle kanter, da 4 hjerter ble tapt ved alle andre bord,» er Sommerfelts kommentar til spillet,

Wien 1934

De pene plaseringsene i de to første Europamesterskap hadde for alvor gitt det norske laget blod på tann. Laget til Wien ble tatt ut i god tid, og de tidligere års lag dannet grunnstammen i det nye laget som besto av: Brun—Sommerfelt, R. W. Gundersen—N. M. Nielsen, Oluf Aall—Sv. Holter—Sørensen og Erling Onsager. Laget tok treningen alvorlig og gjennomførte 2 ganger ukentlig trening etter mønster av de østerrikske spillere. Fra

disse treningene stammer et av Sommerfelts fineste spill:

♠ D 9 5	♠ 10 8 6
♥ Kn 9 6 5 2	♥ E D 8 4 3
♦ D Kn	♦ 2
♣ E 8 3	♣ 9 7 5 2
♠ E K Kn 7 3 2	
♥ 10	
♦ 8 3	
♣ D 10 6 4	
	♠ 4
	♥ K 7
	♦ E K 10 9 7 6 5 4
	♣ K Kn

Meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♠	1 gr.	2 ♥
5 ♦!!	pass	pass	pass

Utspill ♠ K.

Sommerfelt så ikke lyst på situasjonen. «Spilleforløpet ser her ganske klart ut, og alt tyder på bet hvis Vest sitter med 1 hjerter (hvilket er maksimum av hva han kan ha i denne farve etter meldingene). Er det nå noen måte å unngå dette på? Jo, det er en sjanse. Hvis Vests hjerter er høyere enn min syver, vil jeg ved å kaste min ♥ K på Østs ♥ E — således at hjerter ikke blir spilt tilbake — få en dobbelt skvis i tiende stikk.» Kommentarene er som man forstår, Sommerfelts egne, og gir et blinkskudd av hvilken spillerbegavelse han var.

♠ K tok første stikket, og så kom ♥ 10 fra Vest. I samsvar med sin spilleplan kastet Sommerfelt momentant sin ♥ K. Øst, som nå ikke ville godspille blindemanns ♥ Kn eller risikere at en tapende spar forsvant hvis han returnerte liten hjerter, skiftet til spar. Sommerfelt stjal, trakk alle trumfene og dermed oppsto følgende sluttposisjon:

SIKKER
PENGE-
ANBRINGELSE

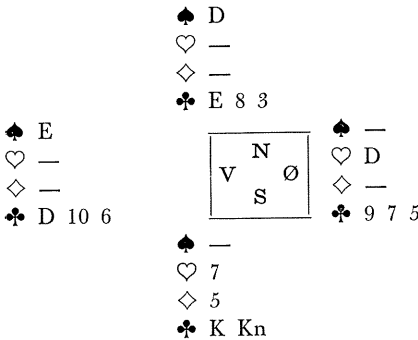
BYKREDITT
OBLIGASJONENE

er sikret ved 1. prioritets
pant i byeieendommer for-
delt utover hele landet.

Nærmere opplysninger gir
fonds- og aksjemeglere, bank-
enes fondsavdelinger og

DE NORSKE BYKREDITTFORENINGER
OSLO BERGEN TRONDHEIM

Når ♦ 5 kommer, er Vest solgt. Han
må holde ♠ E og er følgelig tvunget til
å kaste en kløver.
Nå legger Nord ♠ D, som har gjort
sin nytte.

Men så er Øst ille ute. Kaster han
♥ D, står syveren hos Syd. Og legger
han en kløver, tar Nord resten.
«Denne bløff med følgende skvis had-
de ikke vært gjennomførbar hvis ikke Syd
hadde lagt planen på forhånd. En nølen
før ♥ K ble spilt, ville ødelagt det hele,»
slutter Sommerfelt sin analyse av spillet.

Tross de store forberedelsene ble det
ikke noen fulltreffer i Wien. Konkurran-
sen var ytterligere skjerpet, hvilket best
vises ved at de tidligere så seierrike øster-
rikerne ble henvist til tredje plass. Hol-
land ledet helt til siste runde, men ble i
innspurten forbigått av Ungarn, som
vant. Resultatene ble:

1. Ungarn	14 poeng
2. Holland	14 »
3. Østerrike	13 »
4. England	13 »
5. Norge	10 »
6. Tsjekkoslovakia	7 »
7. Sverige	6 »
8. Jugoslavia	5 »
9. Belgia	4 »
10. Danmark	4 »

N. M. Nielsen,
president, administrator og aktiv spiller. Æres-
medlem i Norsk Bridgeforbund og i European
Bridge League.

Et medvirkende moment til østerriker-
nes relativt beskjedne plasing var at dr.
Stern var turneringsleder «i toppklasse»,
som det heter i referatene. Og det var en
vel fortjent honnør. For han hadde ikke
mindre enn 100 assistenter i trening
gjennom flere måneder for å avvikle et
mønsterarrangement. Blant annet kan
nevnes at i Wien spilte man for første
gang med «lukket rom».

Norges plasing som nr. 5 var for så
vidt dårligere enn før, men det skyldtes
at konkurransen var blitt vesentlige har-
dere. Det norske laget hevdet seg ypperlig.
Sommerfelt fikk f. eks. applaus for åpen
scene for sitt glimrende spill mot Jugo-
slavia, og Brun ble ved den etterfølgende
avstemning tildelt utmerkelsen som «*The
most distinguished player*» ved en avstem-
ning mellom lagkapteinene med hele 7 av
10 mulige stemmer.

Fra Wiener Bridge Magazin henter vi
denne omtalen av det norske laget:
«Nordmennene som med sine 10 poeng
kom tett etter tetgruppen, viste denne
gang et kjennskap til spillet som ligger
betraktelig over gjennomsnittet. Jeg har,

LORENTZEN & CO

SKIPSMEGLERE

OSLO

Telegramadresse:
«FRATRES», «OILFRATRES»
Telex Oslo 1003
Telefon: 41 56 16

LORENTZENS REDERI CO.,
LORENTZENS SKIBS A/S
Telegr.adr.: «REDFRATRES»

BELSHIPS COMPANY LIMITED
SKIBS A/S
Telegr.adr.: «CHRISSMITH»

skriver dr. Stern, flere ganger hatt anledning til å gjøre oppmerksom på at paret Johannes Brun og Trygve Sommerfelt tilhører den sterkeste internasjonale klasse. Jeg kjente også fra tidligere det helt igjennom gode spill som herrene Reidar W. Gundersen og Erling Onsager leverte. Under turneringen hadde jeg enkelte ganger anledning til å se på herrene Aall og Holter-Sørensens spill. Særlig hos den sistnevnte, som ennå er en ung spiller, kunne jeg konstatere at han vel behersker spillets teknikk. Han gjennomførte mens jeg var tilskuer, en kontrakt i 6 ruter på en mønstergyldig måte mot det belgiske paret Nehm di Girard og Gréban. Allerede i *syvende stikk* la han opp sine kort med den bemerkning at hans motspiller til høyre på grunn av forkastning ikke ville kunne hindre at spillet gikk hjem, *hvilket på dette tidspunkt så usannsynlig ut*. Hans uttalelse var helt igjennom riktig, og han vant spillet.

Slik så det ut for dr. Stern, idet vi har tillatt oss å foreta uthevelsene i teksten. Og i sin bok med spillene fra turneringen i Wien skriver dr. Stern om det samme spillet:

«Holter-Sørensen hätte für diese Partei einen Schönheitspreis verdient.»

Men nå hopper vi plutselig noen år framover i tiden og slår opp i Norsk Bridgemagasin 1939, hvor Sverre Holter-Sørensen skriver om «Spill jeg husker». La oss først sitere Erling Wagles ypperlige karakteristikk av ham i den innledning hvormed han presenterer Holter-Sørensen:

«Han er en utmerket praktiker med et skarpt blikk for de taktiske og psykologiske sider av bridgen. Holter-Sørensen er en mann som tar sin bridge alvorlig i ordets sympatiske betydning. Han stiller

store krav til seg selv, og gir seg ikke så lett, selv om situasjonen ser aldri så håpløs ut.»

Det er på denne bakgrunn vi med beundring må vurdere hans glimrende situasjonsoppfattelse i Wien, selv om han med altfor stor beskjedenhet bagatelliserer den «winning spirit» som han viste i dette spillet og som førte til at spillet ble vunnet.

Vel, ordet er Holter-Sørensens:

Scenen er igjen Wien, og til forklaring på det som hendte, må jeg opplyse at det var kl. 3 om morgenen, og at det hadde vært en anstrengende dag. Motparten var denne gang Belgia, og jeg var havnet i en kontrakt på 6 ruter. Kortene var disse:

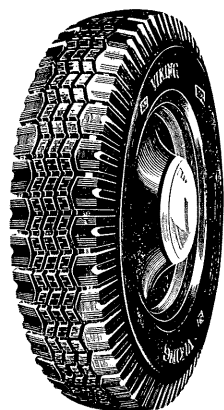
♠ K Kn 9 2
♥ K Kn 4 3
♦ 7 2
♣ 8 4 3

N
V Ø
S

♠ E
♥ E D 2
♦ E K Kn 10 9
♣ E K 9 5

Det var unektelig trist å konstatere at 6 grand var opplagt. 6 ruter burde jo også bare være å legge ned, og denne kontrakt syntes iallfall å være den nest beste. (Honnørene tellet jo den gang.) ♦ 6 kom ut og Øst stakk med ♦ 8, mens min nier tok stikket.

Det hadde vel ikke vært så meget lettere for de andre å melde seg fram til 6 grand enn for oss, og nå hadde jeg kanskje fått et heldig utspill, så hvorfor ikke forsøke å få et overstikk? ♠ E ble spilt, fulgt av ♥ 2. Den siste ble stukket med knekten på bordet, og deretter fulgte ♦ 7

NORSKE SPOR PÅ
NORSK JORD

VIKING BILGUMMI
GARANTERES FULLT UT AV
1/2 ASKIM GUMMIVAREFABRIK

og fra Øst kom ♠ 4! Ja — kort og godt — jeg ble temmelig lang i ansiktet, for nå var hele kontrakten satt i fare.

Etter et par minutters hvil, tok jeg imidlertid ♦ K og deretter ♦ 10. Den siste ble stukket av Vest og Øst kastet atter en spar. Spar kom tilbake, jeg kunne jo ikke godt knipe, så kongen tok stikket. Både Øst og jeg kastet kløver. Deretter fulgte en kløver til esset, og da ♣ D falt fra vest, var det jeg begikk min store fadese. Trett som jeg var, la jeg simpelthen ned kortene, idet jeg sa: «Jeg trumfer ut, og resten er mitt.»

De andre la også ned sine kort, men da Øst fikk se kortene, protesterte han, tok sine opp igjen og påsto at jeg måtte gå 1 bet.

«Langt ifra,» sa jeg, jeg behøver ingen finesse,» og så kastet jeg ut, nærmest for bløff: «De er skviset.» Belgieren ga seg imidlertid ikke, og dommeren ble tilkalt. Det ville være synd å si at jeg var høy i hatten da dommeren, dr. Stern, kom til, og det var jo ikke annet å gjøre enn å gjenta hva jeg allerede hadde sagt: «Jeg trumfer ut, spiller ♥ E og ♥ D og stikker den siste med kongen på bordet, og Øst som bare kan ha kløver og hjerter igjen, er skviset.» Da kortene var

♠ D 10 8	♠ —
♥ 10	♥ 9 8 7
♦ 5 4	♦ —
♣ —	♣ Kn 10 7

♠ —	♠ —
♥ E D	♥ 9 8 7
♦ E Kn	♦ —
♣ E 9	♣ Kn 10 7

måtte jo, som enhver kan se, dr. Stern gi meg rett. Jeg var selvfølgelig lykkelig

over resultatet, men fikk unektelig en litt flau smak i munnen da dr. Stern, synlig imponert i sine kommentarer fra turneringen, skrev i Wiener Bridgemagazin om «mannen som la ned kortene etter syvende stikk og erklærte motparten for skviset». Han lo godt da jeg noen tid senere fortalte ham sannheten.»

Holter-Sørensen var forresten mester for følgende elegante motspill også:

♠ E D 4
♥ E D 3
♦ K D 9 8
♣ E Kn 3

Holter-Sørensen

♠ K 2
♥ K 10 7 6
♦ E 10 5 4
♣ 8 7 6

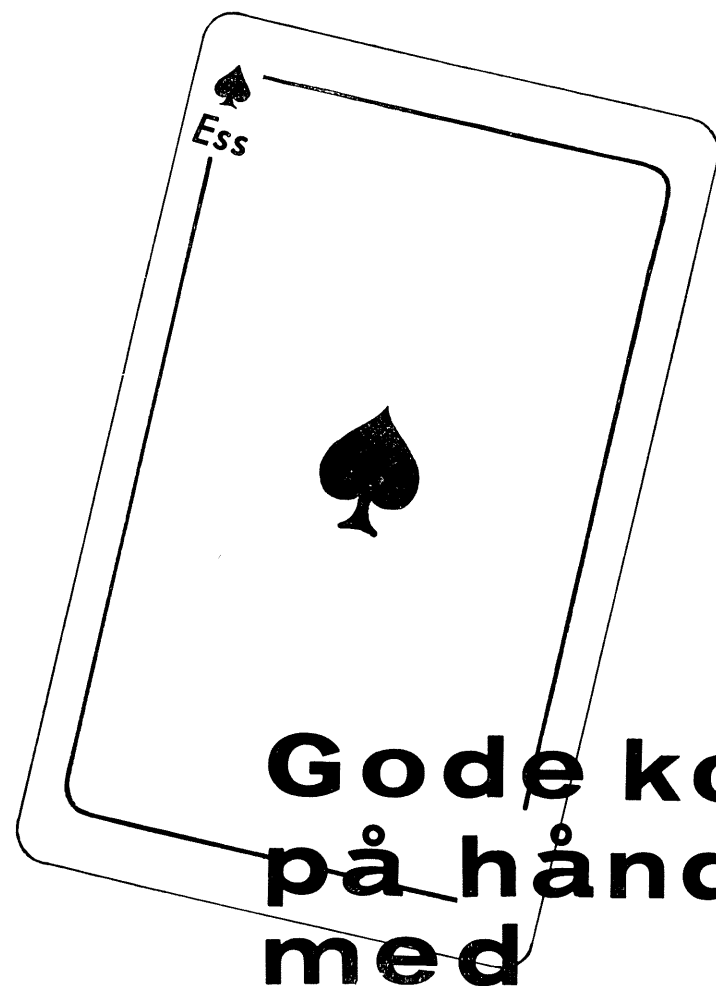
Nord hadde åpnet med 1 grand, Syd hadde meldt 2 spar og til slutt var kontrakten blitt 4 spar.

Utspillet var ♣ K. Blindemann stakk med esset og spilte ♦ 8. Holter-Sørensen stakk med esset og fra spilleren falt ♦ Kn. Så fulgte kløver til Vests dame. I stedet for å skifte til hjerter som uten videre gir bet, fortsatte Aall med kløver. Nord kom inn og fortsatte med ♠ E. ♠ K fra Øst. Avblokering i håp om å finne ♠ Kn tredje hos Vest som eneste betesjanse!! *Tross Syds sparmelding!!*

Ganske riktig, for kortene var:

♠ E D 4	♠ K 2
♥ E D 3	♥ K 10 7 6
♦ K D 9 8	♦ E 10 5 4
♣ E Kn 3	♣ 8 7 6

♠ Kn 9 3	♠ 10 8 7 6 5
♥ 8 4	♥ Kn 9 5 2
♦ 7 6 3 2	♦ Kn
♣ K D 10 9	♣ 5 4 2

BERGENS KREDITBANK A-S

Datidens slemteknikk var essvisning. Hva den av og til kunne føre til, viser dette spillet mellom Østerrike og Belgia, som på sin måte gir et visst bilde av nivået dengang:

♠ E K 4		♠ D 6 5 3
♥ 10 5		♥ E 9 8 7
♦ K D 5		♦ E 3 2
♣ E K D 10 4		♣ 9 6

Først østerrikerens meldeserie:

Vest	Øst
2 ♣	2 ♥
3 ♣	3 ♦
4 gr.	5 gr.
6 gr.	7 gr.

med 7 trekk som resultat. Så tar vi belgiene:

1 ♣ (kravmelding)	1 gr.
4 gr. (heia Belgia!)	5 ♦
7 ♦ (vi kan det!!)	

Minus fire. — Den som etterpå hadde kunnet overvære diskusjonen mellom dette makkerparet!

Bryssel 1935

Europamesterskapene var i stadig utvikling. Det mest bemerkelsesverdige var at EBL innbød ikke bare til EM i åpen klasse, men også opprettet egen klasse for damelag. Fra norsk side stilte vi opp med fruene Dahl, Hals, Hansen samt frk. Bodil Nielsen (senere fru Bodil Killengreen), alle fra Honnørene, samt fruene Hoff og Smith fra Forcing Femina. 6 land deltok i dameklassen: Belgia, England, Frankrike, Holland, Norge og Sverige. Dameklassen ble vunnet av Østerrike med Norge på fjerde plass.

Men Bryssel representerte ikke bare

en organisasjonsmessig nyhet ved at damene fikk starte i egen klasse. Det østerrikske damelaget var omhyggelig blitt utvalgt blant 15 kjente østerrikske bridge-spillende damer, og var toptrenet av dr. Stern med hans nye Viennasystem. «Den sterke grandåpning og den svake kløveråpning ga ypperlige resultater i Bryssel, og dr. Sterns damelag vant uten vanskelighet,» skriver dr. Stern med tydelig selvtilfredshet i introduksjonen til sin store Viennabok. *Et nytt meldesystem var født.*

I den åpne klassen gikk det ikke så godt som man hadde håpet etter den sterke innsatsen i Wien. Lagets rutinerne grunnstamme fra Forcingklubben var fremdeles lagets styrke, men «nordmennene skuffet både seg selv og andre. De pleier å ansees som sterke spillere, men laget spilte altfor ujevnt og usikkert til å plasere seg,» sier Brun i sine kommentarer til resultatet. Laget besto av: Brun—Sommerfelt, R. W. Gundersen—N. M. Nielsen og Sv. Holter-Sørensen—Hans Munkebye.

Frankrike ble årets vinner, og det fortjener å nevnes at den nåværende president i EBL, Baron de Nexon, deltok med heder, hvilket følgende spill viser:

♠ 6 4 3					
♥ 8 5 2					
♦ K D 7					
♣ 5 4 3 2					

♠ 5 2					
♥ K D Kn 9 4					
♦ Kn 9 4					
♣ 10 9 7					

♠ 10 8 7					
♥ E 10 7					
♦ E 10 8 6					
♣ D Kn 6					

♠ E K D Kn 9					
♥ 6 3					
♦ 5 3 2					
♣ E K 8					

Baron de Nexon

1. BROADWAY, NEW YORK 4, N.Y.
CABLE: ROBIN NEW YORK

AGENTS:

Rob. Nilson & Nyquist, postbox 161 Oslo, Norway.
S. L. Christie & Co. A/S, P.O. Box 57, Bergen, Norway.
R. A. Robbert, Amaliegade 33, Copenhagen, Denmark.

SCANDINAVIAN REPRESENTATIVE:

Otto Mejlænder, Stortingsgaten 12, Oslo, Norway.

Conveniently located on the Atlantic, Gulf and Pacific Coasts of the United States
and Barranquilla Colombia.

New York — Brooklyn — Hoboken — New Orleans — Galveston — Houston — Los Angeles
San Francisco — Alameda — Seattle — Barranquilla — London

Syd spilte en kontrakt av 3 spar, og Vest åpnet med ♥ K. Baron de Nexon stakk øyeblikkelig med ♥ E og *returnerte* ♦ 6!! Hvorfor?

Jo, han fryktet for at spilleren skulle kunne' godspille sin fjerde lille kløver på bordet, og som vi ser, må ruterinntaket på bordet angripes øyeblikkelig. Kommer spilleren inn, trumfer han ut, topper kløver og må få kastet sin tapende ruter på fjerde kløver.

Å se dette med en eneste gang og betale denne kontrakten, er en Europamester verdig. Resultatene var nemlig:

1. Frankrike
2. Ungarn
3. Jugoslavia
4. Østerrike
5. England
6. Sverige
7. Holland
8. Norge
9. Belgia
10. Danmark
11. Tsjekkoslovakia
12. Sveits

For oss står det bare tilbake å notere at det var første gang Norge ikke plaserte seg som beste skandinaviske nasjon. Som vi ser, var Sverige begynt på den framgang som senere har brakt landet hele 2 Europamesterskap.

At Jugoslavias tredjeplass ikke var ufortjent, viser dette spillet hvor Geza Klein satt Syd:

- ♠ E D K_N
 ♥ D 7 3
 ♦ 10 6 4
 ♣ K 9 5 4
- ♠ 8 6 2
 ♥ 5
 ♦ E K K_N 7 3
 ♣ D K_N 10 3
	N	
V		Ø
	S	
- ♠ 10 4
 ♥ K_N 10 9 4
 ♦ 9 8 2
 ♣ E 7 6 2
- ♠ K 9 7 5 3
 ♥ E K 8 6 2
 ♦ D 5
 ♣ 8

Kontrakten er 4 spar hos Syd etter at Vest har åpnet meldingene med 1 ruter.

Utspillet var $\diamond$ K etterfulgt av $\clubsuit$ D, som fikk beholde stikket. Så fulgte $\clubsuit$ Kn som Nord dekket med kongen. Øst brukte esset og Syd stjal. Spar til knekten brakte Nord inn, og på $\clubsuit$ 9 kastet Syd $\diamond$ D slik at Vest fikk stikket for $\clubsuit$ 10.

Hvis Vest hadde vært på høyden, hadde han fortsatt med kløver for å trekke ut gifttannen ♣ 5, men dette så ikke Vest og fortsatte med ♦ E som Syd stjal. Så fulgte spar til damen og ruter til trumf. Dermed var stillingen:

♠ 8		♠ —
♥ 5		♥ K _n 10 9 4
♦ K _n 7	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;"> N
V S ∅ </div>	♦ —
♣ 3		♣ 6
♠ —		
♥ E K 8 6 2		
♦ —		
♣ —		

Nå ble Nord spilt inn på ♡ D, og da ♠ E kom, var Øst solgt.

Den norske innsatsen var som nevnt ikke så god. Se f. eks. på følgende spill:

- ♠ D K n 7 6 4 3
 ♥ E K D K n 9 8 2
 ♦ —
 ♣ —
- N
 V Ø
 S
- ♠ E K 2
 ♥ 6
 ♦ K K n 10 4 2
 ♣ D 10 6 3

Hva tror De kontrakten ble hos bunn-
laget Tsjekkoslovakia? Jo, de kom fram

KREDITKASSEN

Christiania Bank og Kreditkasse

LANDETS ELDSTE FORRETNINGSBANK

Hovedkontor: Stortorvet 7 - Oslo - Telefon 33 68 70

- Telegramadr.: KREDITKASSEN

til 6 hjerter og klarte ikke å melde den opplagte storeslem i både spar og hjerter. Men våre da? Jo, de meldte slik:

Nord	Syd
1 ♠	2 ♦
3 ♥	3 ♠
4 ♠	pass

Vel, en smule *for* forsiktig. Men *en* av grunnene til dette var at de mest forvilte skjeve fordelinger florerte i Bryssel-turneringen. Som f. eks. dette spillet:

♠ K 6 5	♠ E D Kn 10 9 8 4 3 2	♠ —
♥ 6 3	♥ 2	♥ ED Kn 9 8 5
♦ 8 7 6 5 4	♦ E	♦ 9
♣ K 8 2	♣ Kn 4	♣ ED 10 9 7 5

N
V S Ø

♠ 7	♠ —
♥ K 10 7 4	♥ ED Kn 9 8 5
♦ K D Kn 10 3 2	♦ 9
♣ 6 3	♣ ED 10 9 7 5

Mens motparten kom i 6 spar og gikk 3 udoblede bet, kom nordmennene i 5 spar og fikk ♥ E ut, etterfulgt av ♥ D. Dette var jo en grov feil som ga nordmennene sjansen til å vinne ved å kaste ♦ E på ♥ K og deretter spille to ganger ruter til avkast på kløvertaperne. Men dessverre, spilleren overså varianten og gikk 1 dobbelt bet.

♠ 10	♠ 9 7 2	♠ E K D Kn 4 3
♥ Kn 10 4	♥ D 7 6 5	♥ E 2
♦ E K 10 8 4	♦ Kn 9	♦ 7 5
♣ 10 6 3 2	♣ K Kn 8 5	♣ E D 4

N
V S Ø

♠ 8 6 5	♠ E K D Kn 4 3
♥ K 9 8 3	♥ E 2
♦ D 6 3 2	♦ 7 5
♣ 9 7	♣ E D 4

Her var det bare Sommerfelt—Brun og et engelsk par som kom fram til 6 spar.

♣ 9 kom ut og Sommerfelt fikk første stikk for ♣ D. Belært av erfaringen om skjeve sitser (p. g. a. dublering og givning av spill av assistenter), trakk Sommerfelt liten spar til tieren. Deretter fulgte ♦ K og så kom kløver til esset.

Sommerfelt så at han ikke kunne etablere en regulær skvis fordi han ikke kunne få gitt bort 1 stikk, og trakk derfor trumfen til bunn i håp om at en av partene skulle forkaste seg. Da posisjonen var blitt

♠ —	♠ —
♥ D 6	♥ E 2
♦ Kn	♦ 7
♣ K Kn	♣ 4

N
V S Ø

♠ —	♠ 3
♥ K 9	♥ E 2
♦ D 6 3	♦ 7
♣ —	♣ 4

trodde Syd at han var skviset og kastet ♥ 9. Vest la ♥ Kn, og Nord var ferdig. Han la ♥ 6, og dermed sto resten minus det ene stikket motparten hadde lov til å få.

Hadde Nord kastet ♦ Kn, vinner Sommerfelt ved å ta ♥ E og deretter knipe ruter gjennom Syd.

Resultatene i dameklassen ble:

1. Østerrike.
2. Frankrike.
3. Sverige.
4. Holland.
5. Norge.
6. England.
7. Belgia.

AAS & WAHLS

BOKTRYKKERI

ØVRE VOLLGT. 13, OSLO — SENTRALBORD 41 68 70

Stockholm 1936

Ved EM i Stockholm stilte Norge med følgende lag: Johannes Brun—Trygve Sommerfelt, R. W. Gundersen—J. G. Helmer, alle Oslo, og Bj. Brynhildsen—Sv. Reiersen, L. Frønsdal—Bj. Johnsen, alle Bergen, med Johannes Brun som leder.

I dameklassen deltok vi med: Annie Bergh, lagkaptein, Dikka Mathiesen, Astri Riisøen, Daisy Bruusgaard, Heddy Hoff og Bodil Killengreen.

I dette EM ble de samme spillene spilt ved alle bord. Det ga et interessant sammenligningsgrunnlag og ordningen var populær. Poengberegningen var derimot meget innviklet og langt fra noen suksess.

Resultatene i åpen klasse ble:

1. Østerrike.	8. Frankrike.
2. Ungarn.	9. Jugoslavia.
3. Holland.	10. Danmark.
4. Belgia.	11. Sverige.
5. Tsjekkoslovakia	12. Estland.
6. Norge.	13. Finland.
7. England.	

Rekkefølgen i dameklassen ble:

1. Østerrike.
2. Sverige.
3. Frankrike.
4. Holland.
5. Norge.
6. Danmark.

«Østerrikes to lag fortjente begge å seire,» skrev Trygve Sommerfelt i et referat. Herrelaget var Schneider—Jellinek og von Kaltenecker—Pollak. Og når man ser et spill som dette er man selvsagt enig:

♠ E 6 4
♥ E 10 7 5 4
♦ 10 9 8 7
♣ 3

Schneider

♠ D Kn 10 8 2
♥ 9 8 6
♦ 4
♣ D 10 6 2

Jellinek

♠ 9 5
♥ D Kn 2
♦ K Kn 3 2
♣ E Kn 7 5

♠ K 7 3
♥ K 3
♦ E D 6 5
♣ K 9 8 4

Kontrakten var 5 ruter på Syds hånd. Schneider spilte ut ♥ 9 som Nord stakk med esset. Så fulgte ♣ 3 fra Nord. Jellinek stakk med esset og returnerte ♥ D som Syd tok med kongen. På ♣ K forsvant en spar hos Nord, og så fulgte 3 ganger spar til stjeling hos Nord. Men nå var det at Jellinek foretok et briljant motspill. Tross han hadde både ♦ K og Kn, stakk han over med *ruter konge!* Og så skiftet han til ♦ 3.

Syd som nå trodde at Vest måtte ha ♦ Kn, stakk med ♦ D og dermed var Jellinek kommet i samme posisjon som om han hadde brukt ♦ Kn og ikke ♦ K.

Syd la nå spillet an på den sjansen han regnet for mest sannsynlig: hjerterfarven 3—3 og ♦ Kn opprinnelig annen hos Vest. Han trakk 3 runder hjerter idet han stjal siste hjertespill. Så toppet han ♦ E — *men Schneider viste renons* og Jellinek måtte få beten!

Uten Jellineks pene bløffspill er det jo ikke vanskelig å knipe opp Østs gjenværende ruterhonnør hvis spilleren velger denne spilleplan.

Svenskene var på den tiden ikke de mesterarrangører som de senere har vist seg å være, og sikret seg derfor førsteklasses assistanse i dr. Paul Sterns høyre hånd fra Wien, dr. Watza, som trenet

GULF-VERITAS

MARINE LUBRICANTS

PRINCIPAL AGENT IN NORWAY

H. HORNEMANN

OSLO

arrangørstaben og ordnet alt perfekt. Det kan kanskje også nevnes at det svenske bridgeforbunds president Mille Henriques betalte hele arrangementet av egen kasse, og fornøyelsen antas å ha kostet ham ca. 20 000 gode svenske førkrigskroner.

Det er videre verd å notere at Culbertson «himself» for første gang var til stede ved et EM. Kontakten med amerikansk bridge var dermed knyttet, og neste år deltok amerikanerne i det første Verdensmesterskap som Europamesterskapet i Budapest utviklet seg til å bli.

Budapest 1937

Som nevnt startet amerikanerne, og de møtte med ikke mindre enn 2 lag. Culbertson og Josephine dannet det ene laget sammen med Helen Sobel og Vogelhofer, mens det andre laget var et ungt sensasjonslag fra Minneapolis som overraskende hadde plasert seg som nr. 2 i det amerikanske lagmesterskapet.

Den første vanskeligheten som oppsto var at amerikanerne forlangte å spille med totalscore, mens europeerne foretrakk å spille etter Wiener-beregningen. Resultatet ble et kompromiss hvorefter man startet med en kvalifisering i fire grupper etter Wiener-beregningen, for så til slutt å spille med totalscore i kvartfinaler, semifinaler og finale.

16 land deltok, og det norske laget som besto av brødrene Blydt-Grung, Krefting, Schibbye og Johannes Brun klarte kvalifiseringen med glans og kom i kvartfinalene sammen med USA I og II, Østerrike, Ungarn, England, Holland og Sverige.

I kvartfinalen møtte nordmennene Culbertsons lag. Det ble en fantastisk

jevn kamp. Kampen måtte forlenges ikke mindre enn to ganger, og det var bare en hårdhendt anvendelse av bridgelovene som reddet amerikanerne i land. Norge meldte en elegant slem. Blindemann la opp kortene og da et kort ikke lå helt fritt, tok spilleren og rettet på kortene så alle kort skulle bli helt klare. Øyeblikkelig så Culbertson sin sjanse: «Berørt kort er spilt!» Selv Josephine syntes dette var for meget av det gode og protesterte. Men Culbertson avviste hennes protest med ordene: «Husk det er 1 million dollars det gjelder!» Og da Culbertson hadde rett etter lovens bokstav, måtte det berørte kortet spilles med den følge at den opplagte slemmen resulterte i 1 bet. I motsatt fall hadde Norge avsluttet den første forlengelsen av kampen med tilstrekkelig margin til å vinne kampen!

Begge de amerikanske lagene klarte seg til semifinalen hvor de møtte henholdsvis Ungarn og Østerrike. Culbertson slo Ungarn, mens Østerrike eliminerte Minneapolis-laget. Det var særlig Schneider og Jellinek fortjeneste. Se f. eks. på det perfekte samarbeidet i det mest avgjørende spillet i semifinalen:

Schneider

♠ x x
♥ E K D x x x
♦ K D Kn x
♣ x

Burns

♠ K D 10 x
♥ Kn x x
♦ x x x x
♣ Kn x

Shanfield

♠ Kn x x x
♥ x x
♦ x x x
♣ K x x x

Jellinek

♠ E x x
♥ x x
♦ E x
♣ E D x x x x

Ved det ene bordet meldte Minneapolis-laget som Nord—Syd slik:

Fearnley & Egers

Befragtningsforretning A/S

Skipsmeglere

OSLO

TELEGRAMADRESSER:

«FEARNLEY»

«FEARNTIME»

«FEARNTANK»

«FEARNSALE»

FJERNKRIVER: OSLO - 1234

TELEFON SENTRALBORD:

42 08 30

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	pass	3 ♣
pass	3 gr.!	pass	4 ♦
pass	4 ♥		

mens Schneider og Jellinek, som i denne turnering introduserte det senere så kjente Viennasystemet, uten vanskelighet meldte slemmen tross motpartens psykiske åpning. Burns åpnet nemlig med 1 spar i første hånd som Vest! Schneider doblet, Øst passet og Jellinek svarte 1 grand. Dermed krevet han til utgang etter Vienna, og det ga det videre meldingsforløp den nødvendige ro til å klarlegge beste kontrakt.

Schneider sa nå 2 hjerter, som viser minst 5-kortfarve, og Jellinek hoppet i 3 grand med sin sterke hånd. Han viser dermed at han ikke er noe videre interessert i hjerterkontrakt, men da Schneider tross dette sier 4 hjerter, markerer han en så sterk trumffarve at Jellinek, som etter meldingsforløpet har maksimal hjerterstøtte, uten videre kan si 6 hjerter i og med at han har alle førstekontroller i sidefarvene.

Og så møtte Culbertson sitt fortjente Waterloo i kampen mot Schneider & Co. Den østerrikske seier var aldri truet. Det østerrikske laget var det beste som noen gang har stilt opp i Europa, var Johannes Bruns mening. Og han tilføyde at Schneider måtte ansees som Europas beste spiller.

Josephine Culbertsons spill vakte ellers stor oppsikt. Hun spilte like godt kl. 4 om ettermiddagen som kl. 4 om natten. Hun viste en presisjonsbridge som dengang var temmelig ukjent, og den eneste innvendingen mot hennes spill var at hun meldte og spilte så solid og sikkert at det nesten var altfor «riktig», idet både makker og motspillere kunne stole på hva hun meldte og hva hun spilte.

Ely Culbertson

♠ 10 7 3
♥ 9 3 2
♦ E 7 3 2
♣ K Kn 10

Brun

♠ E K 9 8 6
♥ —
♦ K D Kn 6
♣ E D 9 2

Krefting

♠ D Kn 5 4 2
♥ K 10 7 6
♦ 5 4
♣ 5 3

Josephine Culbertson

♠ —
♥ E D Kn 8 5 4
♦ 10 9 8
♣ 8 7 6 4

Brun og Krefting meldte seg meget pent opp i 6 spar:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	2 ♠	pass	3 ♠
pass	4 ♦	pass	4 ♠
pass	4 gr.	pass	5 ♠
pass	6 ♠		

Culbertson viste imidlertid sin klasse ved å finne det eneste utspill som kan gjøre det vanskelig for spilleren og trakk mer spar. Senere i spillet tok Brun kløverfinesse og da Culbertson kom inn på ♣ K, ga han spar for tredje gang. Resultatet ble at Brun bare fikk 2 trumf igjen hos Øst til å dekke sine kløvertapere med, og dermed ga ♦ 7 beten!

Se litt på hva som måtte til for at kontrakten skulle betes, skrev en avis:

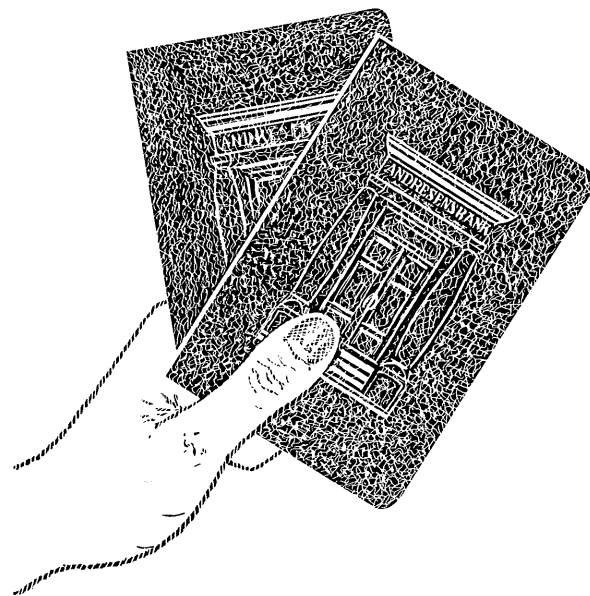
- 1) Trumfen 3—0.
- 2) Trumfutspill.
- 3) ♦ E hos Nord.
- 4) ♣ K hos Nord.
- 5) ♦ 7 hos Nord og ♦ 6 hos Vest.

Hvis ett av disse fem alternativene forandres, vinnes spillet!*

Brødrene Blydt-Grung hadde ikke særlig meget respekt for sine berømte

* Analysen finner De på side 112.

DE HAR GODE KORT PÅ HÅNDEN

NÅR DE LAR OSS UTFØRE DERES
BANKFORRETNINGER

ANDRESENS BANK
AKTIESELSKAP
OSLO

HOVEDKONTOR:
KIRKEGATEN 6

FILIALER: STORGATEN 28
ROSENKRANTZ Plass 1
(TEATERGATEN)

TELEFON 42 58 10

motstandere. De gikk inn med de samme harde meldinger og ukuelige Bergens-optimisme som alltid preget deres innsats i våre hjemlige turneringer:

♠ 10 4	♠ K D 5 2	♠ 9 8 7 6 3
♥ D 9 7 3	♥ E K 6	♥ 4 2
♦ Kn 9 4 2	♦ 8 7	♦ K 6 5 3
♣ Kn 10 6	♣ D 9 8 3	♣ 7 4
	N V Ø S	
	♠ E Kn	
	♥ Kn 10 8 5	
	♦ E D 10	
	♣ E K 5 2	

Her er den norske meldeserien:

Nord	Syd
1 ♠	3 ♣
4 ♣	5 gr.!
7 ♣!!	

mens Culbertson ikke nådde lenger enn til lilleslem:

Nord	Syd
Ely C.	Josephine
1 ♣	1 ♦!
1 ♠	3 ♣!
3 gr.	4 gr.
5 ♣!	6 ♣

Til gjengjeld meldte Culbertson følgende sekser som ble vunnet ved en pen eliminasjon:

	Ely C.		Krefting
	♠ E D 8 6		♠ 10 9 3
	♥ E 4		♥ K 9 6 5 2
	♦ D Kn 3		♦ K 9
	♣ Kn 10 8 4		♣ D 7 2
Brun	N V Ø S		
♠ Kn 5 4			
♥ Kn 10 8			
♦ 10 8 7 6 5 4			
♣ 3			
	Josephine		
	♠ K 7 2		
	♥ D 7 3		
	♦ E 2		
	♣ E K 9 6 5		

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♥	3 ♣	pass
3 gr.	pass	4 gr.	pass
5 gr.	pass	6 ♣	

Utspillet var ♠ 10. Culbertson stakk med damen og toppet trumfen etter 9-regelen. Da ♣ D ikke falt, fortsatte han med to runder spar, og sparen satt heldigvis rundt. Så tok han ruterfinessen og spilte i alt 3 runder ruter, idet han stjal siste ruterrunde. Nå var Øst «strippet» for så vel spar som ruter, og dermed fulgte innspill på ♣ D. Da Krefting hadde ♥ K, hvilket han etter meldingene jo burde ha, måtte han spille opp fra hjerterfarven, og dermed sto kontrakten. Godt meldt og pent spilt, ikke sant?

På grunn av de to forlengelser av kampen, spilte Norge hele 88 spill i kvartfinalen mot Culbertson. Vi vant 42 spill, hadde 17 uavgjorte spill og tapte bare 27 spill. Hvis — ja, hvis matchen var blitt spilt etter matchpoengberegning, så hadde Norge vunnet hele 202—164. Men da matchen ble spilt med totalscore var det intet å gjøre, for Culbertsons lag hadde de fleste spillepoengene og dermed var vi slått ut.

Oslo 1938

Dengang da...

Da Norsk Bridgeforbund anmodet undertegnede om å overta redaksjonen av denne boken, var det naturlig at tankene vandret til det forrige Europamesterskapet i Oslo i 1938. Og da sto det med en gang tindrende klart for oss at Halles artikkel i Norsk Bridgemagasin var det i særklasse beste som var skrevet om den begivenheten, og artikkelen fortjener å komme på trykk en gang til med all den air og stemning som bare en skribent av Halles klasse formår å skape. Her er den:

A/S A. O. Andersen & Co's Eftf.

Kronprinsensgt. 5

POSTBOKS 1213

OSLO

SKIPSMEGLERE

Telefon sentralbord: 41 68 80

Telegramadresse: «Pacaotank» og «Pacao». Telex 1040 og 1083

Europamesterskapet i kritisk belysning

Hvorfor vant Ungarn?

«Hvorfor kastet De ikke kløverknekten?» spurte jeg den på samme tid urokkelige og vitale ungarer, dr. *Widder*, under festen på Grand. Vi sto og drøftet et spill fra finalekampen Norge—Ungarn, hvor dr. *Widder* kunne ha utmerket seg ved en elegant motspillsgambit, men hvor han — jeg hadde nær sagt for en gangs skyld! — avsto fra anledningen. Dr. *Widders* svar var overmåte karakteristisk for hele hans lags spillemåte: «Jeg tenkte nok på det,» sa han, «men jeg fant at sjansen til å tjene noe på det var mindre enn faren for å tape et stikk. Og en knekt er et respektabelt kort som man ikke skal sløse med,» føyde han til.

Sikkerhet først og sikkerhet sist, det må ha vært det ungarske lagets motto. Selvfølgelig så de forskjellige muligheter for dypsindige kombinasjoner, men de ga villig avkall på en sjanse til å briljere hvis det var en *sikrere* sjanse på et mer ordinært spill.

— — —

Ikke alle lag hadde Ungarns metodiske og effektive spilleteknikk, men alle, uten unntagelse, var interessante og sympatiske bekjenskaper, som gjorde turneringen til en opplevelse for alle norske spillere. Alle nasjoner hadde sin særpregede stil, ikke bare i spilleføringen, men ikke minst ved det en kunne kalle et bridgelags *atmosfære*. Wienerne ved sin skjødesløse elegance, ungarerne robuste og sprudlende av livskraft, svenskene energiske og uberegnelige, og så selvfølgelig engelskmennene, som avvæpnet oss alle ved sin uforlignelige bridgekultur.

Det engelske par jeg hadde fornøyelsen av å spille mot, gjorde oss blant annet

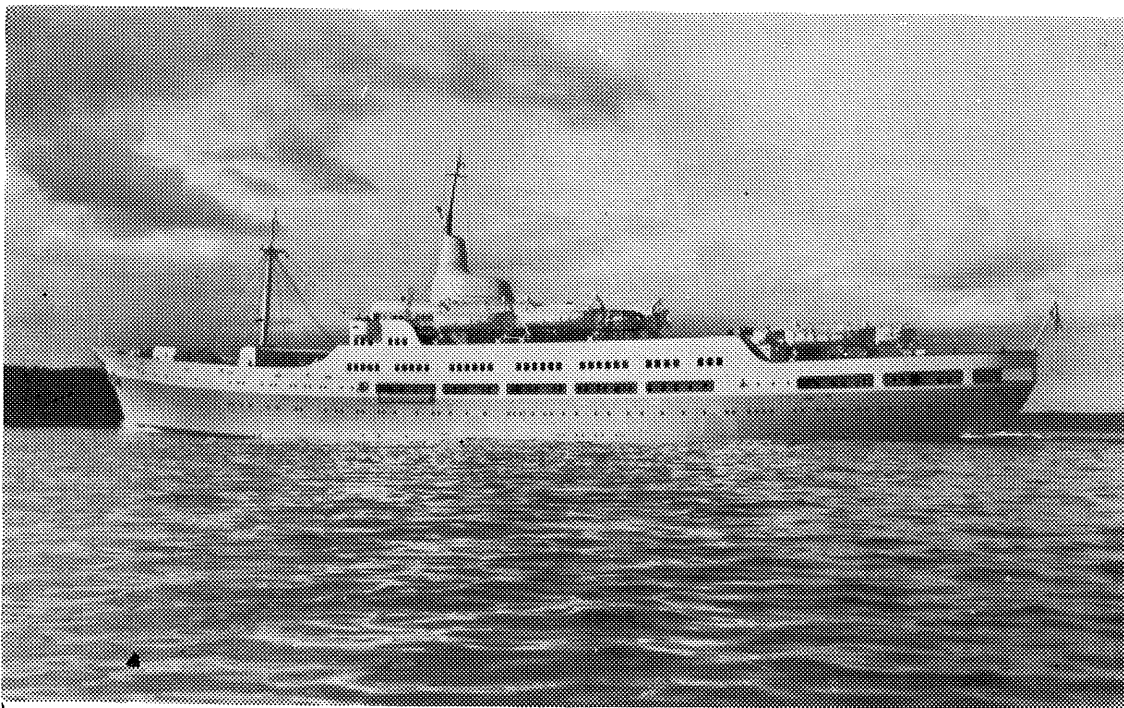

En typisk stilstudie av Halle ved bridgebordet.

oppmerksom på at de brukte en temmelig svak grand utenfor faresonen, men den vanlige Culbertson-grand i faresonen. Hvilket annet lag ville ha brydd seg med å røpe en så ukontrollerbar særkonvensjon? Og hvor uanstrengt fair de spilte! Meldinger uten antydning til nyanse i tonefallet, påkast uten tilløp til nølen eller ettertrykk. Hundre prosent gentlemen var de, og det selv i motgang, hvor det som bekjent ikke alltid er så lett å spille den rollen.

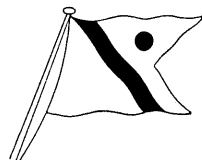
— — —

Ungarns mesterskap var selvsagt helt rettferdig, og det samme håper jeg kan sies om Norges plassering som nr. 2. Det eneste tap vi hadde var mot Ungarn, mens vår seiersrekke omfatter Italia, Sverige (2 ganger), og så anerkjente bridgenasjoner som Østerrike, England og Nederland. Men selvfølgelig: turneringen viste ikke bare hva vi evnet, men kanskje først og fremst hva vi manglet og hvor vi hadde våre feil. Det er denne siste

REGULÆRE RUTER

Oslo—Antwerpen; Oslo—Newcastle; Norge—UK/Kontinentet—Central-Amerika—Nord-Pacific; London—Kanariøyene; Casablanca—Dieppe—Southampton; Øst-Norge—Østlige og Vestlige Middelhav; Øst-Norge—Rouen, Calais; Øst-Norge—Hamburg; Øst-Norge—Amsterdam, Rotterdam, Antwerpen; Øst-Norge—London, Middlesbrough, Grangemouth.

FRED. OLSEN
Lines

Fred. Olsens gt. 2, Oslo

demonstrasjon det nå gjelder å nyttiggjøre.

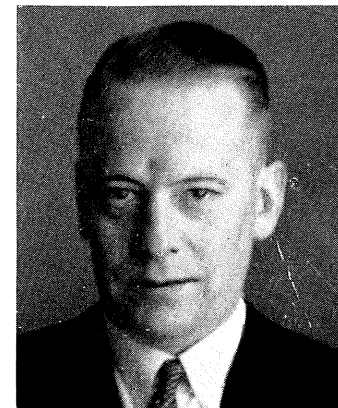
Tross det danske system, som var det eneste upopulære ved turneringen, må man vel si at den endelige rekkefølge var noenlunde korrekt.

Det nederlandske laget var altfor ujevnt til å kunne gjøre krav på en bedre plassering. Det var et påfallende stort sprang mellom den beste av brødrene *Goudsmit* og lagets svakeste mann, hvem nå enn dette måtte være. Som lag betraktet hadde nederlenderne sin største feil i de stadige forhindingsmeldinger, som regel når det ikke var noe å forhindre. Det ble også stadig stampet mot slemkontrakter som ikke kunne fås.

Engelskmennene kom også denne gang til kort på grunn av manglende nøyaktighet i meldinger. Det gikk svært ofte på sjansebetonte 3-grandkontrakter, der en mer systematisert meldeteknikk ville ha ført til en sikrere utgang i farve, eller riktig stans på en del-kontrakt. Men deres spilleføring var førsteklasses.

Svenskene var pågående og godt samspilte, men virket, iallfall i de kamper vi hadde med dem, noe urolige og oppjaget. Deres stadige psykiske meldinger var ingen ubetinget suksess. Lagets seier i trøsterunden var imidlertid fullt fortjent.

Wienerne nøyde seg med småpussig underholdningsbridge i trøsterunden, men så lenge de hadde sjansen til en finaleplass, spilte de nok for fullt. Laget var noe svekket ved *Jellineks* og *Herberts* fravær, kanskje også *Fleischers*. Dette være sagt uten forkleinelse for de øvrige eks-verdensmestre, som alle spilte meget åndfullt. Men laget som sådant manglet *gnisten*, og det er alltid skjebnesvangert. Det kunne være litt av hvert å si også om deres meldesystem, men dr. *Stern* vil

Robert Larssen,
trollmannen i norsk bridge.

straks kunne innvende at det har bestått sin prøve ved tidligere anledninger. La oss under alle omstendigheter håpe at de sympatiske wienere møter opplagt og fulltrentet til neste år!

Norge kunne vel ikke for alvor true Ungarn. Jeg tror at vårt lags fortreffelige kaptein, lektor *Behrens Hagen*, hadde rett da han sa til oss like før finalekampen at Ungarn var så pass langt utenfor rekkevidde at vi i første rekke fikk konsentrere oss om annenplassen. Men det er kanskje likevel ikke uten interesse å se litt nærmere på forholdet mellom de to lagene.

Begge lag meldte etter det samme system: Moderne Culbertson med de tillempninger som erfaring fra duplikatspill nokså automatisk gir. Det er karakteristisk at Norge og Ungarn ganske uavhengig av hverandre hadde funnet fram til de samme modifikasjoner. Dette gjelder i første rekke den negative grand, som hverken Ungarn eller vi brukte med det minimum som anbefales av Culbertson. Det samme var tilfelle med 2 over 1-svaret, som ble forbeholdt en temmelig sterk hånd.

«EN GOD HÅND»

THAU

GRUPPELIVSFORSIKRING

Trygghet for familien

LIVSFORSIKRINGSSKAPET
SPARETRYGDEN 1/2

Vi står med glede til tjeneste

Det var interessant å se at flere utgangskontrakter og slemmer var nådd etter nøyaktig samme meldingsforløp ved de to bord. Ellers hevdet vi oss utmerket i de lave kontrakter,* mens de store svingspillene gikk oftest i Ungarns favør.

Den første kampen mot Ungarn (i kvalifiseringsrunden) som vi tapte så stort, bød på en rekke uheldige spill for nordmennene. Dette skal ikke være noen unnskyldning, men jeg sier med overlegg *uheldige*, fordi jeg ikke kan karakterisere dem på noen bedre måte. En annen ting er det at også uhell kan ha sin forklaring. Vi møtte ungarerne etter en nærmest walk-over-kamp mot Italia,** og ble fullstendig overrumplet av dette turneringens favorittlag, av dets fabelaktige rutine, scenevanthet og uforstyrrelige ro. Så sant nervene har noe å si i en kamp, hadde Ungarn helt fra første øyeblikk overtaket. Et par ettertrykkelige knockout-spill vi fikk mot oss tidlig i kampen, fullførte den psykiske utmanøvreringen. Her er et eksempel på det som kunne hende:

Jeg satt Vest og åpnet med 1 spar, da hånden ikke var sterk nok til å reversere. Meldingsforløpet var:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	pass	3 ♠	4 ♣
4 ♥	pass	5 ♦	pass
5 ♠	pass	pass	pass

* Det var Oslo-beregningen vi dengang spilte etter, og der talte jo hvert eneste stikk og hver eneste liten differanse i småspillene. Einar Werner nektet konsekvent å spille etter Oslo-beregningen for den skapte «en annen slags bridge», som han sa. Oslo-beregningen tilgodeså den gode spiller, men den var til gjengjeld til hinder for dristige utspill i håp om å bete kontrakten. Det var en morsom beregning å spille etter, men Werner hadde rett i at den faktisk skapte en annen strategi i bridgen.

** Det var *dengang*, det!

Red.

♠ 10 9 5 2
♥ E 9
♦ D Kn 8 5 3
♣ 5 3

♠ E K Kn 4
♥ K 10 8 6 3
♦ 4
♣ E 8 7

♠ D 8 7 3
♥ 4
♦ EK 10 9 7 6 2
♣ D

♠ 6
♥ D Kn 7 5 2
♦ —
♣ K Kn 10 9 6 4 2

Jeg var fast bestemt på å gå i 6 hvis makker hadde kunnet svare 4 grand på spørremeldingen. Men Robert Larssens «positive» 5 ruter var nærmest negativt til mine kort. Likevel skimtet jeg sekseren da blindemanns kort kom opp. En liten kløver ble spilt ut, og jeg fant at den beste sjansen lå i å godspille ruterne. Jeg bestemte meg for å gjøre det før jeg rørte trumfen, for satt ruterne 4—1, hadde jeg ennå en sjanse på kryss-stjeling.

Nå satt ruterne 5—0, og grev Zichy stakk med tydelig velbehag ruterkongen med sin eneste spar. Resultat: 2 bet. 4 spar kan fås hvis man *vil* spille på 1 bet, 5 spar er en umulighet, selv om man kjenner sitsen. Ved det andre bordet stampet nordmennene i 5 kløver og gikk 3 doblede bet. Jeg tør si at både vårt slemforsøk og våre medspilleres stamp var ikke bare forsvarlige, men *gode* meldinger. Men vi tapte stort på spillet.

Finalekampen Norge—Ungarn vant ungarerne forholdsvis knepent. Går man gjennom spillene, er det påfallende hvor ofte begge lag gikk glipp av sikre utganger eller holdt på å gjøre det. Dette henger sammen med det tidligere omtalte prinsipp hos begge lag at man ikke holder oppe uten en *god* negativ grand. Det kostet både oss og ungarerne diverse ut-

53

ONSTAD SHIPPING A/S

SHIPOWNERS

OSLO

var vi, tross alt, mer tilbøyelig til å holde oppe enn ungarerne. Annerledes i dette eksempel:

♠ E 6 2		♠ D 9 8
♥ E D 10 3		♥ K 8 6 5
♦ 8		♦ 6 5 2
♣ E D Kn 8 6		♣ 10 9 7
	♠ K 10 5	
	♥ 9 7 2	
	♦ K Kn 9 4	
	♣ K 4 3	

Jeg åpnet med 1 kløver som Vest, og håpet å få anledning til å vise styrke ved senere å reversere i hjerter. Men Robert Larssen hadde bare ett honnørstikk og ingen 5-kortsfarve og måtte passe. Jeg fikk 4 trekk i kløver, men 4 hjerter er like opplagt. Da spillet var ferdig, spurte jeg dr. Widder hva ungareren på Larssens plass ville melde. «Han skal passe,» sa Widder, «men er det *Klór* som sitter på den plassen, mistenker jeg ham sterkt for å melde 1 spar (!)» «Hvorfor akkurat 1 spar?» spurte jeg. «Fordi *Klór* er en fin spiller,» sa Widder.

Nå var det imidlertid *Ferenczi* som satt på Larssens plass, og enda han er en særdeles god spiller han også, meldte han 1 grand. Men dermed mente han å ha tatt så hardt i at han senere passet på *Klór*s revers med 2 hjerter. Det ble naturligvis 4 trekk, hvilket gir mer enn våre 4 kløver. Ungarn vant spillet.

Nåja, dette var noen spill hvor tilfeldighetene spilte inn, og hvor de var mer velvillige overfor Ungarn enn oss. Men naturligvis: det beste lag er det som kan gjøre seg uavhengig av skjebnens luner, og det laget var Ungarn.

Leif Christiansen,
Oslo 1938 — still going strong — Oslo 1958.

Ungarns overlegenhet gjaldt både meldinger, spilleføring, og først og fremst: *nerver*. Alle 6 kunne spille ypperlig når de var opplagt, og alle 6 var like opplagt i hvert eneste spill.

I et av våre siste spill mot Ungarn førte dr. Widder kortene i en 3-grand-kontrakt. Han hadde åpnet meldingsforløpet med 1 spar, og arbeidet seg etter hvert fram til en flott sluttkombinasjon, hvor han skulle spille Robert Larssen inn på sparkongen og få oppspill til bordets kløversaks. Men da han stakk bordets spar med esset, kastet Larssen øyeblikkelig sin spar konge.

Dr. Widder reiste seg og bukket, det var en stor spillers uforbeholdne kompliment til en han skjønte var hans likemann. Da den ungarske nasjonalsang ble spilt, hørte vi alle hans voluminøse og noe uskolerte stemme, bred, fyldig og selvtrygg, like upåvirket av ukens strabaser som av øyeblikkets stas, ruvet han ved bordenden og moret seg med å overdøve orkestret.

Han var selve *overskuddet*, det som bedre enn noe annet symboliserte det ungarske seierslaget av 1938.

R. Halle.

*Mercantile Marine Engineering &
Graving Docks Co. S.A.
Antwerp*

Representatives:

GUNNAR BREKKE A.S
OSLO

BIRGER GJESTLAND A.S
BERGEN

Erling Wagle.

Organisatoren fra 1938 O. Krefting

Snart er EM i bridge i Oslo i 1938 et 20-årsminne. Om noen måneder braker det løs i Oslo på ny. Norge har fått æren av å arrangere Euopamesterskapet i bridge for 1958. Det er i Oslo Handelsstands lokaler det skal foregå. Med nye ansikter, nye turneringsformer, nye meldemetoder.

Hva er naturligere ved denne anledning enn å slå av en prat med overretts-sakfører *Otto Krefting*, organisatoren fra 1938? Mannen som trakk i trådene og fikk maskineriet til å funksjonere på en måte som vakte beundring på alle hold. Hør bare hva Mr. A. J. E. Lucardie, vise-presidenten i den internasjonale bridge-liga skrev i Norsk Bridgemagasin i 1938, etter slaget:

«As to the conducting of the three Tournaments, we have only words of praise to Mr. Otto Krefting and his collaborators. Therefore, Ladies and Gentlemen, an expression of our sincere thanks may here be in its place. They have done some strenuous work and they have done it as well as it possibly could be done.»

*

— Hva var hemmeligheten ved suksessen i 1938? spør vi Krefting, som sitter

på sitt kontor omgitt av kortstokker og kortmapper og regnskapsskjemaer (han leder nå landets største bridgeskole).

— Hemmelighet! Det var ingen hemmelighet i det hele tatt. Det er ingen sak å få det til å gli når man har en stab med entusiastiske og hjelpsomme assistenter til disposisjon. De gjorde det egentlige arbeidet. Jeg satt bare rolig og så på at hjulet gikk støtt og jevnt.

— Men opplegget da, mann! Det hele måtte da settes i scene?

— Vel, jeg fikk gode impulser i Budapest året i forveien, der jeg var med i Verdensmesterskapet. Å du — for en opplevelse det var: Brun, Schibbye, brørene Blydt Grung og jeg var med. Vi ledet over Culbertsons lag. Praktfullt! (Her lyser Kreftings øyne av begeistring.) Men marginen var ikke stor nok, så vi måtte spille to ganger til. Det var først siste gang vi var nødt til å gi tapt. Snakk om alle tiders sjanse. Vi holdt faktisk på å vinne, men nervepresset ble vel for stort. Tenk om vi hadde danket Culbertson og hans drabanter. Hvilken sensasjon det ville ha vært! Men skjebnen ville det altså annerledes (her er Krefting nesten på gråten).

— Men det var ikke Culbertsons lag som ble verdensmestre?

— Nei, østerrikerne vant. De slo Culbertson i finalen. Det skyldtes nok til en viss grad Vienna-systemet, som da ble lansert for første gang. Som du vet var det dr. Paul Stern, den berømte skribent og bridge-analytiker, som var skaperen av dette systemet.

— Du sa du fikk mange impulser i Budapest? For eksempel?

— Jeg lærte fantastisk mye av Robert Darvas. Han er jo viden berømt for sine fine bridgeproblemer og sin ypperlige

Flytdockor för fartyg
upp till 45,000 tons d.w.

penn. Men han hadde også det store format når det gjaldt å lede. Han gjennomførte turneringen i Budapest på en suverén måte, og jeg benyttet da selvsagt anledningen til å snappe opp en rekke fine tekniske detaljer.

— I EM i Oslo gikk du altså faktisk i Darvas' fotefar?

— Nettopp. Jeg laget et opplegg etter beste Budapest-oppskrift, og så gjorde de andre resten. Mine tanker går i takknemlighet til mine to nestkommanderende, grosserer Th. Glad og ingeniør Fr. Kierulf. Dernest til de 17 sjefsassistenter og de øvrige ca. 60 assistenter. Det var en fryd å være vitne til et slikt positivt medarbeiderskap.

— Så du har bare gode minner fra 1938?

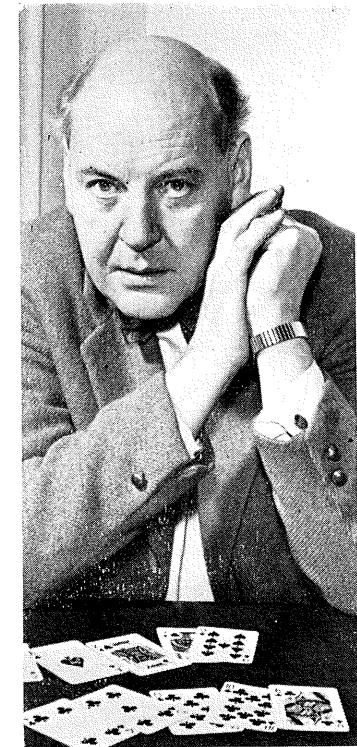
— Ja, det kan du skrive opp. Et fantastisk samarbeid fra topp og helt ned gjorde det hele til en fest. Jeg tenker ikke bare på *mine* spesielle medarbeidere. Jeg tenker på advokat Oluf Aall, som den gang var president, på Johannes Brun og N. M. Nielsen, på Wilh. Schibbye og Morten Wagle, på Gunnar Behrens Hagen og Midsem. Herlige mennesker . . . Mange, mange andre kunne også fortjene å bli nevnt. I det hele tatt: Det er ikke vanskelig å få noe til når man har med godviljens folk å gjøre.

— Kunne du ha lyst til å ta fatt på ny i 1958?

— Nei, er du gal, mann! Husk at jeg er blitt 20 år eldre. Jeg holder nok ikke mål med dagens menn. De som leder våre store turneringer i dag synes jeg er fantastisk flinke. Så det er visst ingen fare med å få tak i kvalifiserte folk.

— Hva mener du om bridgelivet i Norge i dag, sammenlignet med 1938?

— At vi hadde det hyggeligere eller

Otto Krefling.

morsommere eller hva du vil, før i tiden. Ikke så mye jag, ikke så alvorsbetont, mer smil og humør. Bridgen var skarp nok likevel, og så meldte vi og spilte vi naturlig! Efes og det italienske Marmic er etter min mening reneste sirkus. Det er noe inne i meg som gjør opprør mot all denne kunstigheten. Men tidene forandrer seg. Jeg er blitt 20 år eldre, og derfor er jeg vel litt gammeldags.

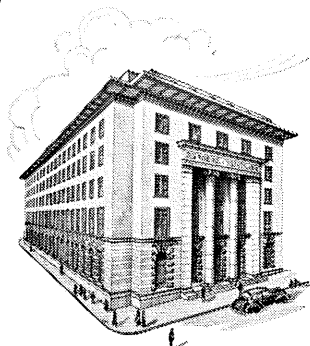
Sier bridgeorganisatoren fra 1938 . . .

Erling Wagle.

Oslo 1938

er blitt inngående behandlet av Halle og Wagle, og vi nøyer oss derfor med en del supplerende opplysninger.

KNEKT DAME KONGE ESS

Den norske Creditbank

HOVEDKONTOR: KIRKEGATEN 21 OSLO
16 filialer i Oslo 19 kontorer utenfor Oslo

Turneringen ble usedvanlig vellykket, og det manglet ikke på anerkjennelse fra alle sider. Det eneste drawback var selve turneringsformen som EBL hadde ansvaret for. Først spilte man 7 runder hvor den som var plasert som nr. 1 alltid spilte mot nr. 2 — nr. 3 mot nr. 4 osv. Det medførte at de samme landene møtte hverandre gjentagne ganger. Disse 7 runder ga følgende resultat:

1. Ungarn	22 poeng
2. England	17 »
3. Norge 1	17 »
4. Holland	15 »
5. Belgia	15 »
6. Østerrike	14 »
7. Norge 2	14 »
8. Sverige	14 »
9. Tyskland	12 »
10. Danmark	12 »
11. Italia	11 »
12. Finnland	5 »

Som arrangør stilte Norge 2 lag for å oppnå likt antall deltagere.

De 4 beste gikk til finalen, hvor sluttresultatet ble:

1. Ungarn	9 poeng
2. Norge	7 »
3. Holland	5 »
4. England	3 »

mens de øvrige land spilte en trøsteturnering med følgende resultater:

1. Sverige	17 poeng
2. Tyskland	11 »
3. Danmark	11 »
4. Norge 2	10 »
5. Østerrike	8 »
6. Finnland	5 »

Det norske førstelaget som hadde æren av den beste plassering Norge noensinne

har oppnådd i internasjonal bridge, besto av: *Rolf Abrahamsen, Leif Christiansen, Ranik Halle, Robert Larssen, Jens Mag-nussen og Trygve Sommerfelt.*

Norges 2.-lag var: *Ernst Andersen, Trygve Andersen, Hjalmar Blydt-Grung, Sverre Blydt-Grung, Ø. Finborud og U. Holm.*

I dameklassen ble resultatene:

1. Danmark	10 poeng
2. Sverige	9 »
3. Norge	8 »
4. England	8 »
5. Finnland	5 »

Vårt damelag var: *Inga Arnesen, Martha Dahl, Bodil Killengreen, Ingrid Magnus, Else Smith og Lucy Vedeler.*

Vi tar med turneringens mest drama-tiske og beste spill:

Kaltenegger

♠ 8 5
♥ D 10 9 8 6 5 3
♦ 2
♣ Kn 9 2

Kock

♠ D 7 4 2
♥ E 7
♦ Kn 9 8 3
♣ E 7 6

Werner

♠ E
♥ K Kn 4 2
♦ E K D 5 4
♣ K 4 3

Blühdorn

♠ K Kn 10 9 6 3
♥ —
♦ 10 7 6
♣ D 10 8 5

Uest

pass
2 ♦
4 gr.
pass
7 gr.!!

Nord

pass
2 ♥
pass
7 ♥!!
pass

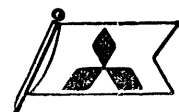
Øst

1 ♦
4 ♣?
7 ♦
pass
pass

Syd

1 ♥!!
pass
pass!
pass

7 ruter kan vinnes, 7 hjerter doblet blir en dyr fornøyelse og 7 grand er en håpløs kontrakt. Men man skal aldri si aldri . . .

AGENTER & MEGLERE

FOR

ASSURANSE & FLY

I.A.T.A. - AGENT

LINJEAVDELING - PASSASJERAVDELING

REDERI

TELEGRAMADR.: HALPETSON, OSLO

TLF. 42 11 07 — 42 57 19 — 41 17 47

Kaltenegger startet med ♠ 10, Øst la toeren og Blühdorn som hadde tenkt å markere styrke med spar knekt, tok feil kort og kastet *spar konge*. Vi sto selv og så på spillet, og vi husker som i dag den videre utvikling. Putte Kock som hadde sittet apatisk og dovent fra blindemann kom på bordet, uten å se noen vinner-sjanse, våknet plutselig til liv. Hans uad-skillelige sigar som hadde hengt halvdød i den ene munnviken, begynte momentant å rotere mellom leppene — et usvikelig tegn på at nå var Putte i høyeste aksjon. Han så sin sjanse og gjennomførte spillet så nydelig at den taktfaste applaus som etterpå rullet mot ham, var i aller høyeste grad fortjent. Ser *De* sjansen?

Kock stakk med esset og tok den sikre hjerterfinessen. Så fulgte spar ess, hjerter konge og fire ruterstikk. Nå var stillingen:

	♠ 8									
	♥ D									
	♦ —									
	♣ Kn 9 2									
♠ D 7		<table border="1"><tr><td>N</td><td></td></tr><tr><td>V</td><td>Ø</td></tr><tr><td>S</td><td></td></tr></table>	N		V	Ø	S		♠ —	
N										
V	Ø									
S										
♥ —		♥ 4								
♦ —		♦ 5								
♣ E 7 6		♣ K 4 3								
	♠ Kn 10									
	♥ —									
	♦ —									
	♣ D 10 8									

På siste ruter må Blühdorn kaste kløver, Vest legger ♣ 6 og Nord ♠ 8. Vest går inn på ♣ E, tar ♠ D og Nord er ferdig.

Teknisk sett er dobbeltskvisen klar etter meldingene. Såfremt Nord har lengden i hjerter — og det *må* han jo ha etter sin melding 7 hjerter — og Syd har minst 6 spar som fluktfarve for sin psykiske hjertermelding, *sitter truslene hjerter 4*

og *spar 7 riktig*, og ingen av motspillerne vil da i sluttspillet kunne holde kløver.

Stusset De over at 7 ruter *kan* vinnes? Den analysen er verd å ta med: Utspillet er likegyldig, la oss si det blir ♦ 6. Øst tar esset, fortsetter med ♠ E og må knipe ruter for inkomstenes skyld. ♠ 2 til ♦ K og liten ruter bringer atter Vest inn. ♠ 7 stjeles med Østs siste trumf og stillingen er:

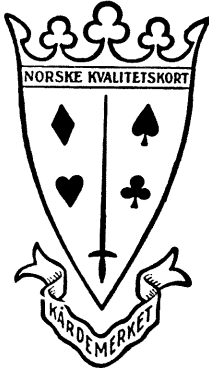
♠	—				
♥	D 10 9 8				
♦	—				
♣	Kn 9 2				
♠	D				♠ —
♥	E 7				♥ K Kn 4 2
♦	8				♦ —
♣	E 7 6				♣ K 4 3

Hjerter til esset og ♦ 8 tilbake. Nord må kaste kløver, ellers står hjerterne hos Øst. Øst kaster ♥ 2. Nå følger 3 runder hjerter og Syd er skviset i spar og kløver!

Haag 1939

Etter den flotte innsatsen i Oslo kom resultatet i Haag som den reneste kald-dusj. Vi ramlet nemlig fra annen til åttende plass. Her er resultatlisten:

1. Sverige	8 poeng
2. Jugoslavia	8 »
3. Tyskland	7 »
4. Holland	7 »
5. Ungarn	6 »
6. England	6 »
7. Belgia	5 »
8. Norge	3 »
9. Danmark	2 »
10. Finland	2 »
11. Italia	2 »

EUROPAMESTERSKAPET

|

BRIDGE 1958

SPILLES MED

„KÅRDEKORT“

NORSKE KVALITETSKORT

Det var i sannhet overraskende resultater. At svenskene vant, var i og for seg ikke så merkelig, for Kock—Werner (med Kock i sitt livs form) og Neumann—Sandgren var jo et meget sterkt lag. At Ungarn, som riktignok manglet sin anker-mann i Oslo — dr. Widder — skulle ta til takke med femteplassen var det få som hadde ventet, og at Tyskland skulle klare en tredjeplass var helt utrolig etter innsatsen i Oslo. Det er da også den eneste gangen de tyske bridgespillere har klart å innta en topplasing i et Europamesterskap.

Men aller mest skuffet vårt garvede Astra-lag. 3 — tre — fattige poeng hvorav de to skyldtes seieren over jumbolaget Italia, var mager kost.

Astra reiste til Haag med et Norges-mesterskap like bak seg. Riktignok var gode gamle Abrahamsen forhindret fra å reise, men han var erstattet med Leif Christiansen som sammen med Magnus-sen hadde vunnet parmesterskapet i Oslo, så reserven skulle da være god nok. Imidlertid viste det seg at Astra-lagets noe hasarderte stil og psykiske meldinger ikke førte fram. Laget hadde ikke den gliden som så harde meldinger krever for å lykkes. Her er f. eks. et av spillene mot Sverige:

♠ 9 7 6	♠ D Kn 5 2	♠ 10 4 3
♥ D Kn 3	♥ E K 10 4 2	♥ 8 7 6 5
♦ 8	♦ E 6	♦ K 10 9 3
♣ 10 9 8 6 5 4	♣ E 7	♣ D 2

N
V
Ø
S

♠ E K 8
♥ 9
♦ D Kn 7 5 4 2
♣ K Kn 3

Her kom Halle og Larssen i storeslem på følgende måte:

Syd	Nord
Halle	Larssen
1 ♦	2 ♥
3 ♦	3 ♠
4 ♠	5 gr.
7 ♠	

Larssen regnet tydeligvis med at Halles gjentatte ruterfarve skulle være noe bedre. Som kortene sitter, kan spillet vinnes ved å godspille hjerter ved stjeling og ta kløverfinessen, men Larssen valgte å spille på ruterfinesse, som nok gir best sjanse, og gikk 1 bet.

Ved det andre bordet gikk meldingene:

Syd	Nord
Kock	Werner
1 ♦	1 ♥
2 ♦	4 ♣?
4 ♠	6 ♦

Som kortene sitter, skal kontrakten spilles med fin hånd for å vinnes. Men Kock var som sagt i sitt livs form og klarte oppgaven med glans.

Utspillet var ♣ 10 hvorfor kløverfinessen kom av seg selv. Nå står spillet bare ruterfarven ikke har mer enn 1 taper. Kock spilte derfor liten ruter til esset og ruter opp mot egen hånd. Øst satte selvfølgelig ikke i ♦ K, og Kock fikk stikket for knekten. Men da Vest viste renons, kunne spillet bare vinnes gjennom et dobbelt «Grand Coup».

Kock fortsatte med ♥ 9 til esset og stjal en hjerter. Så gikk han inn på blindemanns ♣ E og stjal nok en hjerter. Nå var han like lang i trumf som Øst. Så kom en liten spar til damen og ♥ K tilbake, på hvilken han kastet ♠ K. Stil-lingen var:

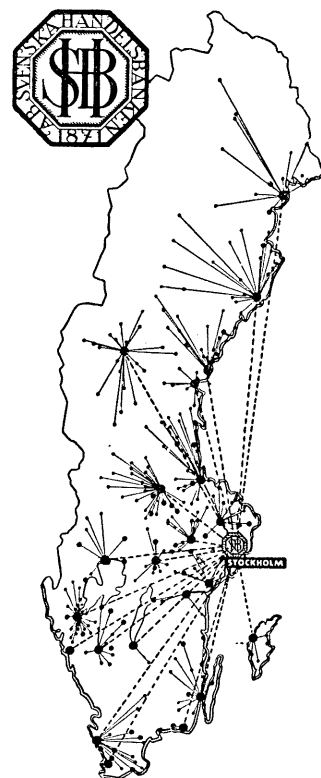
HOCO

Krydderier

Nyheter om klubbene. Resultater fra turneringene. Navn og nytt fra Norsk Bridgeforbund og fra kretsene. Vurderinger av sjanser til mesterskap, og kommentarer til norske meldinger og spill. Hver dag bridgespalte med norske og nordiske resultater. Hver lørdag den store bekjente bridge-oversikt.

MORGENPOSTEN

364 kontor över hela landet

SVENSKA HANDELSBANKEN

♠ 9 7	♠ Kn 5 2		♠ 10 3
♥ —	♥ 10		♥ —
♦ —	♦ —		♦ K 10
♣ 9 8	♣ —		♣ —
		N V Ø S	
	♠ E		
	♥ —		
	♦ D 7		
	♣ K		

Nå kom den stående ♥ 10. Øst er fullstendig ferdig. Kaster han spar, gjør Kock det samme og fortsetter med den stående ♠ Kn.

Spillet ga tilsammen 1570 poeng til Sverige. Men se litt på spillet. Kommer ikke kløver ut, får Kock det ikke så morsomt. Blir det f. eks. hjerterutspill, mister han en vital inntøkt på bordet.

Nå ja, vi skal for så vidt ikke klage over den uheldige finessen eller over utspillet, for Kock spilte jo kontrakten på en måte som er en mester verdig.

At Werner ikke var ham noen dårligere makker viser forresten dette spillet:

♠ 9 5	♠ K D 10		♠ Kn 7 6 3 2
♥ E 10 4 2	♥ K D Kn 9 5 3		♥ 7
♦ Kn 7 5	♦ K 2		♦ D 10 8 6 3
♣ D 8 7 5	♣ E Kn		♣ 9 4
		N V Ø S	
	♠ E 8 4		
	♥ 8 6		
	♦ E 9 4		
	♣ K 10 6 3 2		

Kontrakten ble 6 hjerter og Øst inviterte i ruter. Werner stakk med esset på bordet og spilte trumf til kongen som beholdt stikket. Han kom inn på bordets ♠ E og fortsatte med hjerter. Da Vest

på ny la liten hjerter, ble Werner mistenksom. Det beste motspillet måtte jo være å sette i trumf ess og straks fortsette med ruter hvor makker hadde invitert. Han valgte derfor å ta finessen med nieren — som holdt.

Ved det andre bordet ble kontrakten 4 hjerter med 5 trekk som resultat.

Til en viss grad må en virkelig innrømme at de norske spillerne hadde uflaks:

♠ 7	
♥ E D 8 7 3	
♦ —	
♣ E K D 9 7 6 3	
	N V Ø S
♠ D 8 4	
♥ Kn 10 5 2	
♦ E K 8	
♣ 8 5 4	

Jugoslaven, dr. Stein, åpnet her som Vest med 1 spar. Magnussen, som satt Nord, meldte 2 spar — godt meldt etter vår oppfatning — og kontrakten ble 6 hjerter som Syd, Leif Christiansen, fikk den tvilsomme gleden å spille.

Utspillet var ♠ K. Når vi forteller at Vest hadde ♥ K annen, skulle jo slemmen være lett.

Men nei takk. Med et infernalsk blikk på Leif Christiansen fortsatte dr. Stein med ♠ E. Dermed var blindemann låst fullstendig inne. Christiansen måtte stjele og spille på den eneste sjansen som forelå: ♥ K singel. Da dette altså ikke var tilfelle, ble det bet.

Ved det andre bordet trodde Halle og Robert Larssen at spillet hadde gitt et godt resultat, for de stampet i den tilsynelatende gode kontrakt 6 ruter.

Eilif Andersen.

Odd Larsson.

Hård kamp i Europamesterskapet: Gunmar Johansen (i front) og Jens Magnussen (med briller) mot 2 av verdens beste spillere: Boris Schapiro (med hånden mot pannen) og Terence Reese, England. Norske tilskuere følger interessert med: Reidar Kristiansen (ved siden av Johansen), Randi Herseth og Kitty Magnussen (nr. 2 og 3 fra høyre på tilskuerplassene).

Hjerter konge, ja. Det kortet ble Astra-spillernes bane også her:

♠ 10 3
♥ E Kn 2
♦ 7 6 5 4 3
♣ D 5 2

N
V Ø
S

♠ K 7 4
♥ D 10 9 8 7
♦ E K D 8
♣ E

Det hadde ikke vært Astra-spillerne om de ikke var kommet i 6 hjerter her hvor alt bare avhenger av en finesse.

Denne gangen så det mer lovende ut. Finessen holdt — men akk, ♥ K satt tredje og da kunne spillet ikke vinnes, for da fikk ikke bordet noen innkomst til den femte ruterer. Atter bet i en sjanserik kontrakt.

Vel. I sannhetens interesse var det naturligvis ikke bare uhell som knekket det norske laget. Det var bare jumboen Italia (ja, det var i *de* dager) som Norge klarte å slå. Men til gjengjeld lyktes alt til fullkommenhet, og Bols boltret seg som fisken i vannet. 62—9 ble resultatet, og det taler i grunnen for seg selv.

Her er et eksempel på hva Bols fant på:

♠ K D 10 x x x
♥ D x x x
♦ —
♣ x x x

N
V Ø
S

♠ —
♥ K 10 x x x
♦ K 10 x x
♣ Kn 10 x x

♠ x x x
♥ x
♦ D x x x x
♣ E K x x

♠ E Kn 9 x
♥ E Kn x
♦ E Kn x x
♣ D x

52 ACES

52 sikre stikk med

et årsabonnement på **FARMAND**
bare kr. 38,—

Øivind Lorentzen

Skipsrederi

OSLO

Sigurd Herlofson & Co. A.S

Drammensvn. 88 b

OSLO

Meldinger:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♦!!	dobl.	pass
pass	2 ♠	pass	pass
dobl.	pass	pass	3 ♦
dobl.	3 ♠	pass	pass
dobl.	pass	pass	pass

Italienerne trodde tydeligvis at nå hadde de krammet på Robert Larssen. Øst startet med liten hjerter og Vest kom inn. I stedet for å fortsette med ♠ E og liten spar for å redusere blindemanns stjelemuligheter, spilte italieneren på Vests plass *liten* spar. Larssen kom inn på ♠ K og dermed kryss-stjal han seg til ni stikk og utgang.

Ved det andre bordet meldte Norge 4 hjerter som Øst—Vest og vant kontrakten, slik at Norge fikk utgang begge veier i dette spillet.

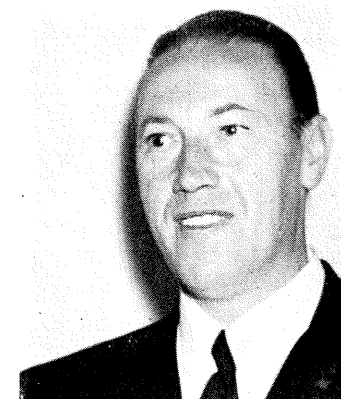
Leif Christiansen, Halle, Gunnar Johansen, Robert Larssen og Jens Magnusen oppnådde altså bare 3 poeng, «men litt ros skal de også ha f. eks. for kampen mot Italia, hvor våre vant nesten hvert spill», heter det i kommentarene.

I dameklassen var Norge ikke representert. Der ble resultatet:

1. Frankrike.	3. Holland.
2. England.	4. Danmark.

København 1948

I sin artikkel om det internasjonale forbundet har oberst Brun gitt et klart bilde av de vanskeligheter som tårnet seg opp da det gjaldt å bringe det internasjonale bridgelivet inn i ordnede former igjen etter krigen. Den gamle ligaen var jo mer eller mindre død, og vi vil gjerne på denne plass understreke den store innsats som den danske ingeniør Herman Dedichen gjorde for på ny å skape en

John Knudsen.

internasjonal bridgeorganisasjon. Det var derfor ikke helt tilfeldig at det første internasjonale mesterskapet etter krigen ble arrangert i København, eller kanskje vi heller skal si det slik: «På Dedichens hjemmebane.»

De 7 første Europamesterskapene før krigen hadde tydelig gitt til kjenne at tyngden i internasjonal bridge lå i Mellom-Europa, selv om svenskenes seier i Haag bar bud om at nye nasjoner var på marsj. For vårt eget vedkommende hadde bridgen tatt et voldsomt oppsving, og rent internasjonalt sett var det for Norge faktisk beklagelig at Astra-laget under sin storhetsperiode i krigsårene ikke fikk anledning til å prøve styrke med Europas bridgeelite. Det er ingen gitt å kunne spå noe som helst om de resultater som eventuelt kunne ha vært mulige, men innerst inne har iallfall redaktøren av denne boken en fast overbevisning om at Astralaget i denne sin store glansperiode ville ha satt spor etter seg i eventuelle internasjonale kraftprøver. Sammen med Sommerfelt ville spillere som Rolf Abrahamsen, Leif Christiansen, Leif Falch-Pedersen, Ranik Halle, Robert Larssen og Jens Magnussen — med tillegg av Teddy

Vakten på havet er
vern om hjemmene.

**Støtt Redningsskøytenes
arbeid!**

REDNINGSSKAPET, WESSELSGATE 8
TELEFON 41 59 37
OSLO

SIGVAL BERGESEN

ETABLERT 1887
STAVANGER.

Knudtzon, Gunnar Johansen og Sinsen-
spillernes nye garde, Bjørn Larsen, John
Knudsen, Eilif Andersen, Olaf Eide,
Haugen og Larsson, sammen med mange
andre toppspillere fra Oslo og utenbys,
kunnet danne en grunnstamme som kunne
ha utkrystallisert et internasjonalt repre-
sentasjonslag av høyeste klasse.

Til EM i København tok Forbunds-
styret etter omhyggelige forberedelser ut
Eilif Andersen—Teddy Knudtzon, Leif
Christiansen—Leif Falch Pedersen, Ivar
Dæhlin—Trygve Sommerfelt og John
Knudsen—Bjørn Larsen, med Ivar Dæh-
lin som kaptein. I dameklassen ble laget:
Reidun Dillerud—Bodil Killengreen, Ing-
rid Farup—Randi Herseth og Elsa Hau-
ger—Liv Rasmussen, med William B.
Herseth som kaptein. Det var som man
ser, et meget stort antall spillere, men på
grunn av de korte distanser og dermed
billige reiser stilte Norge opp med maksi-
malt antall spillere.

De respektive lands styrkeforhold var
jo temmelig uberegnelige, for det siste
Europamesterskap lå hele 9 år tilbake
i tiden. Østerrike stilte overhodet ikke
opp, og av de gamle kanonene fra før
krigen var det ikke så mange igjen.
Baron de Nexon som ble Europamester i
1935 og Kock—Werner som var titel-
forsvarere fra 1939, var sammen med
Trygve Sommerfelt, Goudsmit, Holland,
og Dodds—Rayne, England, de mest
kjente. Men nye stjerner som Lilliehöök—
Wohlin og Bjørn Larsen—Knudsen, som
her fikk sitt internasjonale gjennombrudd,
for ikke å snakke om vinnerne Reese—
Schapiro, Harrison-Gray og S. J. Simon,
satte jo ny farve på internasjonal topp-
bridge.

Norge startet strålende. Etter 5 run-
der var stillingen i teten: 1. Sverige 10 p.,

Ivar Dæhlin.

2. England 9 p., 3. Norge 8 p., og så var
det et markert skille til fjerdemann som
var Frankrike med 5 p. Og i 7. runde var
stillingen enda jevnere: 1. Sverige og
England 12 p., 3. Norge 11 p. Men så
møtte vi det engelske storlaget og måtte
bite i gresset. Slutt-tabellen ble:

1. England	16 poeng
2. Sverige	16 »
3. Norge	13 »
4. Frankrike	11 »
5. Holland	10 »
6. Danmark	7 »
7. Belgia	6 »
8. Irland	5 »
9. Island	5 »
10. Finland	1 »

Det var jo en meget hederlig plase-
ring. Men det hadde ikke manglet på
dramatiske situasjoner underveis. Gang
på gang hendte det at Norge startet første
runde med sørgelig dårlige sifre. Mot
Island var således stillingen ved halvtid
42—12 til islenderne, og normalt burde
jo en slik kamp være tapt i et Europa-
mesterskap. Mot Belgia så det også trist
ut etter første halvrunde: 46—27 til bel-
gierne. Men Knudsen—Larsen ble satt
inn match etter match når stillingen så

NORGES
HANDEL^S OG SJØFART^S
TIDENDE

Næringslivets avis

St. Lawrence Seaway

den nye store trafikkåre til USA's hjerte

— Chicago og midtvesten —

åpner nye muligheter for handel med et enormt distrikt
med millioner av norskåttede forbrukere.

Regelmessig direkte skipsforbindelse opprettholdes av

FJELL LINE

OLSEN & UGELSTAD - OSLO

★

Direkte linjer:

Great Lakes/St. Lawrence - Skandinavia

Generalagentur

A/S FJELL LINE AGENCIES LTD.

Fr. Nansens pl. 5, Oslo Telf. 41 21 41 41 23 43 41 28 88

håpløs ut, og snudde bildet. Annenrunde mot Island ga således til resultat 50—5 i norsk favør, hvilket ga vunnet kamp 62—47!! Mot Belgia vant de annen halvrunde 46—9, slik at også denne kampen ga norsk seier med 73—55!! Nesten utrolig, men dog sant. Men så skjedde det også ting som dette:

♠ 6	♠ K D	♠ E 9 8 7
♥ E 9 6	♥ 10 7 3 2	♥ D Kn 5
♦ K 8 7 6	♦ 9 5 2	♦ 10 3
♣ D Kn 8 5 3	♣ E 7 4 2	♣ K 10 9 6
	♠ Kn 10 5 4 3 2	
	♥ K 8 4	
	♦ E D Kn 4	
	♣ —	

I det åpne rom meldte «Leifene» — Leif Christiansen—Leif Falch-Pedersen — stille og pent 2 spar på følgende måte:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 gr.	pass
2 ♠	pass	pass	pass

Leif Falch-Pedersen fikk ♣ D ut og stakk med esset, idet han kastet ♥ 4 fra egen hånd. Han prøvde ruterfinessen, og Vest kom inn på kongen. Kløver i retur ble stjålet med ♠ 2, og så fulgte liten spar til kongen som fikk beholde stikket. Falch-Pedersen fortsatte med hjerter mot kongen, og Vest kom inn på esset. Han returnerte atter kløver, og «Falchen» stjal med ♠ 4. Hvis Falchen fortsetter med trumf, går han bet, men spillet ble isteden en demonstrasjon av det norske lagets sikre spilleføring: ♦ E fra egen hånd, og til tross for at tierer stupte fra Øst, fortsatte Falchen med liten ruter til nieren. Øst stjal, men nå sto kontrakten uansett Østs tilbakespill — en belønning for det gode og safe spill.

Leif Falch-Pedersen.

Ingen skulle tro at dette lille spillet skulle avstedkomme de bølger det skapte i det lukkede rom. Her satt Bjørn Larsen Øst, og hollenderen på Syds plass åpnet med 1 spar. John Knudsen sa 2 kløver som Vest, og straks var Nord ute med en dobling. Og dermed utviklet begivenhetene seg på en måte som Müller—Polak nok sent vil glemme.

Klart at motparten har ruterkontrakt, sa Bjørn Larsen til seg selv. Sikkert er det også at Syd aldri kan finne på å la doblingen bli stående når både Nord og jeg selv har så mye kløver. For én ting er sikker: John Knudsen innlot seg aldri på noen luftige meldinger. «Knudsen har alltid det han skal ha,» sa Bjørn Larsen etterpå, og dermed har vi bakgrunnen for det videre «wild west»-lystspill eller tragedie — alt etter som man ser det fra norsk eller hollandsk side.

2 ruter — var Bjørn Larsens melding.

Dobler! kom det som et skudd fra Syd. Nordmennene skulle ikke slippe så lett unna når han satt med 4 gode ruter.

«Gjerne for meg,» tenkte Knudsen og passet. Det samme gjorde Nord.

2 grand! — Bjørn Larsen var tydeligvis på vill flukt, så det ut til.

Lilleborg

BØKER
TIDSSKRIFTER
REKLAME-TRYKKSAKER

BOKTRYKK
OFFSETTRYKK

P. M. Bye & co. A.S

LITH. OFFICIN OG BOKTRYKKERI
THORVALD MEYERSGATE 9 - OSLO
TLF. 37 37 02 - 37 25 64

FOLKEVOGNEN
DODGE DE SOTO

Harald A. Møller
OSLO

Dobler, sa mannen med øksen på Syds plass. Her gis intet ved dørene.

3 ruter, var Knudsens beskjedne bidrag til utviklingen. Han viser jo plikt-skyldigst sin makker at han har god tilpasning til ruter. Nord passer og Øst passer.

Her må vi stanse et øyeblikk, for her viser Bjørn Larsen seg som en mesterlig taktiker. Han *passer* fordi han vil gi motparten den absolutte bekreftelsen på at det er ruter han har — fullstendig sikker på at hollenderen på Syds plass ikke vil nøle med å la øksen falle om igjen.

Dobler, kom det fra skarpretteren Syd.

Et langt makkerskap med Bjørn Larsen hadde lært Knudsen resignasjonens kunst, og han passet. Det samme gjorde Nord.

Men Bjørn Larsen var ikke den som var til sinns å gi seg.

3 *grand!!!* sa han. Her tok han ingen sjanse. Den sultne fisken på Syds plass skulle få alt det snøre han måtte ønske seg.

Dobler! sa Syd. Her gis tydeligvis ikke pardon — ikke engang for selv-mordskandidater.

Pass, sa Knudsen. Vel var han vant til mye rare sprell fra Bjørn Larsens side, men hvis ikke makker plutselig hadde fått solstikk, hadde han sikkert en eller annen ting i reserve. Nå fikk iallfall Bjørn greie brasene selv, hva han enn hadde i sinne.

4 *kløver*, sa Bjørn. Nå var snøret spent til ytterste grense, og nå tillot ikke kortene flere sprell.

Dobler, kom det «med taktfast presisjon» fra Syd.

Knudsen tapte et kløverstikk, et ruterstikk og et hjertestikk, og noterte seg for 4 kløver doblet og vunnet.

Teddy Knudtzon.

Men hollenderen — —

Han føk opp av stolen som skutt ut av en kanon. Med armene høyt over hodet, med alle tegn på fortvilelse og ulykke gikk han rundt bordet og stolen og stønnet høyt. Hans makker hadde faktisk ganske stort besvær med å få beroliget ham tilstrekkelig til at han kunne fullføre matchen.

Skjønt match og match, fru Blom. Det var jo bare et eneste spørsmål om hvor stor den norske seier skulle bli. Hollenderen som var Syd hadde slått seg selv ut!

Det var derfor med stor rett at oberst Brun i sitt referat fra København skrev følgende: «Uten forkleinselse for de øvrige spillere var det morsomt å se den friskhet og sikkerhet med hvilken de unge Sinsen-spillerne Knudsen—Bjørn Larsen gikk inn for oppgaven.»

Det var så riktig, så riktig. Men de andre hadde også all ære av innsatsen! Teddy Knudtzon f. eks. gjennomførte jo et spill mot Irland som fikk den irske lagleder til åpent å komplimentere ham med ordene: «Det er det peneste spill jeg har sett.» Og det er det nok sikkert det var:

Adresseavisen

ETABL. 1767

TRONDHEIM

SHIPPING-
AGENTURER

Kongensgt. 6, Oslo

KRISTIANSANDS MEK. VERKSTED A.S

KRISTIANSAND S.

NORGE

O. DITLEV-SIMONSEN JR.

SKIPSREDERI OSLO

SKIBS A/S SKAGERAK

SKIBS A/S KIRKØY

SKIBS A/S VITO

♠ D Kn x x
♥ x x
♦ x x x x
♣ x x x

Eilif Andersen

♠ E 10 x
♥ E
♦ E K x x
♣ D x x x x

N
V Ø
S

Teddy Knudtson

♠ K 9 x x
♥ Kn 9 x x x
♦ x x
♣ K x

♠ x x
♥ K D 10 x x
♦ D Kn 10
♣ E Kn 10

Her er meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	dobl.	pass	1 ♠
pass	2 ♠	pass	3 ♠
pass	4 ♠	pass	pass
pass			

♥ K kom ut og Vest kom inn på esset. Teddy fortsatte med liten kløver til kongen som ble stukket av Syd med esset. Han fortsatte med ruter (det spiller ingen rolle om han returnerer trumf) og Vest kom inn på ♦ K. Nå fulgte ♣ D og liten kløver til stjeling. Hjerter tilbake ble stjålet av Vest som tok ♦ E og fortsatte med ruter til ny stjeling hos Øst. Teddy spilte nå hjerter, og Nord forberedte seg på å stjele over blindemanns ♠ 10. Men nei takk, sann. Teddy stjal med s p a r e s s !!! og fortsatte med ruter. Og nå kunne Nord gjøre hva han ville. Stikker han lavt, får Teddy stikk for ♠ 9 og ♠ K. Og stikker Nord høyt, kaster bare Teddy sin taper og sitter og venter på oppspillet i sin saks i spar. Et praktfullt spill!

Neste glansparti var Sommerfelt mannen for — den norske veteran, lagets ankermann, spilleren hvis ro og oppmuntrende ord alltid skapte samhold og styrke i de norske EM-lagene.

♠ K 10 9 7 5 2
♥ E K
♦ 5 2
♣ E 10 7

Sommerfelt

♠ E 8
♥ Kn 4
♦ Kn 8 7 4 3
♣ K 9 8 6

N
V Ø
S

Ivar Dæhlin

♠ 6 4 3
♥ D 10 9 8 6 5
♦ 9
♣ Kn 3 2

♠ D Kn
♥ 7 3 2
♦ E K D 10 6
♣ D 5 4

Etter ruteråpning hos Syd havnet begge bord i 4 spar. Ved det ene bordet vant Norge kontrakten, ved det andre betet Sommerfelt og Dæhlin spillet.

De kan gjerne med åpne kort selv finne betvarianten — med utspill av ♦ 9.

Sommerfelt var straks klar over at Dæhlins utspill måtte være en singleton. Ergo hadde Nord 2 ruter.

Syd stakk utspillet med ♦ E og fortsatte med ♠ D som han fikk beholde! ♠ Kn derimot stakk Sommerfelt og nå kom ♦ 3! Dæhlin fikk sitt stjelestikk — og blindemann var død.

Ved det andre bordet ble det vunnet 6 trekk. Der forekom ikke Dæhlins sjanserike utspill og Sommerfelts mesterlige utnyttelse av situasjonen.

Det neste spillet viser igjen det norske lagets klasse. Denne gangen er det atter Leif Falch-Pedersen i hovedrollen:

♠ K D 8
♥ Kn 5
♦ K D 9 3
♣ K 10 9 3

♠ E Kn 2
♥ 10 9 3
♦ E 10 8
♣ E D Kn 8

N
V Ø
S

♠ 9
♥ E D 8 7 4 2
♦ Kn 7 2
♣ 7 5 4

♠ 10 7 6 5 4 3
♥ K 6
♦ 6 5 4
♣ 6 2

♠
A

TRUMFESS finner De hos oss

♥
V

AKTIESELSKABET
Fjeldhammer Brug
OSLO

Jacob Kjøde A.s

Paradis

FANA

Leif Erichsens Rederi A.s

BERGEN

Timms tauverk er godt tauverk

Aksjeselskapet TIMM, Oslo

Telefoner: 42 50 53 — 42 46 04

Spillet forekom i kampen mot Sverige. Kontrakten var 4 hjerter. Svensken gikk bet, men «Falchen» vant kontrakten.

Utspill ♠ 6, Vest la lavt og Nord kom inn på damen. Han skiftet til ♥ 5. Hvorledes ville De lagt spillet an?

«Falchen» så at kløverfarven måtte etableres før Syd kommer inn, og stakk derfor opp med esset! Så fulgte kløverfinesse og Nord fikk for ♣ K.

♥ Kn kom i retur og Syd kom inn på kongen. Han fortsatte naturligvis med ruter, men nå stakk «Falchen» med esset, trakk alle sine kløver og Nord, stakkar, var fortapt i skvisens jerngrep. Han hadde jo både ruter- og kløverholdet.

«Et elegant spill, preget av den oversikt og gode tempoberegning som alltid preger «Falchen»s spill,» heter det med full rett i kommentarene fra 1948.

♠ 6 4
♥ D 9 4 2
♦ 10 9 5 4
♣ 4 3 2

♠ K D 7 3 2
♥ —
♦ D 8 7 3
♣ E K D 9

♠ E 9
♥ K Kn 10 5
♦ K 2
♣ Kn 10 8 7 5

♠ Kn 10 8 5
♥ E 8 7 6 3
♦ E Kn 6
♣ 6

Ved begge bord åpnet Syd, og da skal det godt gjøres å melde slemmen. «Leifene» gjorde det slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	1 ♠	pass	2 ♠
pass	4 ♣?	pass	4 gr.
pass	6 ♠		

Men ved det andre bordet var noen norske skøyergutter ute og lurte sven-skene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	dobl.	pass	pass
2 ♣	dobl.	2 ♥	dobl.
pass	pass	pass	

Det var jo riktignok ikke *hver* gang Bjørn Larsen og Knudsens doblede kon-trakter ga utgang. Her ble det minus 200, men da Leifene hadde meldt slemmen vant Norge 10 wienerpoeng på spillet.

Siden København var den første store mønstringen etter krigen, kan det også ha sin interesse å se litt på konkurrentenes standard:

♠ E D 9 x x
♥ Kn
♦ K x x
♣ 10 9 x x

♠ Kn x x
♥ x x
♦ D Kn 10 x x
♣ x x x

♠ K x x
♥ 9 x x x x
♦ x
♣ E D x x

♠ 10 x
♥ E K D 10 x
♦ E x x x
♣ K Kn

Meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	1 ♣!	2 ♥	pass
3 ♠	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

«Lille» Goudsmit var på denne tiden bosatt i New York, og Holland overlot det derfor til hans bror å forsvare fami-liens renommé. Her klarte virkelig Goud-smit å vinne 3 grand.

Unnskyld, hva er det De innvender? Med ruter ut — det utspillet kom selv-sagt — vinner De med letthet 11 stikk mot Goudsmits 9. Selvfølgelig, hvis alt går normalt for seg. Men under en turne-ring som EM hender det at spillerne tar feil kort, og det var det som skjedde

ELECTROLUX

Verdensry for kvalitet

AKSJESELSKAPET

NERA

TLF. 461950 **OSLO** Postb. 4060

Trumf-esset blant aviser.

Arbeiderbladet

AKTIESELSKAPET

Oslo Baand- & Lidsefabrik

akkurat her. Goudsmit fikk $\diamond$ D ut, tok med kongen på bordet og stakk sluttelig over sin egen konge med esset! Nå er det kanskje ikke så greitt selv for Dem som ser alle kort å vinne 3 grand, men ikke desto mindre klarte Goudsmit det! Det er ikke for ingenting at han regnes med blant Europas elite.

Har De Deres spilleplan klar?

Kløver konge var Goudsmits neste kort. Øst stakk og returnerte hjerter.

Hjerter ess, konge, dame og tier fra Goudsmit, som så fortsatte med $\clubsuit$ Kn. Øst stakk og tok sin stående $\heartsuit$ 9, hvorefter blindemann ble spilt inn på $\clubsuit$ 9 og kunne ta sin siste godspilte kløver.

Hva nå?

Spar dame fra Nord og omhyggelig avblokering av spar ti. Og Øst, stakkar, hadde ikke annet å returnere enn spar opp i blindemanns saks. 3 grand var et faktum.

Vi løfter på hatten for den gamle storspilleren.

♠ 10 9 5	♠ E K 3	♠ D 7 6 4 2						
♥ D 10 8	♥ E 9 7 6	♥ K 4						
♦ Kn 7 3	♦ D 10 4	♦ E 9 6 5 2						
♣ 10 9 7 5	♣ E 6 2	♣ D						
	<table><tr><td>N</td><td></td></tr><tr><td>V</td><td>Ø</td></tr><tr><td>S</td><td></td></tr></table>	N		V	Ø	S		
N								
V	Ø							
S								
	♠ Kn 8							
	♥ Kn 5 3 2							
	♦ K 8							
	♣ K Kn 8 4 3							

Før vi forlater hollenderne skal vi ta med et spill fra deres kamp mot England. (Bord 1: Reese Nord og Schapiro Syd.)

Ved det ene bordet åpnet Reese med 1 grand og fikk 3 grand fra Schapiro. Filarski spilte ut en liten spar, Syd satte i knekten som beholdt stikken, og da Reese senere tok ruterfinessen med tieren, had-

de han ingen vanskeligheter med å vinne kontrakten med et overstikk.

Ved det andre bordet ble også kontrakten 3 grand etter at Øst hadde vært inn med en sparmelding. Dodds, som satt Øst, valgte derfor å angripe i ruter, og det ga hollenderen Müller noe å tenke på.

Blindemann la $\diamond$ 8, Vest Kn og Nord D. Så fulgte $\clubsuit$ 2, og da Øst satte på $\clubsuit$ D, lot Müller ham beholde stikken. Gjør han ikke det, brenner blindemann inne med sin femte kløver!

Dodds fortsatte med liten ruter og Syd fikk for kongen. Nå kom fire runder kløver. Müller fulgte kastene. Dodds la spar hver eneste gang.

Syd fortsatte med $\spadesuit$ 8, Müller gikk opp med esset, og damen stupte. Liten spar til knekten, hjerter til esset og $\spadesuit$ K ga tilsammen ti stikk.

Dermed ble spillet uavgjort, men det spillet hadde etter vår opptatning fortjent å gi Müller poeng.

$\spadesuit$ D Kn 10 x x x	$\spadesuit$ x x x				
$\heartsuit$ x x	$\heartsuit$ x x x				
$\diamondsuit$ x x	$\diamondsuit$ Kn x x				
$\clubsuit$ x x x	$\clubsuit$ D Kn x x				
$\spadesuit$ —	<table><tr><td>N</td><td>Ø</td></tr><tr><td>V</td><td>S</td></tr></table>	N	Ø	V	S
N	Ø				
V	S				
$\spadesuit$ K Kn 9 x x					
$\heartsuit$ E 10 9 x x					
$\diamondsuit$ 10 x x					
$\clubsuit$ 10 x x					
$\spadesuit$ E K x x					
$\heartsuit$ E D x					
$\diamondsuit$ K D x					
$\clubsuit$ E K x					

Dette spillet var Harrison-Gray usedvanlig stolt av. Det var meldingene han koset seg over:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 $\clubsuit$	2 $\heartsuit$	pass	pass
2 gr.	3 $\diamond$	3 $\spadesuit$	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Slem er jo uhyre fristende, og spar-

R. S. Platon A.s

Shipbrokers

RÅDHUSGT. 23 OSLO

Telegrams: «RESPLATO»

Telephones: 42 06 60 (8 lines)

OLAV RINGDAL

Skipsrederi

OSLO

Moltzau & Christensen

SKIPSREDERI

OSLO

HARRY O. JACOBSEN & Co.

Shipbrokers & Chartering Agents

OSLO

kontrakt likeså. Men mot beste motspill vil jo 4 spar betes. 3 grand er derimot helt opplagt.

S. J. Simon som satt Nord og som ikke gjentok sin sparfarve, sa etterpå at han passet fordi han var sikker på at Harrison-Gray hadde både esset og kongen i spar. Ruter ut ga 5 trekk.

Spillet ble imidlertid uavgjort, for finnene hadde et ganske usedvanlig meldingsforløp:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 gr.	pass	4 ♠	pass
4 gr.	pass	pass!!	pass

Nord fikk plutselig så dårlig samvittighet for sin 4 sparmelding at han passet til 4 grand som var ment som Blackwood, idet han antok at meldingen måtte vise tilpasning til spar.

Men finnene var ikke alene om merkelige meldinger. Her er et spill fra den avgjørende kampen mellom England og Sverige:

♠	K 8 7 4 2				
♥	D 10 5				
♦	9 6 4 3				
♣	3				
♠	E K _n 9			♠	10 6 5
♥	K _n			♥	E 7 6 4
♦	E K K _n 10			♦	8 7
♣	D 10 9 7 6			♣	E K 8 4

Engelskmennene Dodds og Rayne hadde ingen vanskeligheter med å melde 6 kløver, som ble vunnet med ruterfinesse.

Ved det andre bordet satt Kock Øst og Einar Werner Vest. Kock startet med 1 kløver, Werner svarte 1 ruter og Kock

kom igjen med 1 hjerter. Nå hoppet Werner til 3 kløver og Kock — *passet*. Da tok Werner seg til hodet og stønnet av fortvilelse, forteller en norsk journalist.

S. J. Simon fornektet seg ikke: «Kock — Werner betraktes visst som et av de mest berømte par i Europa, men etter 20 års samspill har de ennå ikke blitt enige om hva som er kravmeldinger eller ei.»

I dameklassen startet 6 land. Resultatet ble:

1. Danmark	9 poeng
2. England	6 »
3. Frankrike	6 »
4. Sverige	4 »
5. Norge	3 »
6. Finland	2 »

Hjemmelagets seier var meget populær. De danske damene var begynt på den frammarsj som senere brakte dem så mange pene plasseringer i internasjonal bridge. Den danske seier var fullt ut fortjent — danskene hadde jo som vi ser, vunnet mesterskapet før siste runde ble spilt, idet deres siste kamp gikk mot et av bunnlagene. Den norske innsatsen var ikke så overvett, men etter vår oppfatning spilte laget ikke så rent dårlig. Her er f. eks. et ganske pent motspill:

♠	Kn 6 2	♠	D 5	
♥	Kn 10 5 2	♥	E D 9 8	
♦	D 7 2	♦	9 8 6 4	
♣	K 8 6	♣	Kn 4 3	
			</	

Ved det ene bordet spilte Elsa Hauger — Liv Rasmussen 1 grand som Øst — Vest

Følg med i vår bridgespalte

REDAKTØR: RANIK HALLE

Morgenbladet

for kresne lesere

GUNNAR T. STRØM

NORSK OG OVERSJØISK TRELAST

Oslo Bergen Trondheim Gøteborg

Alt i importert Tre og Finér, — norsk og utenlandsk kryssfinér og møbelplater.—
Fornotex plastlaminat — Beslag

BILLETTER UTSTEDES OG PLASS RESERVERES PÅ KORTERE OG LENGRE
STREKNINGER OVER HELE VERDEN MED

FLY—BÅT

BANE—BUSS

SELSKAPSREISER — AKKORDREISER

Karl Johans gate 35 — Oslo — Sentralbord 337080

P. MEYER

OSLO

og vant akkurat 1 trekk. Ved det andre bordet gikk meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♣	1 ♠	2 ♣	2 ♠
3 ♣	pass	pass	pass

Reidun Dillerud som Syd spilte ut ♠ 4, Bodil Killengreen (Nord) satte i ♠ D og Øst tok stikket. Så fulgte liten kløver til kongen og kløver tilbake. Øst tok finessen og Reidun Dillerud kom inn.

Hun skiftet nå meget pent til ♥ K, og på makkers styrkekast fortsattes farven. Tredje hjertespill ble stukket med trumf, og to runder spar ga Bodil Killengreen stjeling for den siste trumfen. I vel fortjent bet.

København ga altså gode løfter for norsk bridge. Oppgjøret om Europamesterskapet var jo i realiteten et engelsk —svensk oppgjør, men Norge var den eneste av de andre deltagerne som begge disse to land for alvor fryktet. Harrison-Gray sa det slik: «Om 3 år vil det neppe være mulig å nekte Norges unge lag — hvis det blir klokt og riktig matchet — seieren i kommende Europamesterskap.» og Kocks mening var denne: «Norge endelig blant tetlagene — spillestyrke har man hatt lenge.»

«Norges unge lag» ble imidlertid ikke matchet slik Harrison-Gray antydte. Nye spillere og nye kombinasjoner fikk i stedet sin sjanse.

Paris 1949

I ti år hadde det engelske landslaget vært ubeseiret i internasjonale kamper. «De er nå ingen overmennesker,» sa Sommerfelt som var lagkaptein, før avreisen til Paris, og det var tydelig at han

Iver Andersen.

hadde satt seg som mål å ta engelskmennenes skalp. Men la oss ikke foregripe begivenhetenes gang.

Norge stilte opp med maksimalt antall deltagere: Iver Andresen—Ivar Dæhlin, Sverre Gisholt—Harald Hansen, Robert Larssen—Trygve Sommerfelt og Stang Wolff—Westlund. I dameklassen startet Berit Angell, Solveig Normann Bergh, Reidun Dillerud, Dagmar Haraldsen og Inger Johanne Wego.

Vi startet ikke så godt, og midtveis i turneringen lå vi nede på niende plass av 11 deltagere. Men sluttspurten var fin.

Kampen før England gikk mot Italia. Skiens-laget lå under 27—18 etter første halvrunde, men Sommerfelt som ville ha uthvilt mannskap mot England, foretok ingen utskifting og Skien-spillerne spilte seg godt opp og tok igjen 5 poeng i annen halvrunde, slik at kampen ble uavgjort.

Mot England stilte vi opp med Andresen—Dæhlin og Larssen—Sommerfelt. Sistnevnte par var i «førkrigsform», forteller referatene, men den som nok hadde kanskje enda større andel i seieren over England var nok Iver Andersen, som her fikk sitt internasjonale gjennombrudd. Andresen er som kjent ikke særlig

Dagbladet

Wagle skriver hver dag i Dagbladet om bridge. Hans bridgeprøver i fredagsnummerne interesserer alle.

Dagbladet har et gjennomsnittlig netto-opplag alle dager på over 100 000 eksemplarer.

Malerier kjøpes

av gode norske kunstnere

OSCAR JOHANNESSEN TLF. 463269

WILHELM JORDAN A/S

ETABLERT 1850

TRELAST

OVERSJØISK TRE OG FINÉR

SNEKKERFURU

TLF. 681830

OSLO

¹/_s Forretningsbanken

TRONDHEIM
Søndre gate 15.

OSLO
Rådhusgaten 17.

Vi ordner Deres reisevaluta

høy, og fra en av de norske tilskuerne falt da følgende anerkjennende replikk umiddelbart etter at kampen var over: «Den som reddet da mest det gjaldt, det var nå den lille der.» Det var en fri omskrivning av Ibsen, men en spontan reaksjon som honnør for glimrende innsats. Det fortjener å nevnes at Norge vant *begge* halvrunder til tross for at det engelske laget fikk meget god kritikk for sitt gode spill.

Harrison-Gray glemmer nok aldri dette spillet:

♠ E D 10 8 7 4 3		♠ — ♥ E Kn ♦ E Kn 9 8 4 3 ♣ K D 6 4 3
♥ 10 4 3		
♦ K 5		
♣ 2		

♠ 9 2	♥ K 9 7 6 5
♦ D 7 2	♣ 10 9 8

♠ K Kn 6 5	♥ D 8 2
♦ 10 6	♣ E Kn 7 5

Tross åpning fra Dodds som satt Vest, meldte Andresen—Dæhlin lilleslem i kløver:

Vest	Nord	Øst	Syd
Dodds	Dæhlin	Rayne	Andresen
1 ♠	2 ♦	pass	2 gr.
pass	4 ♣	pass	5 ♣
pass	6 ♣		

Ved det andre bordet gikk meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
Larssen	Konstam	Sommerfelt	Gray
pass	1 ♦	pass	2 gr.
3 ♠	4 ♠!	pass	5 ♣
pass	6 ♣		

Kontraktene kom altså på motsatte hender, og det spilte stor rolle. Dæhlin kan ikke betes, for han er beskyttet mot

hjerterangrep. Harrison-Gray er opplagt bet hvis Robert Larssen finner hjerterutspillet. Men Larssen fant fram til et annet infernalsk utspill — Sommerfelts favorittutspill fra EM 1938 — *liten ruter* fra kongen annen. Og nå gir vi ordet til Harrison-Gray som har kommentert spillet: «Jeg var klar over at det ville se usedvanlig idiotisk ut å lasjere, hvis neste ruterspill skulle bli stjålet av Larssen. Ved å stikke med esset var det derimot diverse muligheter. Satt trumfen 2—2, kunne jeg stjele ruter etter å ha gitt bort 1 ruterstikk, og fremdeles ha 1 trumf igjen til å dekke blindemanns hjerter knekt. Det var videre den mulighet at utspillet var fra honnør fjerde, i hvilket tilfelle Sommerfelts single honnør ville falle. Slo alt dette feil, var det fremdeles en 50—50 hjerterfinesse i behold. Men når jeg hadde stukket med ♦ E, var kontrakten ikke til å vinne.»

Mot Danmark forekom et annet begivenhetsrikt spill:

♠ D 8 3	♥ D 9
♦ E K 10 4 3 2	♣ D 4

♠ 6 4 2	♥ K 10 8 6 3
♦ 8 7	♣ K 8 7

♠ 10 9 7 5	♥ E 7 4 2
♦ D	♣ E 10 3 2

♠ E K Kn	♥ Kn 5
♦ Kn 9 6 5	♣ Kn 9 6 5

Andresen—Dæhlin havnet i 3 grand som Nord—Syd. Utspill i hjerter — katastrofen hang i luften — men danskene lasjerte første hjerterspill og 4 trekk var et faktum.

Ved det andre bordet prøvde danskene å leke røvere mot Robert Larssen (Bols)

S. L. A. LIMITED
LONDON

Rolf T. Reissiger A/s

Elektrisk skibsmateriell
OSLO

«Ält på et brett»

Harry Borthen & Co ^{A/s}

Shipowners & Brokers
OSLO

BREKKE TEKSTIL ^{A/s}
OSLO

Tekstiler til Konfeksjonsindustrien

og Sommerfelt. *Men da følte Bols seg på hjemmebane*, og det eventyret kom danskene dyrt å stå.

<i>Øst</i>	<i>Syd</i>	<i>Vest</i>	<i>Nord</i>
pass	pass	pass	1 $\diamond$
pass	2 $\clubsuit$	pass	2 $\diamond$
pass	2 $\spadesuit$!	pass	pass!!
pass			

Det er mange måter å lure seg fram til 3 grand på, men nå ble altså Nauerby hengende på 2 spar. Og Bols, som med stor interesse hadde lyttet til de gamle, kjente toner, valgte det drepende utspill: *spar 2*.

Nauerby stakk flott med kongen og fortsatte med hjerter knekt. Bols på med hjerter konge, og ny spar som Nauerby stakk med esset. Så fulgte ruter til esset. Fra Sommerfelt stupte damen. Nord fortsatte med ruter 2, men Sommerfelt var forlengst klar over det hele og la ganske rolig *kløver 3*. Nauerby tok stikket med knekten og fortsatte ruterfarven. Men nå fikk Bols stjeling for sin siste spar, og hjerter til esset hos Sommerfelt fulgte. Deretter kom ♠ 10 som felte begge de

høye trumfene hos Nauerby, og med ♠ 9 som inntak sto resten for nordmennene.

♠ D 9 7
 ♥ 9 4
 ♦ E K D K_n 10 2
 ♣ 8 6

♠ K 10 8 5
 ♥ E 3
 ♦ 4
 ♣ E K K_n 9 5 2

N	
V	Ø
S	

♠ E K_n 3
 ♥ K D K_n 10
 8 7 2
 ♦ 7 3
 ♣ 3

♠ 6 4 2
 ♥ 6 5
 ♦ 9 8 6 5
 ♣ D 10 7 4

Her fikk vi en oppvisning i psykiske meldinger ved begge bord:

<i>Uest</i>	<i>Nord</i>	<i>Øst</i>	<i>Syd</i>
<i>Tintner</i>	<i>Larssen</i>	<i>Eichel</i>	<i>Sommerfelt</i>
1 ♣	1 gr.!	dobl.	2 ♣
dobl.	2 gr.!!	dobl.	pass
pass	3 ♦	4 ♥	pass
pass	pass		

Svakt meldt av Tintner. Bols leker seg tydelig med en langfarve i ruter som redningsfarve. Men Sommerfelts kløvermelding gir kanskje Tintner inntrykket

Sjarmerende norske representanter i Europamesterskapene. Fra venstre: Ingrid Farup, Solveig Bergh, Aaslaug Ramn Johansen, Randi Herseth, Inger Johanne Isachsen, Reidun Dillerud, Bodil Killengreen, Gerd Bøe og Bodil Voss.

Intersped's
BERGEN

Skal De ut å fly?

Benytt Dem av vår flyavdeling

Sentralbord 33 41 80, direkte 41 60 10

Telex 1205 — 1245

Etter kontortid, søn- og helligdager
Curt Wiig 60 00 55

H. HEITMANN & SON

FLYAVDELING
I OSLO HANDELSBANK A/s
Tollbugata 28

Reis Myhre mer

**GODE KORT
PÅ HÅNDEN**

CORONATION
LUXOR
WINDERMERE
CURZON
ASTRA

NORDISK HÅTTEFABRIK A/s

Sev. Dahl's assurancekontor A.S

Kronprinsesse Märthas plass 1, Oslo

Sentralbord 41 68 30

Telegr.adr. «SEV»

Tegner all slags assurance

av skjev fordeling, så han passer. Ruter kom ut, og 6 trekk var et faktum. Ved det andre bordet gikk det slik:

West	Nord	Øst	Syd
Westlund	de Hatvany	Stang Wolff	Koytchou
1 ♣	1 ♥	dobl.	pass
1 ♠	pass	4 ♥	pass
pass!!	pass		

Når Stang Wolff først doubler 1 hjerter og deretter på eget ansvar melder utgang i farven, bør esst annet være fremragende hjertestøtte. Med annen kontroll i 2 farver og første kontroll i de to andre farvene, synes det som om Westlund, med god åpningshånd, kunne ha fortsatt med 4 grand eller høynet hjertefarven. Nå vant vi 1 poeng på spillet for ruter kom ikke ut, men vi hadde vel større sjanser enn våre motstandere til å melde slemmen, for Bols rotet jo meldingene mye verre til.

Som avslutning på innsatsen i Paris kan vi passende gjøre Harrison-Grays avslutningsord til våre: «Trygve Sommerfelt — en inspirerende lagkaptein, Robert Larssen — briljant kortspiller og analytiker, en av de ypperste i turneringen, Andresen—Dæhlin — et makkerpar med ekstraordinær støhet og nøyaktighet. Det norske spillet mot oss var perfekt.»

Og å tar vi sluttresultatene:

1. England	17 poeng
2. Sverige	16 »
3. Danmark	12 »
4. Norge	12 »
5. Italia	11 »
6. Island	10 »
7. Frankrike	10 »
8. Belgia	7 »
9. Holland	7 »
10. Finland	6 »
11. Irland	2 »

Den skandinaviske innsatsen var som vi ser, meget god. Akkurat som i København året før var det England og Sverige som knivet om førsteplassen, og den skandinaviske topp-plaseringen på 2.—4. plassen var meget smigrende. Men nye storspillere hadde gjort sine første skritt på berømmelsens bane. Brun skrev fra Paris: «Italienerne spilte leilighetsvis utmerket og blir meget farlige med mer skolering.» Det skulle vise seg å bli profetiske ord.

Var innsatsen i den åpne klassen oppmuntrende, så gikk det temmelig motsatt i dameklassen, hvor vi ble jumbo. I Bruns referat heter det: «Sannheten tro må vi si at de norske damene ikke spilte godt, og for så vidt var det fortjent at vi ble jumbo. Men de feil de gjorde var mest nervøsitetsfeil, og noen stor klasseforskjell mellom de norske damene og de andre var det ikke.»

Resultatene ble:

1. Danmark	12 poeng
2. Frankrike	12 »
3. Italia	9 »
4. England	9 »
5. Irland	8 »
6. Egypt	8 »
7. Belgia	8 »
8. Sverige	5 »
9. Norge	1 »

Damekampene hadde sine dramatiske innslag. De franske damene var ferdigspilt og hadde 12 poeng, da resultatet fra Danmark—Sverige ble oppgitt til uavgjort, hvilket ville gitt Danmark bare 11 poeng — og fransk gevinst. Men så ble det oppdaget at et spill mellom Sverige og Danmark var galt og måtte spilles om igjen, og det spillet ga danskene seieren.

Gull - Sølv - Emalje - Pokaler
Premier - Merker

Karl Johans gt. 25
Tostrupgården

Tlf. 33 36 75
Oslo

Trumf på hånden?

Ja, vi har
MORGENAVISEN
BERGEN

Eneste morgenavis i Norges
nest største by

RESERVERT

Oslo Kontor & Trappevask

Innehavere: E. & R. Henriksen

Huitfeldtsgt. 9 B¹

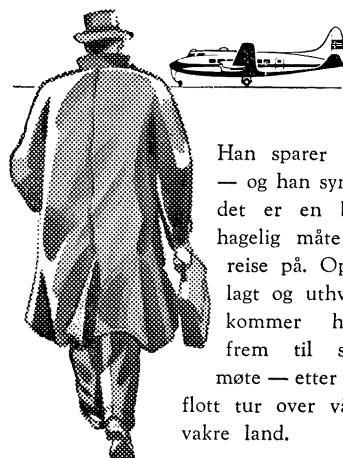
Telefoner 44 46 04 — 44 07 60

GUSTAF ASPELIN

OSLO

Byggevarer, stål- og jernvarer

Han foretrekker LUFTBUSSEN

Han sparer tid
— og han synes
det er en be-
hagelig måte å
reise på. Opp-
lagt og uthvilt
kommer han
frem til sitt
møte — etter en
flott tur over vårt
vakre land.

OSLO — TRONDHEIM	KR. 130,—
» — RØROS	» 90,—
» — HAMAR	» 35,—
» — ÅLESUND	» 130,—
» — STAVANGER	» 110,—
» — FARSUND	» 95,—
» — KRISTIANSAND S	» 83,—
» — TØNSBERG	» 30,—
» — NOTODDEN	» 35,—

Henvendelse reisebyråene
eller direkte til

BRAATHENS S-A-F-E

Fr. Nansens Plass 7, Oslo
Sentralbord 33 21 90

«Det er ikke fritt for at de franske damene gråt litt over dette, og det er jo forståelig,» forteller referatene. Men den svenske greve Carl Bonde, hesteekspert og kvinnesjarmør, som var kaptein for damelaget, var gresselig skuffet og avsa følgende knusende dom over sitt lag: «Dom är för gamla och får gå till aveln,» forteller Einar Werner i sin ypperlige bok: «Resor i Riskzon.»

Brighton 1950

Dette EM ga dessverre Norge vår hitil dårligste plassering i Europamesterskapene. Vi ble regelrett utklasset. Etter sjette runde hadde vi f. eks. ikke oppnådd et eneste poeng. Vi lar resultatene tale for seg selv:

1. England	14 poeng
2. Sverige	14 »
3. Island	13 »
4. Frankrike	13 »
5. Italia	13 »
6. Belgia	12 »
7. Holland	12 »
8. Irland	8 »
9. Danmark	5 »
10. Norge	4 »
11. Finland	2 »

I rettferdighetens navn må vi imidlertid innrømme at laget ikke hadde mange sjanser til å bli samspilte, for de 3 makkerparene kom fra landets mest forskjellige deler: Bolseth—Bø, som var lagets ankermenn, var fra Bergen, Frøseth—Schønborg var fra Steinkjer og Gisholt—Hansen fra Skien.

Noen lyspunkter var det jo:

Bolseth

♠ D Kn 10
♥ K D 6
♦ E 7 4 2
♣ E K 10

Runeberg

♠ E 7 6 4 2
♥ 2
♦ 8 6 3
♣ Kn 5 4 3

Gustafsson

♠ K 8
♥ E 10 7 3
♦ K D Kn 5
♣ D 9 6

Bø

♠ 9 5 3
♥ Kn 9 8 5 4
♦ 10 9
♣ 8 7 2

Her fikk vi et helt fantastisk mel-
dingsforløp.

Øst Gustafsson	Syd Bø	Vest Runeberg	Nord Bolseth
1 ♣	pass	1 ♠	pass!
pass!!	2 ♥!!!	pass	pass!!
2 gr.!!	pass	3 ♣	pass!!!
3 gr.??!	pass	pass	dobl.
4 ♣	dobl.!!!	pass	pass
pass			

Ta først Bøs minimale hånd. Den er praktisk talt stikklos. Likevel beskytter han elegant sin makkers pass da det er tydelig at finnenes åpningsmelding er minimal. Senere doubler han 4 kløver uten et stikk på hånden, så finnene skal få sjansen til å feilplasere motstandernes honnørstyrke. Begge deler er ypperlige varianter.

Og Bolseth, som sitter med alle kortene sine, er kald hele tiden og lar motparten klatre oppover fordervelsens stige. Han opplater ikke sin munn før motparten har fått kranget seg opp i utgang.

De 500 poeng spillet ga var vel for-
tjent score til bergenserne.

Ved det andre bordet havnet Gisholt som Øst i 2 ruter doblt og vant 3 trekk, så han fikk 380 poeng. Dermed ga dette spillet hele 7 EBL-poeng til oss.

Marstrand & Astrup^{a/s}
SANDVIKA

OVERRETSSAKFØRER
WILLY RØDNER

Kr. Augustsgt. 5 — Tlf. 33 41 55

OSLO HANDELSBANK

TOLLBUGATA 28
OSLO

ANSVARLIG KAPITAL OG FONDS KR. 6 000 000
BESØRGER ALLE BANKFORRETNINGER
PÅ INN- OG UTLAND

M F OG
O R NORSK KUNST
D A
E N S
N K
E

**Kaare
Berntsen**
GALLERI

Universitetsgt. 12

Livsforsikrings Aktiselskapet

Norsk Spare-Selskap

Stiftet 1920

LIVSFORSIKRING — LIVRENTE OG
EGEN PENSJONSFORSIKRING

Wergelandsveien 7, Oslo

Sentralbord 33 10 80

«Drammens Tidende»

OG

«Buskeruds Blad»

Største og mest utbredte aviser på Østlandet
utenfor Oslo.

Notarialbekreftet opplag 1957:

28 065 ekspl. netto.

GÅ INN FOR KOMBINERT —
forsikringen som gir den beste dekning.

Gulli & Rokk

ASSURANSE

Stortingsgaten 22

Telefon 33 44 00

for å trygge fremtiden.

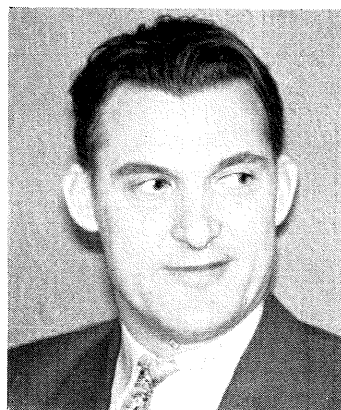
NORSKE LIV

Stiftet 1844

LIVSFORSIKRING — LIVRENTER — INDIVIDUELL
PENSJONSFORSIKRING

Kontrakten var 3 grand hos Nord, og Øst startet med ♠ K og fortsatte med damen og knekten. Marx lasjerte de to

og idet han hadde sagt 5 grand, viftet han med hendene over hodet og sa: «Not conventional, not conventional.» Det var iallfall en effektiv måte å klarlegge en mulig misforståelse overfor makker på. Avgjort ukorrekt opptreden som ikke burde vært tolerert. Den norske lagledelse nedla ingen protest. Men det gjorde svenskene da han forsøkte seg med et etter vår mening ikke fullt så grovt brudd på reglene: Jais hadde åpnet og uten meldinger fra motparten var franskmennene kommet til 4 grand. Albarran vendte seg da til de svenske spillerne og spurte om han fikk avgi et «oyanlig bud».

Knut Skaug.

Arbeidsutvalget i full sving med forberedelsene til Europamesterskapet. Fra venstre: Ambjørn Amundsen, Wilhelm Myhren, Jørgen Elvig, Bjørn Larsen og Per Elind.

Snapshot fra Europamesterskapet. Andreas Schröder Nielsen (til venstre) og Leif Nielsen (til høyre) mot Jean Besse (midt imot) og Reichenbach (med ryggen til). Jean Besse blir behørig observert av «Mille» Henriques, the grand old man i svensk bridge, (med sigar), Anton Tollefsen, styremedlem i Norsk Bridgeforbund (med sigarett) og president Halle i bakgrunnen (delvis skjult bak oppslagstavlen).

«Redan denne fråga var givetvis en otillåten opplysning og ett brott mot reglene.» Den svenske lagkaptein Werner nedla protest, og Albarran ble utelukket for 2 runder.

♠ D 8 7 2	♠ E Kn 4	♠ K 9 5
♥ E 5 4 3	♥ 9 8 7 6 2	♥ D
♦ 9 5 2	♦ D 7	♦ Kn 8 6 4
♣ 4 3	♣ 6 5 2	♣ E K Kn 9 7
	N V Ø S	
	♠ 10 6 3	
	♥ K Kn 10	
	♦ E K 10 3	
	♣ D 10 8	

Sverre Haagenzen.

Etter to passer åpnet Frøseth som Øst med 1 kløver. Wohlin som satt Syd bløffet med 1 spar! Schönborg passet og Lilliehöök sa 1 grand. Frøseth burde selv sagt passet med sin minimums åpning, men han meldte 2 kløver som omgående ble doblet. Han prøvde å redde seg over i 2 ruter i håp om å finne makker der, men på ny doblet Wohlin. Utspillet var ♦ 3! Og i 4 runder ble Frøseths trumf tatt ut av svenskene. Nå fortsatte Wohlin med *hjerter konge!* Damen hos Frøseth stupte, og 4 doblede beten var et faktum.

Det norske damelaget som besto av Reidun Dillerud—Bodil Killengreen, Ingrid Farup—Randi Herseth og Elli Henriksen—Rose Henriksen gjorde også en beskjeden innsats. Resultatene ble:

1. England		12 poeng
2. Belgia		11 »
3. Frankrike		11 »
4. Danmark		8 »
5. Sverige		8 »
6. Italia		6 »
7. Irland		6 »
8. Norge		5 »

Pressen i bridgens tjeneste

Man behøver ikke å ha levd så særlig lenge før man lærer å forstå hvilken maktfaktor pressen er i et moderne samfunn. Ens egne meninger vil ofte bli farvet av de aviser man leser. En god pressemann har alltid et våkent øye for det som kan interessere leserne, og søker — så vidt mulig — å være den første til å bringe det siste.

Allerede på et tidlig tidspunkt i bridgens historie kom dagspressen inn i bildet. Selv om bridgen, som spill, skal være av russisk opprinnelse — det er ikke spøk! — så tar vi neppe feil når vi påstår at det var i Amerika at avisene først tok opp ukentlige eller daglige bridgespalter.

Fra min første tid som bridgespiller, det var rundt 1930, husker jeg navn som Sydney Lenz, Milton C. Work, Olive Avery Peterson o. a., som alle hørte til den tidens fremste spillere og skribenter «over there». Særlig imponerte Sydney Lenz ved sine fantasifulle artikler i dags- og fagpressen. Likevel er det ingen som

<i>Rolf Wigands Rederi</i> BERGEN	 AROMA KAFFE M. G. RIISØEN - BERGEN
<i>A/s Paal Kahrs</i> Trelastforretning BERGEN	► <i>Linotype Comet</i> ► verdens hurtigste settemaskin Leveres av GJESTVANGS GRAFISKE FAGFORRETNING a/s OSLO
<i>A/s Bergenhus Cannning Co.</i> BERGEN	Enten De sitter NORD-SYD-ØST-VEST overalt leverer vi våre «Stjernemøbler» Be om brosjyre med bilder og priser. DOMKIRKEGT. 6 A OG BØRSBYGNINGEN BERGEN BERGEN OG VESTLANDETS STØRSTE MØBELFORRETNING
JERN - STÅL - METALLER VERKTØY - KJØKKENUTSTYR EL-ARTIKLER - RADIO - SPORT <i>best å gå til</i> BERSTAD J. BERSTAD A/s BERGEN	Vi er eneforhandler gjennom urmakere i Norge for CONSUL — INVAR — L.U.C. — PREXA — REGATTA ROTARY 1. kls. ur i stål, double eller gull — antimagnetiske, vann- tette, støtsikrede (incabloc), fra 15 — 21 rubis. A. J. Koritzinsky & Co ETABLERT 1885

vakte min interesse for det edle spill som avdøde rektor A. Midsem gjennom sin ukentlige spalte i Morgenbladet. Allerede mens jeg ennå gikk på middelskolen i 1928, forsøkte jeg å løse hans ofte meget intrikate bridgeproblem. Av problemkomponister som jeg ble gjort kjent med gjennom ham, husker jeg ennå navn som Kurt Bendix, General Langer og Dr. Luzie, Berlin, for ikke å glemme de beste — etter min mening — W. H. Whitfield, London, Harry Boardman og George S. Coffin, USA.

Gjennom problemer i dagspressen fikk flere av mine venner og jeg smaken for bridge. Etter som interessen vokste, steg kravet til lektüre, og det var ikke lenge før vi slukte alt som var skrevet om meldinger og spill. Da så Ely Culbertsons første «Blåbok» kom ut i 1931, falt vi alle som offer for den sykdom som i de dager herjet verre enn «Asia-syken» i våre dager. Pressen var «smittesprederen». For de fleste var sykdommen uhelbredelig.

Når man diskuterer med bridgevenner om hvordan de ble grepet av spilllets fortryllelse, får man ofte som svar: «Gjennom pressen.» Johannes Brun hadde den gang, som i dag, en spalte i Aftenposten. Morten Wagle skrev i Dagbladet og N. M. Nielsen i Tidens Tegn. Disse pionérer arrangerte så gjennom sine aviser oppgaveturneringer, hvorav Aftenpostens gjennom 20 år var i ferd med å bli en institusjon. Gjennom disse turneringer fikk vi unge bridgespillere øynene åpnet for nye og vidunderlige poeng. Senere kom Hans Jellineks og Karl Fr. Dawes' første «Døm deg selv»-konkurranse i Morgenposten. Denne turneringsform er så ført videre av Ranik Halle til hva Leif

Christiansen gjør den til, hvert år i Norsk Bridgeforbunds regi.

Gjennom slike oppgaveturneringer, avisenes bridgespalter, for ikke å glemme de månedlige bridgepublikasjoner, som Norsk Bridgemagasin, Dansk Bridge, Bridgetidningen, The Bridge Magazine og utallige andre, får man innblikk i spilllets mangesidige finesser. Man får stadig nye impulser og tips om hvordan man skal dyktiggjøre seg i spilllets og meldingenes vanskelige kunst. Det er med bridge som enhver annen hobby, jo mer man fordyper seg i den, jo mer blir man grepet. En virkelig ekspert, dvs. en som aldri gjør feil, blir man aldri. For mange bridgeinteresserte er den daglige, eller de daglige bridgespalter, like nødvendig som tegneserien og kaffen etter middag for andre.

Når man tenker tilbake og husker med hvilken ærbødighet selv en enkelt skvis ble behandlet for 25—30 år siden, forstår man lett hvilke framskritt som er gjort når man ser hvor mange bridgespillere i dag som greier å gjennomføre de mest innviklede spill — uten å bruke for lang tid på det! Det skyldes sikkert den daglige dose gjennom pressen, direkte eller indirekte. For gjennom pressen blir man ofte gjort kjent med alle typer av finesser og knep.

Avisenes oppgavekonkurranser til jul og påske samler et stadig økende antall deltagere. Da møtes bridgens elite av analytikere.

En annen side av pressens arbeid i bridgens tjeneste er referatene fra konkurranser ute og hjemme. Denne del av avisene leses ofte av selv ikke bridgeinteresserte, bare for å se om «bridgegale» bekjente har utmerket seg — eller dum-

Anders Wilhelmsen <i>Skipsrederi</i>	EIV. EVENSEN SKIBSREDER OSLO
A/s UGLANDS REDERI GRIMSTAD	Peder Bærrum A.s Alt i bygningsartikler N. Vollgt. 14, Oslo
BOOKS MAPS KAUPANG BOKLADEN VED RÅDHUSET FRIDTJOF NANSSENS Plass 6 COLOR-SLIDES FILM POSTCARDS	Ørnulf A. Rød Høyesterettsadvokat OSLO
INTERNATIONAL SKIBSHANDEL Sjøfartsbygningen Kongensgt. 6 • OSLO	Fondsfinans A.s Aut. fonds- aksjemeglerfirma OSLO

met seg ut! Skadeglede er også en form for glede.

En av de ting som det er vanskelig å skrive om i pressen er bluffmeldinger. Hvis leserne får seg servert svindelmeldinger for hyppig, tror de sikkert at dette er noe virkelig fint, som den gode spiller strør om seg til enhver tid. Erfaring har vist at bluffmeldinger bør finnes på enhver god spillers repertoar. Men det er vel med bluffmeldinger som med krydder. I riktig mengde er begge deler bra, men blir det for meget, er det skadelig, ja rent ut farlig. La oss derfor forsøke å behandle bluffmeldinger som krydder. Ingen — med fornuften i behold — vil ødelegge en god rett mat med for meget krydder.

På grunn av sin makt har pressen også plikter overfor sine lesere. Den bør alltid gjøre sitt ytterste for å slå et slag for den gode bridge og framelske riktig bridgekultur. Man bør alltid ha for øyet at bridge bør være lek og avkobling. Hårreisende tretter og amper stemning passer like lite ved bridgebordet som ellers. Har man dårlige nerver er det fornuftigst, for en tid, å søke annen avkobling enn bridge, hvis man ikke kan slappe av og likevel yte sitt beste eller ha glede av sin hobby.

Pressen er bridgen takk skyldig. Mange lesere kjøper nettopp en bestemt avis på grunn av bridgespalten. På den annen side kan ofte bridgeinteressert ungdom i alle aldre takke pressen for en god hobby, som gir adspersedelse og skjerper intelligensen. Mangt et livslangt vennskap er knyttet gjennom bridgen som samlande interesse. I så henseende er jeg bridgen stor takk skyldig.

Sv. Haagensen.

Randi Herseth.

Er De en god tilskuer?

Hvis ikke så lær å bli bedre

Ingen «Master points» blir man belønnet med for å være en god tilskuer ved bridgebordet. «Bakspiller» er vel nærmest blitt et skjellsord, og vi ber oss vel alle fritatt for han som alltid får kontrakten etter å ha kikket i motpartens kort eller som rister oppgitt på hodet hvis vi kniper damen forkjært. Ikke desto mindre finnes det både gode og dårlige bakspillere — i rettferdighetens navn.

De første vil få sin belønning i himmelen — de siste et ganske annet sted.

Hvis du foretrekker harpe for gløden-de jern, bør du lese disse råd med ettertanke.

Første betingelse for å bli en god tilskuer er at man bør ha et visst kjennskap til spillet — de rent elementære ting i meldinger og spill bør tilskuerne vite. I denne forbindelse må jeg tenke på en historie jeg engang hørte om en robberbridge i en klubb, hvor det etter å ha vært spilt hele natten, forekom en uregelmessighet i den årle morgenstund. En spiller spilte ut fra feil hånd, dvs. han sa at han bare hadde begynt å skulle spille

ut — kortet lå altså ikke på bordet, og hans makker sa at han så vidt hadde sett kortet og at det bare var et lite kort og neppe hadde noen interesse. Et typisk argument i de små timer.

Det ble spilt en meget høy kurs, og ingen av spillerne hadde lyst til å ta avgjørelsen. De henvendte seg derfor til en tilskuer, om han ville dømme. Han kviet seg, og en av spillerne sa da: «Oppriktig talt, her har De sittet og sett på fra kl. 20 i går kveld, De har ikke sagt ett ord i hele natt, og De kjenner ingen av oss!» Hvorpå han ble overrakt lovene for kontraktbridge. Hvem kunne vel være en rettferdigere dommer? Han tittet med stor interesse på bokens tittel, og sa så kveldens første fullstendige setning:

«Aha, så det er *det* dere spiller — jeg trodde nok at det ikke kunne være Pinocle!»

Jo, det hjelper å vite spilllets navn, det er endog bra å vite litt mer. Men det kan imidlertid være en drawback å vite for meget — det kan koste deg ditt renommé som tilskuer.

Den første og den aller viktigste regel ved turneringer er: Den eneste gode tilskuer er han som aldri sier noe!

Hvis du sitter bak en venn, så unngå å diskutere en hånd med ham, til og med mellom rundene. Enhver spiller har en begrenset del av mental energi og styrke til konsentrasjon. Hvis han må spille to ganger — først ved bordet og siden igjen i diskusjon — blir han utkjørt før kvelden er omme. Selv om spilleren tåler denne mentale påkjenning, kan hans makker bli forstyrret av all denne konversasjon eller diskusjon med en tilskuer.

Det er kanskje ikke så rart at du vil vise din begeistring hvis den spiller du ser på, oppnår et godt resultat, spesielt hvis

spilleren er en god venn. Unngå å vise din begeistring så lenge motspillerne sitter ved bordet. Husk at det som er godt for din venn, er dårlig for motstanderne. Øyeblikket — det aller viktigste — er å være taus når din spiller har spilt eller meldt dårlig. Sympatiser ikke — hold bare pusten, imiter en tom stol. Taushet er den beste kommentar i dette tilfelle. Åpner du din munn, kan du risikere å få skylden for katastrofen — at du brakte ham ut av fatning ved at du knirket med sjokoladepapir, tente en sigarett i det gale øyeblikk eller hostet. Det er jo menneskelig å skylde på andre når man feiler, og bridgespillere er beklagelig menneskelige noen ganger.

Det er all right å hviske et ord eller to til en annen tilskuer mellom spillene, men aldri mens det spilles. Denne forskjell er meget viktig. Siden du, kjære tilskuer, også bare er et menneske, har det vel hendt at du har både hvisket og vist din mening ved spill eller meldinger. Har du ikke sett ham som etter en melding forbauset løfter øyenbrynet og lener seg helt over spilleren for å se om han har hørt riktig — eller han som nikkende anerkjenner en melding han ville ha gjort selv?

Hvis du gjør dette mellom spillene, risikerer du å bli upopulær, men din iver vil ikke affisere spillet. Men hvis din iver vises under spillet, kan en skarp spiller utnytte situasjonen. Han behøver ikke akkurat å ha oppfunnet kruttet for å mistenke en av spillerne for å ha avgitt en sjansebetonet melding når bakspilleren ved sitt minespill tilkjennegir sin overraskelse, og han kan komme til å utnytte denne lille ekstra opplysning ved å straffedoble, hvis tilskueren lener seg oppgitt tilbake ved en overmelding.

Tre triumfesser.

I midten: Otto Krefting, turneringslederen 1938.

Til venstre: Jørgen Elvig, turneringslederen 1958.

Til høyre: Bjørn Larsen, generalsekretær.

Den beste tilskuer ser bare på én spiller. Hvis du har sett på én spiller mesteparten av tiden, men strekker hals av og til for å se den ene av motspillerne, kan det gi et hip til en skarp spiller. Det kan jo være at din venns hånd er uten interesse eller at du under spillet er ivrig for å se at en viss finesse eller en annen manøvre vil lykkes — i alle tilfelle er det klart at kontrakten ikke er opplagt. Det viser følgende eksempel fra en dyr robberbridge i en av de store klubber i England. Det var siste spill, og tilskuerne var anmodet om å hente sitt tøy, da det var stengetid. Kontrakten var 7 hjerter i faresonen. Det var mange tilskuere, da det var 4 eksperter som satt rundt det grønne bord. Trumffarven besto av E x og K D 10 9 x x.

Den naturlige spillemåte er å toppe og håpe på at knekten faller. Dette lykkes ikke hvis en av motspillerne har Kn x x x. Imidlertid, oddsen er bedre enn 2 mot 1

i favør av å toppe. Spilleren betenkte seg før han rørte trumfen. Storeslem var opplagt hvis trumfen satt normalt. Ikke én av tilskuerne gjorde antydning til å hente sitt tøy. Han ga tilskuerne en fair sjanse til å gå, men da de ble stående med all iver malt i deres fjes, bestemte han seg for at trumfen ikke satt, så han tok esset og knep neste gang med tieren. Han trengte finessen for å vinne sin storeslem, og motspillerne snakker fremdeles om å anlegge sak mot tilskuerne!

Når du bare ser på én spiller, forsøk å sette deg selv i hans plass. Tenk på hva du ville melde eller spille hvis du hadde de samme kortene. Hvis du tar dette alvorlig, kan det å være tilskuer bli en instruktiv erfaring. Hvis du utsetter alle dine avgjørelser til meldingene er falt eller kortet spilt, vil du aldri gjøre feil, men du vil også lære meget lite.

Randi Herseth.

Jon Utheim.

Europamesterskapene i tall

Oversikter ved William B. Herseth

Beregninger ved Jon Utheim

Fra 1932 til og med 1957 har det i alt vært arrangert 18 Europamesterskap i åpen klasse og 15 mesterskap i dameklassen. Under krigen og i de første etter-

krigsår — 1940—47 — ble det ikke avviklet noen mesterskap. Vi bringer her samtlige resultater i de forskjellige mesterskap:

Åpen klasse

Scheveningen 1932.

1. Østerrike.
2. Holland.
3. Norge.
4. Belgia.
5. Tyskland.
6. England.

London 1933.

1. Østerrike.
2. Holland.
3. Norge.
4. Danmark.
5. England.
6. Belgia.

Wien 1934.

1. Ungarn.
2. Holland.
3. Østerrike.
4. England.
5. Norge.
6. Tsjekkosl.

7. Sverige.
8. Jugoslavia.
9. Belgia.
10. Danmark.

Bryssel 1935.

1. Frankrike.
2. Ungarn.
3. Jugoslavia.
4. Østerrike.
5. England.
6. Sverige.
7. Holland.
8. Belgia.
9. Norge.
10. Danmark.
11. Tsjekkosl.
12. Sveits.

Stockholm 1936.

1. Østerrike.
2. Ungarn.
3. Holland.
4. Belgia.

5. Tsjekkosl.
6. Norge.
7. England.
8. Frankrike.
9. Jugoslavia.
10. Danmark.
11. Sverige.
12. Estland.
13. Finnland.

Budapest 1937.

1. Østerrike.
2. USA I.
(Culbertson).
3. Ungarn.
3. USA II.
(Minneapolis).
5. Norge.

Stockholm 1936.

5. Holland.
5. Sverige.
5. England.
9. Frankrike.
10. Tsjekkosl.

Oslo 1938.

1. Ungarn.
2. Norge.
3. Holland.
4. England.
5. Sverige.
6. Tyskland.
7. Danmark.
8. Norge II.
9. Østerrike.
10. Finnland.

Haag 1939.

1. Sverige.
2. Jugoslavia.
3. Tyskland.
4. Holland.
5. Ungarn.
6. England.
7. Belgia.
8. Norge.
9. Danmark.
10. Finnland.
11. Italia.

København 1948.

1. England.
2. Sverige.
3. Norge.
4. Frankrike.
5. Holland.
6. Danmark.
7. Belgia.
8. Irland.
9. Island.
10. Finnland.

Paris 1949.

1. England.
2. Sverige.
3. Danmark.
4. Norge.
5. Italia.
6. Island.
7. Frankrike.
8. Belgia.
9. Holland.
10. Finnland.
11. Irland.

Brighton 1950.

1. England.
2. Sverige.
3. Island.
4. Frankrike.
5. Italia.
6. Belgia.
7. Holland.
8. Irland.
9. Danmark.
10. Norge.
11. Finnland.

Venedig 1951.

1. Italia.
2. Østerrike.
3. England.
4. Egypt.
5. Sverige.
6. Island.
7. Holland.
8. Norge.
9. Frankrike.
10. Sveits.
11. Finnland.
12. Belgia.
13. Danmark.
14. Irland.

Dun Laoghaire 1952.

1. Sverige.
2. Frankrike.
3. Holland.
4. Norge.
5. Danmark.
6. Sveits.
7. Irland.
8. Tyskland.
9. Island.
10. Libanon.

Helsingfors 1953.

1. Frankrike.
2. England.
3. Italia.
4. Sverige.
5. Sveits.
6. Egypt.
7. Norge.

8. Belgia.
9. Irland.
10. Finnland.
11. Danmark.

Montreux 1954.

1. England.
2. Frankrike.
3. Østerrike.
4. Italia.
5. Norge.
6. Sverige.
7. Sveits.
8. Holland.
9. Belgia.
10. Tyskland.
11. Irland.
12. Danmark.
13. Egypt.
14. Libanon.
15. Finnland.

Amsterdam 1955.

1. Frankrike.
2. Italia.
3. Holland.
4. Sveits.
5. Belgia.
6. Sverige.
7. England.
8. Østerrike.
9. Danmark.
10. Irland.
11. Tyskland.
12. Norge.
13. Finnland.

Stockholm 1956.

1. Italia.
2. Frankrike.
3. Østerrike.
4. England.
5. Sveits.
6. Island.
7. Sverige.
8. Holland.
9. Belgia.
10. Danmark.
11. Egypt.
12. Tyskland.
13. Norge.
14. Finnland.
15. Libanon.
16. Irland.

Wien 1957.

1. Italia.
2. Østerrike.
3. England.
4. Frankrike.
5. Holland.
6. Norge.
7. Finnland.
8. Belgia.
9. Danmark.
10. Libanon.
11. Tyskland.
12. Sveits.
13. Irland.
14. Spania.
15. Island.
16. Polen.
17. Sverige.

Dameklassen

Bryssel 1935.

1. Østerrike.
2. Frankrike.
3. Sverige.
4. Holland.
5. Norge.
6. England.
7. Belgia.

Stockholm 1936.

1. Østerrike.
2. Sverige.
3. Frankrike.
4. Holland.
5. Norge.
6. Danmark.

Budapest 1937.

1. Østerrike.
2. Ungarn.
3. Egypt.
4. Sverige.

Oslo 1938.

1. Danmark.
2. Sverige.
3. Norge.
4. England.
5. Finland.

Haag 1939.

1. Frankrike.
2. England.
3. Holland.
4. Danmark.

København 1948.

1. Danmark.
2. England.
3. Frankrike.
4. Sverige.
5. Norge.
6. Finland.

Paris 1949.

1. Danmark.
2. Frankrike.
3. Italia.
4. England.
5. Irland.
6. Egypt.
7. Belgia.
8. Sverige.
9. Norge.

Brighton 1950.

1. England.
2. Belgia.
3. Frankrike.
4. Danmark.
5. Sverige.
6. Italia.
7. Irland.
8. Norge.
9. Frankrike.

Venedig 1951.

1. England.
2. Danmark.
3. Frankrike.
4. Sverige.
5. Østerrike.

6. Irland.

7. Italia.
8. Finland.
9. Norge.
10. Holland.

Dun Laoghaire 1952.

1. England.
2. Norge.
3. Irland.
4. Frankrike.
5. Østerrike.
6. Danmark.
7. Tyskland.

Helsingfors 1953.

1. Frankrike.
2. Sverige.
3. Finland.
4. Norge.
5. England.

Montreux 1954.

1. Frankrike.
2. Irland.
3. Østerrike.
4. England.
5. Tyskland.
6. Sveits.
7. Sverige.
8. Italia.
9. Finland.
10. Holland.
11. Belgia.
12. Norge.

Amsterdam 1955.

1. Danmark.
2. Belgia.
3. England.
4. Østerrike.
5. Norge.
6. Frankrike.
7. Holland.
8. Irland.
9. Sverige.
10. Finland.

Stockholm 1956.

1. Frankrike.
2. Belgia.
3. Sverige.
4. Norge.
5. England.
6. Danmark.
7. Østerrike.
8. Irland.
9. Finland.
10. Tyskland.

Wien 1957.

1. Danmark.
2. England.
3. Norge.
4. Belgia.
5. Irland.
6. Østerrike.
7. Sverige.
8. Sveits.
9. Tyskland.
10. Frankrike.
11. Holland.
12. Finland.

Det er interessant å konstatere at Norge er det eneste land som har deltatt i samtlige 18 mesterskap i åpen klasse. England og Holland har deltatt 17 ganger, Danmark og Sverige 16 ganger, Belgia 15, Frankrike 13, Finland og Østerrike 12 og Irland 10 ganger.

I dameklassen er det 4 land som har deltatt 13 ganger av de i alt 15 arrangerte mesterskap. Også her ligger vi i teten: England, Frankrike, Norge og Sverige har deltatt 13 ganger, og Danmark 10 ganger.

Vår beste plassering i åpen klasse nådde vi på hjemmebane i 1938 da vi ble nr. 2 av 10 deltagere. Dårligste plassering fikk vi i Amsterdam 1955 da vi ble nest sist av 13 deltagere. I nedenstående oversikt er det regnet ut en prosentvis plassering for hvert enkelt land. 1.-plassen er satt til 100 og sisteplassen til 0. Prosenttallene for hvert enkelt år er summert og deretter delt på det antall år vedkommende land har deltatt. Oversikten gjelder bare de land som har deltatt minst 5 ganger.

De forskjellige lands gjennomsnittlige plassering i Europamesterskapene

D a m e k l a s s e n :

Nr.	Land	Antall ganger deltatt	Prosentvis plassering
1.	Frankrike	13	73,56
2.	Østerrike	9	69,48
3.	England	13	65,22
4.	Danmark	11	64,77
5.	Belgia	7	53,16
6.	Sverige	13	49,67
7.	Irland	8	48,14
8.	Norge	13	35,33
9.	Holland	7	26,28
10.	Finland	8	13,83

Å p e n k l a s s e :

Nr.	Land	Antall ganger deltatt	Prosentvis plassering
1.	Ungarn	6	80,25
2.	Østerrike	12	80,15
3.	Italia	9	74,47
4.	Frankrike	13	71,10
5.	England	17	66,22
6.	Holland	17	61,82
7.	Sverige	16	60,47
8.	Norge	18	48,66
9.	Sveits	8	46,50
10.	Island	7	51,85
11.	Belgia	15	38,25
12.	Tyskland	8	35,11
13.	Danmark	16	30,57
14.	Irland	10	18,42
15.	Finland	12	10,74

Stort sett har jo Norge hevdet seg ganske bra, idet vi gjennomsnittlig ligger på middelscore (48,66 pst.). I dameklassen er vår beste plassering nr. 2 av 7 deltagere i 1952. Nest sist har vi vært fem ganger og sisteplassen inntok vi i 1949 og 1954. Den gjennomsnittlige plassering er ikke så oppmuntrende, idet vi ligger nær dårligste tredjedel (35,33 pst.).

Antall Europamesterskap pr. land

Det er bare 6 land som har seiret i Europamesterskapene. Det er:

England	4 seire
Italia	3 »
Frankrike	3 »
Østerrike	3 »
Sverige	2 »
Ungarn	2 »

Vinnere av Europamesterskapene

London 1933: Østerrike.

Simon Fleischmann, Walter Herbert, Paul v. Kaltenegger, E. R. H. Pollak, Dr. Paul Stern.

Wien 1934: Ungarn.

E. Alpar, R. Cohen, L. Decsi, von Leitner, A. Keleti, L. Klór.

Bryssel 1935: Frankrike.

Baron de Nexon, Albarran, Aron. Broutin, Rousset, Venizelos.

Stockholm 1936: Østerrike.

Hans Jellinek, Dr. Paul v. Kaltenegger, E. R. H. Pollak, K. Schneider.

Budapest 1937: Østerrike.

Karl von Blühdorn, Dr. E. Frischauer, Walter Herbert, Hans Jellinek, Udo von Meisl, K. Schneider, Dr. Paul Stern.

Oslo 1938: Ungarn.

Grev E. Zichy, E. Bokor, G. Ferenczi, L. Klór, A. Pór, Dr. L. Widder.

Haag 1939: Sverige.

Rudolf Kock, Neumann, Tore Sandgren, Einar Werner.

København 1948: England.

M. Harrison-Gray, L. Dodds, I. Mc. Leod, E. Rayne, T. Reese, B. Schapiro, S. J. Simon.

Paris 1949: England.

M. Harrison-Gray, K. Konstam, T. Reese, B. Schapiro, L. Dodds, E. Rayne.

Brighton 1950: England.

M. Harrison-Gray, J. C. M. Marx, L. Dodds, K. Konstam, N. Gardener, L. Tarlo.

Venedig 1951: Italia.

P. Baroni, E. Chiaradia, P. Forquet, M. Franco, A. Ricci, G. Siniscalco.

Dublin 1952: Sverige.

G. Anulf, R. Kock, R. Larssen, N. Lilliehöök, E. Werner, J. Wohlin.

Helsingfors 1953: Frankrike.

J. Amouraben, Kornblum, Dr. Hervouet, R. Schiltz, P. Ghestem, R. Bacherich.

Montreux 1954: England.

L. Dodds, B. Schapiro, K. Konstam, A. Meredith, T. Reese, J. Pavlides.

Amsterdam 1955: Frankrike.

P. Jais, R. Trézel, P. Ghestem, R. Bacherich, Lattés, Romanet.

Stockholm 1956: Italia.

M. D'Alelio, G. Belladonna, P. Forquet, W. Avarelli, E. Chiaradia, G. Siniscalco.

Wien 1957: Italia.

W. Avarelli, G. Belladonna, E. Chiaradia, M. D'Alelio, P. Forquet, G. Siniscalco.

Som det framgår av ovenstående fortegnelse er *Leslie Dodds*, England, den eneste spiller som har vært med på å vinne hele 4 Europamesterskap.

Norske representasjonsspillere i Europamesterskapene

Åpen klasse.

8 ganger:

Trygve Sommerfelt.

7 ganger:

Leif Christiansen, Ranik Halle.

6 ganger:

Johannes Brun, Jens Magnussen.

5 ganger:

Reidar W. Gundersen, Bjørn Larsen.

3 ganger:

Eilif Andersen, Gunnar Johansen, John Knudsen, Robert Larssen, Erling Onsager.

2 ganger:

Hjalmar Blydt Grung, Sverre Blydt Grung, Ivar Dæhlin, Lars Frønsdal, Sverre Gisholt, Harald Hansen, Gunnar Haugen, Jan Groos Helmer, Sverre Holter-Sørensen, Bjarne Johnsen, Teddy Knudtzon, Odd Larsson, Leif Nielsen, N. M. Nielsen, Andreas Schrøder Nilsen, Carl Stang Wolff.

1 gang:

Oluf Aall, Rolf Abrahamsen, Ernst Andersen, Trygve Andersen, Iver Andersen, Gunnar Aslaksen, Otto Bolseth, Bjarne Brynildsen, Einar Bø, Leif Falch Pedersen, Øivind Finborud, Gunnar Frøseth, Bjarne Hammer, Victor Holm, Otto Jensen, Otto Krefthing, Christian Mathiesen, Sverre Michelsen, Hans Munkebye,

Per Nielsen, Sverre Reiersen, Jan Roth, Wilh. Schibbye, Olav E. Schønborg, Knut Skaug, Fr. Sverre, Olaf Westlund.

Dameklassen.

8 ganger:

Bodil Killengreen.

7 ganger:

Inger Johanne Isachsen.

6 ganger:

Aaslaug Ramn Johansen.

5 ganger:

Reidun Dillerud, Ingrid Farup.

4 ganger:

Solveig Normann Bergh.

3 ganger:

Randi Herseth.

2 ganger:

Gerd Bøe, Martha Dahl, Elli Henriksen, Rose Henriksen, Heddy Hoff, Else Smith, Bodil Voss.

1 gang:

Berit Angell, Inga Arnesen, Annie Bergh, Daisy Bruusgaard, Märtha Hals, A. Hansen, Dagmar Haraldsen, Elsa Hauger, Sigrid Huun, Ingrid Magnus, Dikka Mathiesen, Liv Rasmussen, D. Riis-øen, Ingeborg Rønsdal, Martha Varvang, Lucy Vedeler.

Epilog

Vi har ført historikken fram til 1950 fordi de senere års resultater og episoder vil være velkjent for leserne. Vi gjør bare en unntagelse for nedenstående spill som fortjener sin plass i vår historikk. Det er Christian Mathiesens prisbelønte spill fra Amsterdam 1955:

Chr. Mathiesen

♠ E 2

♥ E K D Kn 3

♦ E Kn 10 7 6

♣ 3

♠ Kn 7 5

♥ 10 9 6 5 4 2

♦ —

♣ D 10 8 7

♠ K D 10 9 8 6 4

♥ 7

♦ D 4 2

♣ 5 2

Jan Roth

♠ 3

♥ 8

♦ K 9 8 5 3

♣ E K Kn 9 6 4

Meldingene var ikke noe å skryte av, for en bløffåpning i kløver av tyskeren på Vests plass og noen sparmeldinger fra Øst holdt våre Stavangere borte fra den opplagte slemmen i ruter. Isteden ble kontrakten 4 hjerter, og Øst spilte ut ♠ K.

De fleste ville vel ha stukket med ♠ E og stjålet en spar med blindemanns single trumf. Men det gjorde ikke Mathiesen. *Han lasjerte første sparspill!!*

Dette safety play var en nødvendighet for å vinne med den skjeve sitsen som var ute og gikk. Øst kan selvsagt gjøre det vanskelig ved å fortsette i spar, men hvem ville ikke tro at Vest hadde ♠ E når man får beholde første sparstikk i en slik situasjon? Det gjorde iallfall Øst, og dermed skiftet han til hjerter for å ta ut Syds eneste trumf.

Men denne tempogevinst var helt nød-

vendig for Mathiesen hvis han skulle vinne. Nå kunne han presse ut Vests trumflengde med ruterfarven fordi han hadde spar ess i behold. Et ganske usedvanlig forsiktig spill ble dermed kronet med hell.

*

Og så gjenstår det bare for redaktøren å bringe samtlige medarbeidere, klisjéanstalt og trykkeri en hjertelig takk for et glimrende samarbeid. Derfor har det vært en glede å lage denne boken for Norsk Bridgeforbund, hvis president, R. Halles, inspirerende og målbevisste ledelse har gjort det mulig å gjennomføre *Europamesterskapet 1958*.

William B. Herseth.

♠ ♥ ♦ ♣

Analysen fra side 43

Analysen er i og for seg riktig nok, og ingen kan kritisere Brun for å basere spillet på kløverfinesse. Men spillet kan vinnes hvis man spiller på ♣ K høyst tredje hos en av av motstanderne. Med trumf ut kommer Øst inn og trekker ruter. Nord stikker annen ruter og gir spar for annen gang. Vest stikker, tar ♦ Kn og kaster ♣ 3 fra Øst. Så stjeles ♦ 6 og Vest går hjem på ♣ E. Liten kløver stjeles av Øst og Vest går hjem på hjerterstjeling. Nå stjeles nok en kløver med Østs siste trumf, Vest går hjem på ny hjerterstjeling, trekker ut Nords siste trumf, og ♣ D står.

*En moderne bank
med rike
tradisjoner*

BERGENS PRIVATBANK

KONTORER:

Bergen — Oslo — Haugesund — Fredrikstad
Trondheim — Svolvær — Harstad